

ايوب

تعارف

ڪتاب رو نوم

ايئا ڪتاب رو نوم ايوب تيام راڪيو ڳيوھ ڪم تون ايوب ايئا ڪتاب رو ڪاس ڪردار سئھ۔ ايوب عوض را علاقا رو هيڪ شائوڪار ان هاسو منڪ هتو۔ ايوب نوم را مطلب رئي ڪئين ڪپر نٿي۔

ڪتاب لکيا واڙو ان ڪتاب لکيا رو ٿو

اي ڪتاب ڪيئھ لکيو ان ڪئين لکوڻو هيا رئي ڪئين پڪئي معلومات نٿي پڻ هيڪ اندازا پرموئھ اي ڪتاب پريو ايسو رھ آيا ٿي مور 300 سال ٿي لين 2000 سال وسا لکوڻو هوشي۔

ايوب 6 باب 18 ٿي 20 را حوالا ۾ شيئا را علاقون رون واپاريون رو زڪر سئھ ان ايوب 9 باب 26 آيت ۾ سر ري ڏوڪريون ٿي ناول تڪي وودا واري پيڙيون رو زڪر سئھ۔ هيا ٿي اي وات ساوئي تھ جي ايئا ڪتاب نھ لکيا واڙو قرق قرق علاقون ان ملڪون رون منڪون را پارام زوڻ راڪتو هوشي۔

ڪتاب لکيا رو مقصد

پوئتر شاستر موئين پونس ايوا ڪتاب سٺه جيون نٽه زونا زمونا ٿي لين هَزموڻي را ڪتاب ڪهه. اُو اي سٺه: ايوب، زبور (پزن)، امثال (ڪيٽي)، واعظ (اُڀڏيش) ان غزل الغزلات (پرم ڪويتا). هَزموڻي رون ڪتابون موئين ٿي امثال (ڪيٽي) رو ڪتاب شيڪارڙهه جي هاسا منڪ هارو ڪامياپي ان هڪ شونتئي سٺه، پڻ واعظ (اُڀڏيش) رو ڪتاب ايئا وات نٽه وڌارڻه صاف ڪرڻه جي هاسو منڪ هميش ڪامياپ ان هڪي نٽي ريتو ان ايوب رو ڪتاب هيڪا منڪ ري حياتي ٿي واعظ (اُڀڏيش) را ڪتاب ري وات رئي ٿاپتئي ڏهه.

اي ڪتاب ٻي سوئالون مانھ ڏيون ڏيوراوڻه، هاسون منڪون مانھ ڏڪ ڪم آوڻه؟ ان زئون هاسون منڪون مانھ ڏڪ آوڻه، تئيون پڻ اي ڪي هيڪونه جي پرميشور نيا ڪريا واڙو ايشور سٺه؟

ڪاس واتون

شروع واڙون ٻي بابون ۾ دلچسپ ان حيرون ڪريا واڙي ايوي ملاقات رو زڪر سٺه جيو آڪاش مانھ ٿئي، جيا ۾ ايشور هومو شيطون ان پيزا آڪاشي ڏوت پڻ هئا.

ايئا ڪتاب را شروع را ٻي باب ان آڪري پونس بابون شوا پيزو ٻڌوئي حصو ايوب ان اوئا رون دوستون رئي آيت ۾ وات شيت سٺه جيي عبراني ٻولي ۾ گهڻا نائوڪا نمونا ٿي شاعري را روپ ۾ ڪيڏئي ڳئي.

اُوئون ڏيئون موئين اي سوچ عام هٽئي جي منڪ زئون ڏوه ڪرڻ تيون
 اونا مانه ڏوروئون آهه. پڻ ايوب نومي شاستر رو ڪتاب شيڪاڙهه جي
 هائي سوچ هاسي نٿي. پلئه ايشور هاسون منڪون نئه اشيرواڏ ڏيتو رهه ان
 ڪيڏيڪ ڪيڏيڪ پوندون منڪون نئه آقتون ميلين سزا ڏهه، پڻ هايا ٿي ايئا
 وات رهي ٿايتي نٿي ٿيئي جي جيو منڪ ڏوروڻ ۾ سئه او هاسو نٿي، ان
 جيو هازو هورو پينل سئه او هاسو سئه.

ڪتاب را حصا

ايشور رو هاسو شيواڌاري ايوب آزمايو زائه 13:2-1:1

ايوب آڀرا زلم را ڏي نئه پتته 26-1:3

پيرهئي وات شيت 22:14-1:4

پيزي وار وات شيت 34:21-1:15

ترٿمي وار وات شيت 23:27-1:22

عقل رو گيت راز 28-1:28

ايوب آڪري وار وڙاپ ڪرڻ 40:31-1:29

اليهو رهي وات شيت 24:37-1:32

پرميشور ايوب ٿي وات ڪرڻ 2:40-1:38

ايوب پرميشور نئه وڙندڙي ڏهه 5-3:40

پرميشور ايوب ٿي پيزي وار وات ڪرڻ 34:41-6:40

ايوب پرميشور رهي پرم شڪتي اوزڪي لئه ان توپونه ڪرڻ 6-1:42

پرميشور ايوب نئه هاسو ڏيڪاڙهه. 17-7:42

ایشور رو هاسو شیواڌاري ایوب آزمایو زائھ

هاسو شیواڌاري ایوب ان اوئا رئي مال ملگت

1 عَوضَ را عَلاقا ۾ ایوب نومي هیک منک هتو. اُو منک پي ڏوهي هتو ان سڌئہ مارڳ ویتو، اُو ایشور رئي پیک راکتو ان پوندائي ٿي پاھو ڪرتو. ² اوئا را هات ڏیکرا ان ترڻ ڏیکري هتي. ³ اوئا ڪن اي مال هتو، هات هزار رڊيون، ترڻ هزار اونٺ، پونس هو پڙتون ري جوڙي ان پونس هو ڳڏيڙي هتي. تيا شوا اوئا ڪن گهڻا نوڪر هتا. اُو اڳوڻئہ پاهئہ ربا وازون ٻڌون منڪون ٿي موتو منک هتو. ⁴ ایوب را ڏیکرا آڀري آڀري گهري واري واري مانھ ڏاوت ڪرتا ان آڀريون ترڻيون پڻون نئہ پڻ تیزاوي لیتا زم اُو ٻڌائي ڪشي ڪرئہ ان پڙا روتئي ڪائہ. ⁵ زئيون اُو واري واري ڏاوت ڪري لیتا تئيون ایوب آڀريون ٻڌون پاڙون نئہ تیزاوين اُوئون نئہ ایشور رئي پوزا ڪريا هارو پویتر ڪرتو. اُو هوار رو ویلو اُوئين اُوئون ري ڳڻپ پرموتئہ ایشور را نوم مانھ هاڙا مال رو ڏونپ ڪرتو ڪم تون ایوب ام ڪیتو: ”تي هیکئہ ماري ٻاڙي ڪوئي ڏوه ڪريو هوئہ ڪا اُوئي آڀرا من ۾ ایشور رئہ ڪلاڻ ڪئینڪ ڪیدو هوئہ.“

ایوب ہمیش همروم ڪرتو.

شیطون ایوب رئہ ایشور رو هاسو شیواڌاري هويا مانھ الزوم هئہ

⁶ پسئہ هیک ڏي ام ٿيو، آڪاشي ڏوت پرمیشور هوما حاضر ٿيا هارو آيا ان اُوئون وسا شیطون پڻ آيو.

⁷ تئيون پرمیشور شیطون ٿي پونسيو: ”تون ڪيئون آوئہ ريو؟“

6:1 آڪاشي ڏوت اصل عبراني ٻولي ۾ ”ایشور را ڏیکرا“ لکل سئہ.

شیطونَ پرمیشور نئه وِرنْدئي ڏيْدئي: ”هُون دُنیا ۾ گهْمتو ڦرتو ان ایل اول ڦيرو هٿتو آيوھ۔“

⁸ تئيون پرمیشور شیطونَ نئه ڪيْدو: ”ڪي تئين مارا شيواڌاري ائوب مانھ ڏيون ڏيْدوھ؟ ڪم تون پوري دُنیا ۾ اُئا جيوو پيزو منڪ ڪوئي نئي جيو پي ڏوھي هوئ، سڌا مارڳ مانھ ويتو هوئ، مارئي پيڪ راکتو هوئ ان پُونڌائي ٿي پاھو ڪرتو هوئ۔“

⁹ شیطونَ پرمیشور نئه وِرنْدئي ڏيْدئي: ”ڪي ائوب امھي تمارئي پيڪ راکئھ؟
¹⁰ ڪي تمي اُئا رئ ان اُئا ري اڪائي رئ ان جئين ڪئين اُئا ڪن سئ اُئون ٻڌون ري همپار ھارو اُئون ري چاري پاھي واڙ نئي ڏيْدئي؟ تمي اُئا رون ڪومون ۾ آشيرواڏ ڏيْدوھ ان ٻڌو مُلڪ اُئا را مال ٿي پرال سئ۔¹¹ پڻ جي تمي آپرو ھاٿ وڌارين جئين ڪئين اُئا ڪن سئ او ليشو رو، تون او تمارا مونڊا مانھ تمارئ ڪلاڦ ٻولشي۔“

¹² تئيون پرمیشور شیطونَ نئه ڪيْدو: ”زا! آڙ ٿي جئين ڪئين ائوب ڪن سئ او ٻڌوئي ڪئين هُون تارا ھاٿ ۾ ڏيونھ۔ پڻ ائوب نئه ھاٿ مت ھئي!“
تئيون شیطونَ پرمیشور ڪن ٿي گپو پرو۔

شیطونَ ائوب رو ٻڌوئي ڪئين ناش ڪرئھ

¹³ هيڪ ڏي ائوب را ڏيڪرا ان ڏيڪري آڀرا موٽا پائي ري گھري پيڙا ٻيھين روٽئي ڪاتا تا ان ڌراڪ رس پيتا تا۔

¹⁴ اُوئ ڏي هيڪ نوڪر ائوب ڪن ڀاڳين پوگيو ان ام ڪياو ريو: ”ٻڙ ھڙ ۾ جوڙل ھتا ان ڳڏيڙا ڏوڪڙا سرتا تا۔¹⁵ اوچتو سڀا مُلڪ ري منڪي حملو ڪريو ان اُئون نئه ڪوھين لي ڳيا ان اُوئي ٻڌون نوڪرون نئه تروئار ٿي ماريا پرا۔ رُوگو هُون پچيو ان تمون نئه ڪٻر ڏيڏا ھارو آيوھ۔“

¹⁶ هزون هُوڌِي اُوئا رئي وات پورئي نٽِي ٿِي جي هيڪ پيزو نوڪر آيو ان ام
ڪيو ريو: ”آڪاش ٿي ايشور ويزڙي پاڙي ان رديون ان نوڪرون نٽه ٻارين شيلِي
ڪريا پرا- رُوڳو هُون پڇيو ان تمون نٽه ڪڀر ڏيڏا هارُو آيوه.“

¹⁷ هزون هُوڌِي اُوئا رئي وات پورئي نٽِي ٿِي جي هيڪ پيزو نوڪر آيو ان ام
ڪيو ريو: ”ڪسڊِي قُوم وارا ترڻ ٽولا ناوين آيا ان اُونون مانھ ٿوڻي پڙيا ان اُوئون
نٽه لي ڳيا ان اُوئي ٻڌون نوڪرون نٽه ترُوئار ٿي ماريا پرا- رُوڳو هُون پڇيو ان تمون
نٽه ڪڀر ڏيڏا هارُو آيوه.“

¹⁸ هزون هُوڌِي اُوئا رئي وات پورئي نٽِي ٿِي جي هيڪ پيزو نوڪر پڻ آيو ان ام
ڪيو ريو: ”تمارا ڏيڪرا ان ڏيڪري تمارا موتا ڏيڪرا ري گهري روڻي کاتا تا ان
ڌراڪ رس پيتا تا ¹⁹ تون اوچڻي رڻ را پيزا پاها ٿي هيڪ گهاڻي واڙ اُوئي ان گهر
ري چاري پاھي ايوئي زور ٿي لاڳي جي اُو گهر تمارون ٻارون مانھ پڙي آيو ان اُو
ٻڌائي مري ڳيا- رُوڳو هُون پڇيو ان تمون نٽه ڪڀر ڏيڏا هارُو آيوه.“

²⁰ تئيون ايوب اُونيو ان وڙاپ ڪرتون آڀرو گهنگهو ڦاڙيو ان آڀرو ماثو موڏايو ان
نيسو نمين ايشور نٽه نمڻ ڪري. ²¹ ان ام ڪيڏو: ”هُون ماري مان را پيٽ ٿي
اُوگهاڙو آيوه ان اُوگهاڙو ايندا ڏنيا ٿي پاسو زائيه-.

پرميشور ڏيڏو! پرميشور ليڏو!

پرميشور را نوم را وڪوڻ ٿئ!

²² هائي ٻڌوئي ڪئين ايوب ٿي ٿيو توئي پڻ اُوئ ڏوه نه ڪريو ان نڪو ايشور
مانھ ڪوئي ڏوه ڏيڏو-.

شيطون ايوب نٽه وڙي آزماوئھ

2 پسئ هيڪ ڏي وڙي ام ٿيو، آڪاشي ڏوت پرميشور هوما حاضر ٿيا هارُو آيا
ان اُوئون وسا شيطون پڻ پرميشور هومو حاضر ٿيا هارُو آيو-
² تئيون پرميشور شيطون ٿي پُونسيو: ”تُون ڪيئون آوئھ ريو؟“

شیطونَ ڀرمیشورَ نٿو وڙندڙي ڏيڏئي: ”هُونَ ڏنيا ٿي گهٽو ڦرتو ان ايل اول ڦيرو هٽو آيوه.“

³ تئين ڀرمیشورَ شیطونَ نٿو ڪڍڻو: ”ڪي تئين مارا شيواڌاري ائوب مانھ ڏيون ڏيڏوه؟ ڪم تون پوري ڏنيا ۾ اُئا جيوو پڙو ڪوئي منڪ نٿي جيو پي ڏوهي رٿ، سڌا مارڳ مانھ وٺ، مارئي پڪ راکتو هوٽ ان پُونڌائي ٿي پاھو ڪرتو هوٽ. تئين مُون نٿو امھي اُئا نٿو تپاھ ڪريا هارُو واڌي ڏيڏي پڻ زوئي لٿ! اُو هزون هُوڌي آڀرا ست مانھ اڌڳ سٿ.“

⁴ شیطونَ ڀرمیشورَ نٿو وڙندڙي ڏيڏئي: ”جيو رٿ پڌلٿ جيو! منڪ آڀرو جيو پڇايا هارُو ٻڌوئي ڪئين ڏيشي.“ ⁵ پڻ جي تمھي آڀرو هات وڌارين اُئا را ڏيل نٿو ڏڪ ڏيشو تون اُو تمارا مونڊا مانھ تمارٿ ڪلاڻ ٻولشي.“

⁶ ڀرمیشورَ شیطونَ نٿو ڪڍڻو: ”زا! هُون اُئا نٿو ٿارا هات ۾ ڏيونھ، پڻ اُئا رو جيو مت لي!“

⁷ تئين شیطونَ ڀرمیشورَ ڪن ٿي گيو پرو ان ائوب نٿو ماتا ٿي لين پڳون هُوڌي اُئا رو ٻڌو ڏيل پيڙا واڙون گُونڙون ٿي ڀريو پرو ان هم اُئا نٿو تڪليب ڏيو ريو. ⁸ ائوب ڪاڙئي ڪنيا هارُو هيڪ ڪرڙي لڏي ان شيلي مانھ پڻو ٿو.

⁹ تئين اُئا رئي گهر واڙي ام ڪيو مڏي: ”تمھي هزون هُوڌي ست مانھ اڌڳ ريشو ڪي؟ ايو ايشورَ نٿو ڍلو ڪرو ان اُئا نٿو گهٽ وڌ ٻولو ان مري زائو!“

¹⁰ پڻ ائوب اُئا نٿو ام ڪڍڻو: ”تُون تون مَورڪ ناري را زم واتون ڪرھ. ڪي آڀي ايشورَ ٿي رُوڳو هڪ ليون ان ڏڪ نه ليون؟“ هائي ٻڌوئي ڪئين ائوب ٿي ٿيو توئي پڻ اُئا آڀرا مونڊا ٿي ڪئين ڏوه نه ڪريو.

ائوب را دوست ٻيھو آوھ

¹¹ ائوب را ترڻ دوست هئا. ايفز جيو تيمانَ علاقا رو هتو، ٻلد جيو سُوخ علاقا رو هتو ان صوفر جيو نعمات علاقا رو هتو. زئون اُوئي هومپريو جي ائوب مانھ ايو ڏڪ

آيا، تون اُوئي اوتته هاليا رو قينصلو ڪريو ان آڀرا آڀرا علاقا ٿي رونا ٿين پيرا ٿيا زم
ايوب را ڏک ۾ پاڳ لئه ان اوتئا نئه هيئت ڏئه. ¹² زبون اُو شيتته هتا تون اُوئي ايوب
هومئي نظر ڪري ان ايوب را هار ايو ڪراڀ هتا جي اوتئا نئه اوڙڪو پڻ ڏورو هتو.
تيام اُو زور زور ٿي رويو مڌيا ان اُوئي ڏک ۾ آڀرا لوگهڙا ڦاڙيا ان آڀرا ماتا مانھ ڏوڙ
نوڪئي. ¹³ اُو ايوب پيرا هات ڏي ان هات راتون زمي مانھ پينا ريا. اُو ٻڌائي ماڻ ريا
ان ايوب ٿي ڪئين وات پڻ نه ڪري ڪم تون اُوئي پارو جي ايوب رو ڏک الهائي
گهڻو سئ.

ايوب آڀرا زلم را ڏي نئه پتھ

3 ايٺا ڪيڙ ايوب آڀرو مونديو ڪوليو ان آڀرا زلم را ڏي نئه پتھو.
2 ايوب ام ڪيو ريو:

3 ”ناش تئه اُو ڏي جئه ڏي هون زلميو تو

ان همريئم اُو رات پڻ جئه رات هون مان را پيت ۾ پڙيو.

4 اُو ڏي اندارو ٿي زائ!

اوتئا ڏي مانھ ايشور پڻ ڪئين ڌيون نه ڏئه!

اوتئه ڏي سوجهرو پڻ نه تئه!

5 اوتئا مانھ اندارو راز ڪرئ ان موت را سونيئا رو حق هوئ!

اوتئا مانھ ڪارا واڌرا وڙي آوئ!

ڏي رئه توتئه پيئونڪڻو اندارو گهش هوئ!

6 اوتئا رات نئه گهور اندارو لي زائ!

هوئ، اوتئا رات نئه ڪيا سال ۾ ماڳ نه زڙئ!

ان اُو رات ڪيا پڻ مئينا ۾ نه گڙئي زائ!

7 اُو رات وونزئي رات ٿي زائ!

اوتئا رات ۾ ٻار زلميا ري ڪشي ري ڪئين آواز هومپيام نه آوئ!

8 ڏي نٽه پٽيا وارا
 هوئو، اُو جيا پورنگ هاپ نٽه زگاڙيا هارو تيار ره
 اُو اُوئا ڏي نٽه پٽه!
 9 اُوئه رات هونز را تارا ڪاڙا مش ٿي زاء!
 اُو رات هوزاڪو ٿيا رئي وات زوئه پڻ هوزاڪو نه ٿه!
 اُوئا ري اونڪيون هوار رو هورز نه ڏيڪه!
 10 ڪم تون اُوئه مون نٽه ماري مان را پيت ۾ پڙوا ڏيدو-
 جي اُو هم نه ٿيو ڏت، تون ماري اونڪيون ايوا ڏڪ نه پارئت.

11 هون ماري مان را پيت موئين ڪم نه مري گيو؟
 زلم ٿيتون ئي مارو هاھ ڪم نه روڪيو؟
 12 ڪم مون نٽه ڪورام ليدو؟
 ان ڪم مون نٽه دورايا هارو چاڻي ٿي لگاڙيو؟
 13 جي هائي نه ٿت، تون همئنه هون مقوم ۾ شونتي ٿي هوتو هوئونت
 ان آروم ٿي اونگهال هوئونت-
 14 هون همئنه دنيا رون پاڌشاهون ان وزيرون پيرو هوئونت
 جيون ري آپ هارو ناول جگايون همئنه تياھ ٿيل پڙه-
 15 ڪا اوئون راز ڪُونرون پيرو هوئونت جيون ڪن هيم هتو
 ان جيئي آپرا گهر چونڌي ٿي پريات پرا-
 16 ڪا وڙي هون ڪاسا پڙل ٻار را زم هوئونت
 جيا نٽه ماڻ ٿو ماڻ ڌڻايو هوئت پرو ان مارو ڪوئي نوم نشون نه هوئت!
 هوئه، اوئون ٻارون را زم هوئونت جيئي ڪيڏي سوجهرو ئي نٿي ڏيڪيو-
 17 هوئه، هون مقوم موئين هوئونت
 جيئنه پونڌا منڪ پڻ آپرا پونڌا ڪوم ساڏهه پرا،
 جيئنه ٽاڪل منڪون نٽه آروم زڙهه-

18 اُوټه قيدي پڻ پيرا ٿين هڪ ٿي ره
اُوټه ظلم ڪريا وائون رو آواز ڪيڏي هومپريام نٿي آوتو.

19 نونا موتا ٻڌائي اُوٽه سٺ
ان اُوٽه ڳلوم آڀرا ڏي ٿي آزاد سٺ.

ڏکي جيون را پارام ايوب را سوائل

20 جيا ڏکي سٺ، اُوئون نٺ جيون ڪم زڙه؟

جيا تڪليپ ۾ ڦاٿل سٺ، اُوئون نٺ حياتي ڪم زڙه؟

21 اُو موت رڻي وات زوئ پڻ آوتو نٿي،

اُو هٿال ڌن ٿي وڌارئ موت رڻي ڳوت ڪرئ.

22 پڻ زئيون اُو مقوم موئين زائ

تئين اُوئون رڻي ڪشي ان آش پوري ٿئ.

23 ايوا منڪ نٺ حياتي ڪم زڙه

جيا نٺ آڀرا مارڳ رڻي ڪبر نٿي

ان جيا نٺ ايشور چارون پاهون ٿي پنڌ ڪريوه پرو؟

24 روٽي هومو هون نيهاڪا نوکونه،

مارو رُونڳو پوٽي را وار ويتو ره.

25 جيا وات رڻي مُون نٺ پيڪ سٺ، اُو مُون مانھ آوي پڙيھ.

جيا وات ٿي هُون پيئونھ، اُو ئي مُون مانھ ويتھ.

26 مُون ڪن ڪن هڪ سٺ، نڪو هپ سٺ

ان نڪو شونتئي سٺ، رُوڳي ڳتتي سٺ.

پيرهئي وات شيت

اليفز تيماني ري واتون

- 4 تئين تيمانَ نومي علاقا ۾ ربا واڙو اليفز ٻوليو ان ام ڪياو ريو:
 2 ”همٽه تون هارو ڪوئي پڻ وات سهو ڪرو ڏورو سٺه
 پڻ وات ڪريا وگر ڪوڻ ري هيڪه؟
 3 زو! تئين گهڻون نٺه شيڪاڙيا
 ان هيٺون هاڻون نٺه ڏاڍا ڪريا.
 4 ٿاري واتون ٿي پڙل منڪون نٺه سهارو زڙيو
 ان تئين ڏڪتون ڳوڏون نٺه ڏاڍا ڪريا.
 5 پڻ هوئه زئين اي ڏورووڻون تون مانه آويه
 تون تون نٺه پرڏاشت ڪرو ڏورو لاڳهه ريو.
 ڏورووڻون تون مانه آويه ان تون هيٺ هاري ڳيوه.
 6 ٿاري وڏائي ايشور رئي بيڪ راکيام نٽي ڪي؟
 ان سڌا مارڳ مانه ويو ٿاري آش نٽي ڪي؟
 7 ياد ڪر! ڪيڏي ڪوئي پي ڏوهي تياھ ٿيو؟
 ڪا ڪيٽه سٺه او هاسا منڪ جيا ناش ٿيا هوئه؟
 8 مارا زويام جيا منڪ پونڌائي رو هر هاڪلئو،
 ان جيا مصيبت رو پيز واوئھ او ئي اوئا نٺه وائھ.
 9 او ايشور ري هيڪي ڦونڪ ٿي ناش ٿي زائھ،
 هوئه، اوئا را ڪروڌ را دم ٿي ڪنم ٿي زائھ.
 10 شينھ رئي هونڪر ان ڪترناڪ شينھ رو ڳاز پنڌ ٿي زائھ،
 ان ٻڙوڪا شينھ را ڏونت پنڳائي زائھ.

11 شڪار نه زڙيا ري ڪري موٽا موٽا شينھ مري زائھ
ان شينھن را پشيا رلي زائھ۔

12 سونئي ماٺ هيڪ وات هٽائين مُون ڪن پوڳئي۔

هيڪ ڏيمو هاڏ هٽيو هٽيو ماري ڪوني هومپريو۔

13 رات رٽه ٿوڻه شپنون رون ڳڻتي ڪرايا وازون ڪيالون وسا

زئيون منڪ اگهور اُونگھ ۾ اُونگھائي زائھ،

14 تئيون پيڪ ان ڏڪئي مُون نئه ايوو زهاليو

جي مارا ٻڌائي هاڏڪا ڏڪي ڳيا۔

15 تئيون وائيرا رو هيڪ لوڏو مارا موندا نئه لاڳيو

ان مارا رومتا اُپيا ٿي ڳيا۔

16 اُو اُپيو ريو، پڻ هُون اُئا رو رُوپ نه اوڙڪي هيڪيو۔

ماري اونڪيون هومو ڪوئي هتو۔

تئيون سونو ماٺ مُون نئه هيڪ هاڏ هومپريام آيو،

17 منڪ ذات ايشور ٿي وڌارءِ هاسو ٿي هيڪه ڪي؟

ان ڪوئي منڪ آپرا ڪلڪنار ٿي وڌارءِ پويتر ٿي هيڪه ڪي؟

18 زو! اُو آپرون ٻونون مانھ پڻ پروسو نٿي ڪرتو،

هوئو، اُو آپرون ڏوتون رو پڻ ڏوه ڪاڏھ۔

19 تون پسءِ ماڻي ٿي ناول اي منڪ ڪي سءِ؟

ايئون رئي پُنياد ڏوڙ مانھ سءِ،

اي تون جيوڙون را زم ماريا زائھ۔

20 اُو هوار ٿي هونز هُوڏي ٽڪرا ٽڪرا ٿي زائھ۔

ڪوئي ڏيون نٿي ڏيتو ان اُو هميش هارو ناش ٿي زائھ۔

21 زئيون اُوئون را جيون را تنبو موئين ٿي تنبو را رسا ڪاڏھ پرا،

تون اُو هزم پروميا وگر مري زائھ۔

- 5 ھوئہ پوکارينَ زو! تون نئہ ڪوڻ وڙندڙي ڏيشي؟
تون پويتر ڏوتون موئين ٿي ڪيا هومو مونديو ڪريه؟
2 ھاس ۾! ڪاوڙ مورك نئہ ماري نوڪئہ،
ان ريس ڳونڌا منڪ رو جيو لئہ رو۔
3 مئين مورك نئہ ھڪ شونتي واري حياتي ویتاوتو پارو،
تون مئين تئہ توئہ ڪيدو: ”ايشور رئي پت اوئا را گھر نئہ لاڳئہ!“
4 اوئا رون ٻارون رئي ڪوئي رڪشا نٿي هوتي،
شھر را پاڳر ڪن پنچائيت ۾ اوئون مانھ ظلم تئہ،
ان پچايا وارو ڪوئي نٿي هوتو۔
5 اوئا رو پاڪل ڌون پوکا ڪائہ،
اتي ھوڏي جي ڪونتون موئين ٿي پڻ ڏوٽا ڪاڍي لئہ،
ان ترھا منڪ اوئا رئي ڌولت پوئي را زم پي زائہ۔
6 ڪم تون ڏورووڻ بني موئين نٿي ٿيتي
ان نڪو وڙي ڏک ڪيتر موئين اوڳئہ۔
7 منڪون رئہ تون پيدا ٿيتون ئي ڏک وينو پڙئہ
ھمروم زم تڻڪا پڙئہ تون اونس اودئہ۔
8 پڻ جي ھون ٿاري جڳا مانھ ھوئونت تون ايشور نئہ ڌونھ ڏيونت،
ان آڀري ٻڌي واتون ايشور ھومي راکونت۔
9 او ايوا موتا موتا ڪوم ڪرئہ،
جيو ڪوئي ھڙمي نٿي هيڪتو۔
اوئا را ڪڙا وارا ڪوم ڳڻيا ٿي ٻارا سئہ۔
10 او زمي مانھ مي ورھاوئہ،
ان ڪيترون نئہ پوئي پيئارئہ۔
11 او نونون منڪون نئہ اونس ماڳ مانھ پيھارئہ

ان وڙاپ ڪريا وازون نئه اُونائڙين آڀري هميار ۾ راکڻه.
 12 اُو ڏڳو ڏيڏا وازون ري رتائون ٻڳاڙهه پري.

هم ڪامياڀي اُونون را هات ۾ نئي آوتئي.

13 جيا منڪ آڀرا آپ نئه عقل واڙا هڙمئه،

ايشور اُونون نئه اُونون ري آڀري چالاڪي ۾ قتراوئه،

ان هوشيار منڪون ري رتائون اُپيتي ڪرئه پري.

14 هيوا منڪ ڏي رئه توڻه پڻ اندارام وئه،

ان پپور رئه توڻه ام قونقا مارئه زم رات هوئه.

15 پڻ ايشور موٽاڳ منڪون رئي رکشا ڪرئه،

اُو چالاڪ منڪون ري ترورار ٿي، هوئه موت را مونڊا ٿي

ان ٻُروڪون منڪون را قوضا ٿي سڏاوئه.

16 هم ڳريهون نئه آشا زڙهه

ان انيائي ڪريا وازون را مونڊا پند ٿي زائه.

17 زوئو! ڏنڪار سئه اُو منڪ جيا نئه ايشور شيڪت ڏئه،

تيام ڪڙاوون ايشور ري شيڪومڻ نئه مت ناڪارا!

18 ڪم تون اُو ئي گهاڻيل ڪرئه ان اُو ئي پاتو ٻوندئه،

اُو قٽهه ان هازو هورو پڻ اُو ئي ڪرئه.

19 اُو تون نئه سو ڏورووئون ٿي پچاوشي،

سو نئين پڻ هات آفتون تون نئه سڀي پڻ نئين هيڪه.

20 ڏڪار رئه توڻه اُو تون نئه پوکي مربا ٿي پچاوشي،

ان جنگ ۾ ٻُروڪي ترورار ٿي پڻ سڏاوشي.

21 تون زبون را ٻوڻ ٿي پچين ريه،

ان آيا واري تيائي تون نئه پيئاري نئين هيڪه.

22 تون تيائي ان ڏڪار زوين نولي ڪريه،

ان جنگلي زناورون رئي تون نئه ماڳي پيڪ نئين هوئه.

23 تارو ڪيتر پوئون ٿي صاف هوشي
 ان جنگلي زناورن ٿي تارو ٺاه هوشي-
 24 تون زوئي ليه جي تارو تنبو همپار ۾ سئ،
 ان تون زوئي ليه جي تارا گهر رئي هر هيڪ شينه هٿيڪئي سئ-
 25 تون اي پڻ زوئي ليه جي تارئي ويل وڌشي-
 هوئ، تاري پيڍي را منڪ اتا گهڻا ٿيشي
 جي ڪيتر را ڪڙ را زم گڻيا ٿي ٻارا هوشي-
 26 زم ڏون را پوڙا آڀرا توڻا مانھ پيرا ڪريا زائھ،
 هم تون پوري زمار موئين پستھ آڀرا مقوم ۾ زائھ-
 27 زوئي لئ! امي هيا وات رئي جونچ ڪريھ-
 هائي ٻڌئي وات همريئ سئ-
 تون هومپڙ ان آڀ هارو همي لئ!

اُوب اليفز تيماني نئ وڙندئي ڏئھ

6 اُوب وڙندئي ڏيڏئي ان ام ڪيا ريو:
 2 ”هاس ۾ جي مارا ڏڪ توڙيا زائت
 ان اوئون پيرئي مارئي تياهي تراڪڙي ۾ راڪئي زائت،
 3 تون او سمنوڊ ري واري ٿي پڻ وڌارئ گرا ٿئت-
 تيام ماري واتون تون نئ نيڪ نئي لاڳتي-
 4 ڪم تون ڪراوون ايشور را تير مون نئ لاڳياھ،

23:5 تارو ڪيتر پوئون ٿي صاف هوشي عبراني ٻولي پرموئھ ”پوئون ٿي وسن ٻوندل هوشي“ پوئون ٿي وسن ٻونديا رو مطلب اي سئ جي پوئا اوئا را ڪيتر نئ ڪراپ نه ڪرئ ان نڪو ڪئين نقصون ڪشي- لکيا واڙو ڪوي پوئون نئ منڪ همين وات ڪرھ ريو- تيا ايئا رو مطلب صاف ڪرين لکيو ڳيو جي، ”اوئا رو ڪيتر پوئون ٿي صاف هوشي-“

مارو آتما اُون تِيرون رو جهير پيئھ
 ان ايشور را پاها ٿي ميلل پيئونڪڙي آقتون
 مُون مانھ حملو ڪروا قوجيون را زم قطار ناوين اُپيئھ۔
 5 جهنگلي ڳڏيڙو ڪڙ نئھ ھومو زوئين پُونڪھ ڪي؟
 ڪا ٻڙ نئھ ڳاھ زڙي زائھ توئي اُو رنيئھ ڪي؟
 6 موڙو ڪاڌو لوڻ ووڻو ڪورائي هيڪھ ڪي؟
 ان اينڌا موئين ري اچوڻ ۾ ڪوئي ھواڏ سئھ ڪي؟
 7 ھيوِي شينھ نئھ ھون ھات پڻ نٿي ھٽو
 ان ھيوِي شينھون ٿي مُون نئھ ھوڳ سڙھ۔

8 ڪتو ناڻوڪو ٿيشي جي مارئي آشا پوري ٿئھ
 ان ايشور ماري آش پرموئھ مُون نئھ ڏئھ۔
 9 مون ايشور رئي ھائي مرضي ھوئھ جي مُون نئھ ڪسري نوڪئھ،
 ھوئھ، جي اُو آڀرو ھات وڌارئھ ان مُون نئھ ماري نوڪئھ،
 10 تون مُون نئھ ڏلاسو زڙت
 ان ھم ھون ايون گھڻون ڏڪون ۾ پڻ ڪشي ٿي ڪوڏڪا ماريھ۔
 ڪم تون مئين پوئتر ھستي ري واتون رو انڪار نٿي ڪريو۔

11 مُون موئين اتئي طاقت سئھ ڪي جي ھون ھزون وات زوئي ھيڪون؟
 ان مارئي پڇاڙي ڪيوئي وڙي ناڻوڪي سئھ
 جي ھون حياتي ربا رئي آش راکون؟
 12 ھون پوئا جيوو ڏاڍو سون ڪي؟
 ڪا مارو ڏيل پيئتر رو سئھ؟
 13 ھون تون آڀرئي مدت پڻ نٿي ڪري ھيڪتو
 ان نڪو مُون موئين وشيت سئھ جي ڪئينڪ ڪري ھيڪون۔

- 14 جيو آپرا دوست مانھ ڏٺيا نٿي ڪرتو
 اُو ڪراوون ايشور رئي پيڪ نٿي راکتو۔
- 15 پڻ مارا دوست جيا مارون پايون جيوا سئ مُون نئ نڌي را وار ڏڳو ڏئھ،
 هوئھ، ايوي نڌيون را زم جي مي ۾ جلدي پرائھ ان جلدي هُوكائي زائھ۔
- 16 اُو نڌي پرق ڳريا ري ڪري ڏوڙا پوڻي ٿي پرائي زائھ،
 ان اوئون موئين پرق ڳمائي زائھ۔
- 17 پڻ ڳرميون رن توتھ اُو هُوكائي زائھ،
 ان تڙڪو تپتون ئي اوئا رو ويتو پوڻي ڳمائي زائھ۔
- 18 مُسافر پوڻي ري ڳوت ۾ آڀرو مارڳ ساڌي ڏئھ،
 اُو رڻ موئين رلتا رلتا ترهي مرين مري زائھ۔
- 19 تيمنا علاقا را جتا پوڻي ري آش ۾ زوئھ،
 ان سِبا را منڪ ڌيون ٿي نظر ڪرھ۔
- 20 اُو لاسار تھ ڪم تون اوئون نئ آش هٽي۔
 اُو اوئھ آوين هيئت هاري زائھ۔
- 21 هَوئھ تمي اوئون نڌيون را زم ڪيا ڪوم را نٿي۔
 تمي مارئي ڏورووڻ پاڙين پيئائي ڳياھ۔
- 22 مئين تمون ٿي ڪئينڪ مونڳيو ڪي جي مُون نئ ارپڻ ڪرو؟
 ڪا وڙي مئين ام ڪيدو،
- جي تماري ملڳت موئين ٿي مُون هارُو ڪياڪ نئ رشوت ڏيو؟
- 23 مئين ام ڪيدو ڪي، جي مُون نئ دشمن ٿي پڇاوو؟
 ڪا وڙي مارو ايوزو پرين ظلمي را هات ٿي سڏاوو؟
- 24 مُون نئ شيڪاڙو تون هُون ماڻ ريھ۔
 مُون نئ هُزماوو جي مئين ڪيئھ ڳلتئي ڪريھ۔
- 25 جي تماري واتون هاسي هوئت، تون مُون نئ ڏوري لاڳت،

ان اُونون رو اثر ٿئي، پڻ تمارئ ام ڌڙڪو ڏيوو ازايو سئ.

26 تمارو رُوڳو اي ڪيال سئ ڪي

جي ماري ڪيڏل واتون ري ڪري مُون نئ ڌڙڪا ڏيئا ريوو؟

تمون هارُو نا اُميد منڪون ري واتون وائيرا را زم سئ، ڪي؟

27 هوئ، تمي تون پُڪا نوڪين يَتيمون نئ ڳلوم نايا هارُو سُوندين ليوھ.

تمي تون واپار ۾ پڻ آڀرا دوست نئ ويسوھ ڀرا.

28 هوئ مُون هومو زوئو!

ڪم تون هُون تمارا مونڊا مانھ تمون ٿي ڪوڙ نئين ڀولون.

29 ميرپونئي ڪرين ايوي واتون مت ڪرو! جيا ٿي انيائي تئ!

پش ڪرو! هُون هزون پڻ هاس مانھ اڏڳ سون.

30 مارا مونڊا مانھ انيائي واڙي واتون سئ ڪي؟

تپائي ري واتون هزميا رئي مُون ۾ هزم نئي ڪي؟

7 ايئا ڌرتي مانھ منڪ ذات رئي حياتي هيڪ جنگ جيوئي نئي ڪي؟

ان اوئا را ڏي مزور رون ڏيئون جيوئا نئي ڪي؟

2 ڳلوم هونز را سونئيا رئي آس ڪرھ،

ان مزور آپري مزوري رئي وات زوئ.

3 پڻ مُون نئ رُوڳا مئينون مانھ مئينا زڙياھ جيا مُون هارُو ازايا سئ

ان همريم ڏورووڻ ري راتون مارا پاڳ ۾ آويھ.

4 زئيون هُون اُونگهاوا زائونھ تون ام ڪونھ:

جي ڪيون هوار تئ ان هُون اُونون،

پڻ رات لونبي ٿيئي زائھ،

ان هوار ٿيا هوڏي هُون اُٿل پاتل ٿيتون ريونھ.

5 مارو ٻڌو ڏيل چيوڙون ٿي ان ماتي ٿي ڊونڪل سئ.

مارئي سومڀڙي قاتي ڳڻيھ ان گھنڌ ٿي پرائي زائھ.

6 مارا ڏي لوگهڙا نايا واڙا چرڪا را زم جلدي ڦرڻه ان تڪا ويٽه ربا،
 او وگر ڪيا اُميد رڻه ڪتم ٿه ربا.

7 او ايشور، ياد راکو! مارئي حياتي وائيرا را لوڏا را زم سڻه،
 ان ماري اونڪيون وڙي ڪشي نئين ڏيڪه.

8 جيو پڻ همڻه مون نڻه زوڻه ريو او مون نڻه وڙي ڪيڏي نئين پائڻه.
 تمي مون هومئي نظر ڪرڻو پڻ هون نئين هوئون.

9 زم واڏا ڪتم ٿي زائڻه،

همروم جيو پڻ مقوم موئين زائڻه، او وڙي ڪيڏي ٻارو نٿي آوتو.

10 او آڀرا گهر هومو وڙي نئين آوڻه،

اوڻ رون منڪون نڻه اوڻا رئي ياد نئين رڻه.

11 تيام هون ماڻ نئين ريون،

هون آڀرا ڏکي من ري ڪري ٻولتو ريه.

هون مارا جيو را ڏک ري ڪري ڳلا ڪريه.

12 او ايشور! هون ڪوئي سمونيد رو موٽو زناور ڪا پورنگ ڦاپ سون ڪي؟

جي تمي مون هارو سوڪيڏار بيهاروه.

13 مئين ڪيڏو، ماري ڪات مانه مون نڻه آروم زڙشي،

ان مارو وسوڻ مارا ڏڪون رو پار اوپاڙشي.

14 پڻ تمي تون شينون ۾ مون نڻه پياڙوه،

ان ايوا ڏرشن ڏيڪاڙوه جي هون پيڪ ۾ ڏڪونه.

15 مون هارو ايئون هاڏڪون را زهونگر ٿي تون نائوڪئي ڦاهي ان موت سڻه.

16 مون نڻه مارا جيو ٿي نقرت سڻه.

هون ايوي حالت ۾ حياتي ريو نٿي ڪرتو.

مون نڻه ساڏي ڏيو! ڪم تون مارئي حياتي چار ڏيئون رئي سڻه!

- 17 منک ذات کي سٺه جي ٽمي اُوٽا رڻي اٿئي قدر ڪروھ،
ان اُوٽا مانھ اتو ڏيون ڏيوھ۔
- 18 ٽمي روزوني ھوار ٿيتون ئي اُوٽا مانھ نظر راکوھ،
ان ھر ٿوئھ اُوٽا رڻي پرک ڪروھ۔
- 19 ٽمي ڪئيون مُون مانھ ٿي آپرئي نظر ارڳئي ڪرشو،
ان ڪئيون مُون نٽھ ٿوڙي وار ھارو ھيڪلو ساڏشو؟
زم ھون آپرو ٿوڪ اوتاري ھيڪون؟
- 20 او منک ذات را رکواڙا! جي مئين ڏوھ ڪريوھ،
تون مئين تمارو کي پڳاڙيوھ؟
تمون نٽھ رُوڳو ھون ڏيڪوٽوھ؟
ھون ڪم تمون مانھ پار ٿي ڳيو؟
- 21 ٽمي مارا ڏوھ مُون نٽھ ماڦ ڪم نٽي ڪرتا؟
ٽمي ماري ڳلتي ڪم نٽي پُولتا؟
ھوئھ تون ھون مَرين ماڻي موئين اُونگھائي زائيھ،
پسٺه ٽمي مُون نٽھ ڳوتشو پڻ ھون نئين ھوئون۔

بلد سوخي ري واتون

- 8 تئين سوخ نومي علاقا ۾ ريا واڙو بلد ٻوليو ان ام ڪيا ريو:
2 ”تون ڪئيون ھوڏي ام ڪيتو ريه؟
ان ڪئيون ھوڏي ٿارا موندا ري واتون گھاتي واڙ را زم ھوشي؟
3 پرميشور نيا ۾ ھير ڦير ڪرھ ڪي؟
ان ڪراوون ايشور ھاسائي نٽھ ڦيروئھ ڪي؟
4 جي ٿاري پاڙي ايشور رٽھ ڪلاڦ ڏوھ ڪريو
تون ايشور اوئون نٽھ اوئون را ئي ڏوھ رڻي سزا ڏيڏيھ۔

5 پڻ هوءَ جي تون ايشور رڻي ڳوت ڪريه،
 ان ڪراوون ايشور ٿي ڏٺيا مونگيه.
 6 ايٺا پيڙو پيڙو جي تون پي ڏوهي ان هاسو هوئيھ،
 تون او ضرور تون هارو اوئشي
 ان تون ننه تاري هاسائي پرموئنه وڙي آياڌ ڪرشي.
 7 هاس ۾ شروعات ۾ تون ڪن هاو ٿوڙو هتو،
 پڻ پڇاڙي ۾ تون ڪن الهائي گهڻو هوشي.

8 زونا زمونا رون منڪون ٿي پونس
 ان اوئون ري واتون مانھ ڏيون ڏنه!
 جي اوئون منڪون ري ٻاپ ڏاڍي ڪوجنا ڪرين زوڻي ليڌي.
 9 ڪم تون آبي ڪالوڪا ٻار سون ان آبي ڪئين نٿي زوڻتا
 ان ايٺا ڌرتي مانھ آڻا ڏي توڙيڪ وار را سونئيا جيوا سئ.
 10 او تون ننه نئين شيڪاڙنه ڪي؟
 ان تون ننه نئين همپڙاونه ڪي؟
 ان اوئون را من ٿي اونڌي واتون نئين نيهرنه ڪي؟

11 نڙيلو ڳارا وڳر وڌي هيڪنه ڪي؟
 ان پن پوڻي وڳر اوڳي هيڪنه ڪي؟
 12 او پلنه نيلا اويا هوءَ ان ڪوئي اوئا ننه نه واڍنه،
 پڻ جي اوئون ننه پوڻي نه زڙنه
 تون او نڙيلا پيڙون پوئون ٿي پيرھين هوڪائي زائھ.
 13 هيوو ئي اوئون رو نتيجو سئ جيا ايشور ننه پولي زائھ،
 ان هم اڌرمي منڪون رڻي آش ناش ٿي زائھ.
 14 اوئون رو آسريو ٿوئي زائھ،

اُوئون رو پروسو ڳوٺاڙيا ري ڍاڍي جيوو سٺه-
 15 اُو ايوِي ڍاڍي مانھ ٽيڪ ڏئھ پڻ اُو اڌڳ نئين رٺه-
 اُو ڍاڍي نٽھ ڏاڍِي زھالي راکھ پڻ اُو توتي زاشي-

16 پُونڌو منڪ اُوٽا وڻ را زم سٺه،
 جيا نٽھ هُورز رو نائوڪو تَرَڪو لاڳئھ ان وڌئھ،
 ان اُوٽا ري ڏارڪي ٻاڳھ ۾ پڪڙي زائھ-
 17 اُوٽا ري پاڙون پوئون رٺه چاري پاهئ پڪڙي زائھ،
 ان اُو پوئون وسا پڻ زمي ۾ اُونڌي زائھ-
 18 جي اُوٽا وڻ نٽھ آپري جڳا ٿي ڪاڍئھ پرو،
 تون پسئھ اُو جڳا پڻ اُوٽا رو انڪار ڪرشي،
 ان ام ڪيشي جي، 'مئين تون نٽھ ڪيڏي نٿي ڏيڪيو-'
 19 زو! اُوٽا ري حياتي رِي ڪُشي رُوڳئي اٽئي سٺه،
 ان اُوٽا را ماڳ مانھ پِزا اُوڳي آوئھ-

20 زو! ايشور تون نڪو هاسا منڪ نٽھ پُولئھ،
 ان نڪو اُو پُونڌا منڪ نٽھ همپارئھ-
 21 اُو هيڪ وار وڙي تارا مونڊا مانھ ڪُشي را پِزنَ
 ان تارون هونون مانھ ڪُشي را نارا ڏيشي-
 22 ان جيو تون ٿي نفرت ڪرئھ اُو پيعزتي ري ڪري لاسار ٿيشي،
 ان پُونڌون منڪون را گهر رو ڪيٽئھ پڻ نوم نيشون نئين رٺه-

ايوب ٻلد سُوخي نئه وڙندي دئه

9

تئين ايوب وڙندي ڏيڏي ان ام ڪيا ريو:

² ”هوئ، اي وات هاسي ان همريم سئه

ان هائي مون نئه ڪبر سئه.

پڻ ڪوي منڪ ايشور هومو هاسو ٿي هيڪه ڪي؟

³ جي ڪوي منڪ آپري مرضي ٿي اوتا ٿي تڪرار ڪرئ،

تون او منڪ هزار سوئالون موئين ٿي

هڪا رو پڻ جواب نئين ڏي هيڪه.

⁴ ايشور رو من هزمو سئه ان اوتا رئي شڪتي مهان سئه.

ايو ڪوڻ سئه، جيو اوتا را مقايلا م اويئه ان وڙي پچي هيڪه؟

⁵ ايشور تون ڏونگرون نئه پڻ اوتا را ماڳ ٿي ڪهڪاوئ پرا،

ان اوئون نئه ڪبر پڻ نٿي پڙتي.

او آپرا ڪروڌ ٿي اوئون نئه اٿلاوئ پرا.

⁶ او ڌرتي نئه اوتا را ماڳ ٿي ڏگاوئ پري،

ان اوتا ري پنيادون ڏڪي زائ.

⁷ او هورز نئه حڪم ڏئه ان او نيهرتو ئي نٿي.

او تارون مانھ ٺپو هٿين اوئون نئه پند ڪرئ.

⁸ روگو او هڪ ايشور سئه، جيو آڪاش نئه پڪيڙئ،

ان سُمونڊ ري چولي لتاڙئ.

9 اُوڻه ڪاٺ، هرڻي، هاتيرا،

ان ڏکڻ واڙا تارا پڻ ٿايا.

10 ايشور ايوو موٽا موٽا ڪوم ڪرڻ، جي هزم ٿي ٻارا سڻ.

اُوڻا را هيوو حيرون ڪريا واڙا ڪوم گڻيا ٿي ٻارا سڻ.

11 زوڻو! اُو مُون ڪنڻه ٿين مٽڻ،

پڻ هُون اُوڻا نڻه نڻي پاري هيڪڻو.

اُو مُون ڪنڻه ٿين آڳر مٽي زائڻ،

پڻ مُون نڻه ڪپر نڻي پڙتڻي.

12 زوڻو! جي اُو ڪوهي لڻه تو ڪوڻ اُوڻا نڻه روڪي هيڪڻه؟

اُوڻا نڻه ڪوڻ ڪي هيڪڻه جي، 'تون اي ڪي ڪرڻه؟'

13 ايشور آپري رينھ نئين ساڏڻه.

اُوڻا هوما تون سُمونڊ را موٽا زناور را ساڻي پڻ نمڻ ڪرڻه.

14 تون پسڻه هُون ڪوڻ سون جيو اُوڻا هومو ٻولون

ان اُوڻا ٿي تڪرار ڪريا هارو ويڻ ڳوتون.

15 جي هُون هاس مانھ هوئون توڻي اُوڻا هومو نه ٻولون.

هُون مارا قاضي ٿي ڏٺيا رڻي وينتڻي ڪرون.

16 جي هُون وينتڻي ڪرون ان اُو مُون نڻه وڙندڻي ڏڻه.

9:9 ڪاٺ، هرڻي، هاتيرا، اي آڪاش ۾ ڏيکيا وازون تارون را ڳروپ سڻ. پيرهيون ڳروپ ٻڌون ٿي

گهڻو سوجھرو ڪريا واڙا تارا سڻ ان اي آڪاش ۾ اوٽر ۾ ڏيکائڻ. ٻيزو ڳروپ يوناني وارتا پرموڻه

شڪاري جيوو ڏيکائڻ ان تيزو هات تارون وازو ڳروپ سڻ. ٻيزو ان تيزو ڳروپ آڪاش ۾ وس

۾ ڏيکائڻ ان چارمو ڳروپ اُو تارا سڻ جي آڪاش ۾ ڏکڻ ۾ ڏيکائڻ. 9:9 ڏکڻ واڙا تارا هر

هيڪ ٻولي ان قرق قرق ملڪ پرموڻه آڪاش ۾ تارون را ناول نيشون قرق قرق هوڻه. ايئنه ترجما

۾ جيا نيشون لکيا ڳياھ اُو اصل ٻولي رون نومون ٿي قرق سڻ. اصل متن پرموڻه تارون رو پيرهيون

ٽولو آڪاش ۾ اوٽر هومو ڏيکائڻ، ان ياقبي ٻي ٽولا آڪاش را وس ۾ ڏيکائڻ ان چارمو ڏکڻ ۾.

13:9 سُمونڊ را موٽا زناور اُوڻون ڏيئون ۾ منڪون ري سوچ پرموڻه ناول هيڪ ڪيالي زناور سڻ جيا

رو نوم اصل متن ۾ راهب سڻ.

توئي پڻ مُون نئه وشواس نٿي جي اُو ماري وات هومپرشي کا نا۔
 17 اُو دُوقونَ رُونونو ڪرينَ مُون نئه پونگهڻه پرو۔
 اُو وگر ڪيا وات رئه وار وار مُون نئه گهائيل ڪرئہ۔
 18 اُو مُون نئه هاھ پڻ نٿي ليوا ڏيتو۔
 اُو تون مُون نئه تڪليپون ٿي پرئہ پرو۔
 19 جي طاقت رئي وات هوئہ،
 تون زوئو! اُو ئي طاقت وازو سئہ۔
 پڻ جي نيا رئي وات هوئہ،
 تون ڪوڻ اُوئا رو مقابلو ڪرشي؟
 20 هُون هاسو سون
 توئي پڻ هُون مارا مونڊا ري واتون ري ڪري ڦاڻي زائپہ۔
 پلئہ هُون پي ڏوهي سون
 توئي پڻ مارو مونڊو مُون نئه ڏوهاري ثابت ڪرشي۔
 21 پلئہ هُون پي ڏوهي ريوھ، پڻ هوئہ مُون نئه ڪئين فرق نٿي پڙتو،
 ان هُون آڀرا جيو نئه هاو گهت هُرمونہ۔
 22 ڏوهاري هوئون کا پي ڏوهي، ڪئين فرق نٿي پڙتو۔
 ڪم تون منک ڏوهاري هوئہ کا پي ڏوهي،
 ايشور بئيون نئه ناش ڪرئہ پرا۔
 23 زئيون آقت اوچتو موت لياوئہ،
 تئيون ايشور پي ڏوهي منکون ري لاچاري مانہ هاهئہ۔
 24 زئيون ڪوڪ مُلڪ پُونڌون منکون نئه ڏيڌو زائہ،
 تئيون ايشور نيا ڪريا وازون ري اونکيون پنڌ ڪرئہ۔
 جي هائي ڪوم ڪريا وازو ايشور نٿي تون پيزو ڪوڻ سئہ؟

25 مارا ڏي زوئہ مُقايلا ۾ پاگيا وازا منک ٿي پڻ تڪا زائہ ربا۔

اُو زوئٽه اُوڏيا زائھ، ان اُوئون نٽه ڪيٽه ڪئين ڪُشي نٽي ڏيکائي۔

26 اُو زوئٽه ڪونهڙا ري ناول ٻيڙي را زم جلدِي وِتي زائھ۔

هوئ، ايوا پاڙ را زم جيو آڀرا شڪار مانھ ٿوئي پڙھ۔

27 جي هُون ام ڪون جي هُون مارا ڏک پُولِي زائھ،

ان هُون ٻڌو ڪئين ساڏين آڀرا مونڊا مانھ ڪُشي لياويھ۔

28 توئي پڻ مُون نٽه ماري تڪليہون ٿي پيڪ لاڳھ۔

ڪم تون مُون نٽه ڪپر سٽه جي ايشور مُون نٽه پي ڏوھي نئين مونٽه۔

29 هُون تون توئي پڻ ڏوھاري ڪيورائھ،

تون پسٽه هُون ڪم ازايو پار اُوپاڙون؟

30 پلٽه هُون صاڦ پوئي ٿي جهيلي ليون،

آڀرا هات شيلي ٿي ملين صاڦ ڪري ليون،

31 توئي اي مُون نٽه کاڌ ۾ گھوتا ڏيشي۔

اتي هُوڏي جي مارا لوگھڙا پڻ مُون ٿي هُوڳ ڪرشي۔

32 ايشور مُون جيوو منڪ نٽي جي هُون اُوٽا ٿي تڪرار ڪرون،

ڪا امي ٻي ڪياڪ عدالت ۾ ڪيس ڪروا حاضر ٿيون۔

33 امون ٻيئون وسا نيا ڪريا واڙو ڪوئي نٽي۔

ايو ڪوئي نٽي جيو امون ٻيئون وسا منومٽا ڪراوٽه۔

34 مون ايو ڪوڪ منڪ هوٽه

جيو ايشور رو گيڏيو مُون مانھ ٿي هيڪل ڪرٽه،

ان اُوٽا رئي ڏهشت مُون نٽه نه پيوڙاوٽه،

35 تون هُون ٻوليھ ان ايشور ٿي نئين پيئائون۔

پڻ همٽه تون هُون ايو نٽي جي هم ڪري هيڪون۔

هُون آڀري حياتي ٿي پيزار سون،

هُون همروم آڀرا ڏک روتو ريھ،

ان هُون آڀرا جِيَوَ را ڏک ري ڪري ٻوليھ-

² هُون ايشور ٿي ام ڪيھ جي

مُون نئہ ڏوھاري مت ڳڻو!

مُون نئہ ھمپراو جي ٽمي مُون ٿي ڪم ويوھ؟

³ ڪي ٽمون نئہ آڀرون ھاڻون ٿي ناول منک رڻي پيعزئي ڪروو

ان اوڻا مانھ ظلم ڪروو وڻھ؟

ان پُونڌون منکون ري رٿائون ۾

اوئون رو ساٿ ڏيوو ٽمون نئہ ٺاڻوڪو لاڳھ؟

⁴ ڪي ٽماري اونکيون ايوي سئہ جيوي منکون ري سئہ؟

ڪي ٽمي ام زوئوھ زم منک زوئھ؟

⁵ ٽمارا ڏي منک رون ڏيئون زتا راکل سئہ ڪي؟

ان ٽماري زمار منک ري زمار زئي سئہ ڪي؟

⁶ تون پسئہ ٽمي ڪم مارا ڏوھ ڳوتوھ؟

ڪم مارون ڀاپون را پارام کوجنا ڪروھ؟

⁷ ٽمي تون زوئوھ ربا جي هُون ڏوھاري نٿي،

ٽمارا ھاٿ ٿي مُون نئہ ڪوئي سڏاوي نئين ھيڪئہ،

توئي پڻ ٽمي ام ڪروھ-

⁸ ٽمي آڀرون ھاڻون ٿي مُون نئہ گھڙين تيار ڪريوھ،

توئي پڻ ٽمي مُون نئہ ڳرڪ ڪروھ ربا-

⁹ ميريوني ڪرين ياد ڪرو!

جي ٽمي مُون نئہ شينڪڻي ماڻي را زم موھرين ٺايوھ-

پڻ هوئہ ٽمي مُون نئہ وڙي ماڻي پڙو ڪروھ ربا-

¹⁰ ڪي ٽمي مُون نئہ ڏوڏ را زم نٿي راکيو،

ماري مان را پيٽ ۾ ڏئي را زم نٿي اٿاريو؟

11 پَسَئِ تَمِي مُونَ مَانِه سُونِڙِي ان مونه نِڙِي سارِبو؟
 هاڏَڪون ان نازِيون ٿِي مُون نَئِه نِڙِي جوڙبو؟
 12 تَمِي مُون نَئِه جِيونَ ڏِيڏو ان مُون ٿِي پريم ڪريو،
 تَمِي نظر راکِڻِيه تِيام مارو آتما همپيار ۾ ريو.

13 پڻ تَمِي آڀرا مَنَ ۾ ڪَئِيَنڪ واتون هَتاڙِيَن راکِيه.
 هوئِه، هُون زوڻوھ ريو جي تمارِڻِي مرضِي اي هَتِي،
 14 جي تَمِي مُون مَانِه نظر راکو جي هُون ڏوھ ڪرون،
 پَسَئِ تَمِي مُون نَئِه ماري پُونڌاڻِي رِي ماقِڻِي نه ڏيو.
 15 جي هُون ڏوھاري هوئون، تون ڏک سَئِه مُون مَانِه!
 ان جي هُون هاسو سون توڻِي پڻ آڀرو ماڻو اُونسو نئين ڪرون،
 ڪم تون هُون شرم ۾ پُوڌل سون،
 ان رُوگِي تڪليبون زوئونھ ريو.
 16 جي هُون آڀرو ماڻو اُونسو ڪريھ،
 تون تَمِي شينھ را زم مارو شڪار ڪرشو
 ان وڙي مارِئِه ڪِلاڦ حيروني واڙا ڪوم ڪرشو.
 17 تَمِي مارِئِه ڪِلاڦ نَوا نَوا شائِيڏ اُوپاڙشو،
 ان مُون مَانِه تمارِڻِي رينھ وڌَتِي زاشي.
 هوئِه، تَمِي زوئِئِه نَوي قوجون مارِئِه ڪِلاڦ ميلشو.

18 تَمِي مُون نَئِه ماري مان را پيت ٿِي زلم ڪم ليوا ڏيڏو؟
 ناڻوڪو ٿت جي هُون اُوئِئِه مري زائت ان ڪوئي مُون نَئِه نه پاڙت.
 19 مونَ ام هوئت جي زوئِئِه هُون هتو ئي نئين.
 هُون مان را پيت ٿِي ئي سِڌو مقوم موئين پُوگِي زائت.
 20 مارا ڏي ٿوڙا زائي پچيا، هَوئِه پش ڪرو!

مُون نئه ساڏي ڏيو تون هُون ڪئينڪ هڪ رو هاه ليون.
 21 ام نه تئه جي هُون هڪ ليڏا ٿي مور اوتئه پوڳي زائون
 جيئون ڪوئي پاسو نٿي آوتو،
 هوئ، اوتئا ڏنيا ۾ جيئنه اندارو ان موت رو سونئيو سئ.
 22 هوئ، اندارا ري ايوي ڏنيا ۾ جيئنه اندارو گهش سئ،
 جيئنه ڪيا شينه رو ڪوئي روپ نٿي، روڳو تپائي ان پريادئي سئ،
 جيئنه سوجهرو پڻ ام سئ زم اندارو گهش.

صوفر نعماتي ري واتون

11 تئين نعمات رو ربا واڙو صوفر بوليو ان ام ڪياو ريو:
 2 ”ايئون ٻڌيون واتون رو جواب ڏيوو نٿي ڪپتو ڪي؟
 ڪوئي منڪ روڳو واتون ٿي هاسو مونيو زاشي ڪي؟
 3 ٿاري نالي واتون هومپرين منڪ ماڻ ريشي ڪي؟
 تون نئولي ڪرتو ريه ان منڪ ٿارئي پيعزئي نئين ڪرئ ڪي؟
 4 تون تون ام ڪئ جي،
 ’جئن پڻ هُون ڪونه او هاس سئ
 ان هُون ايشور ري نظر ۾ پي ڏوهي سون-
 5 مون ايشور آپ تون ٿي وات ڪرئ!
 ان ٿارئ ڪلاف آپرو مونيو ڪولئ!
 6 مون او تون نئه عقل را راز وتاڙئ!
 ڪم تون اوئا رئي هاسئي عقل هزم ٿي ٻارئي سئ.
 تئين تون نئه ڪپر پڙشي جي ايشور ٿارا ڪتا ئي ڏوه ويهارباھ پرا.

7 تون ايشور را اونڌا پيڏ زوڻي هيڪئ ڪي؟

تُون اي کبر پاڙي هيڪڻھ ڪي
 جي ڪراوون ايشور ري عقل رو ڌنگ ڪتي هُڏي سڻ؟
 8 اُوئا رئي عقل آڪاش ٿي اُونسئي سڻ.
 تُون اُوڻڻه پوڳي هيڪڻھ ڪي؟
 اُوئا رئي هَزم پتار ٿي اُونڌئي سڻ.
 تُون اُوئا را ڌنگ رئي کبر پاڙي هيڪڻھ ڪي؟
 9 اُو زمي ٿي گهٽئي موٽئي
 ان سُمونڊ ٿي وڌارڻه ويڪري سڻ.
 10 جي ايشور ڪيئون مٽڻه ان ڪيا نڻه قيد ڪرڻه.
 ڪا ڪيا نڻه نيا ۾ تيزاڻه، تون ڪوڻ اُوئا نڻه روڪشي؟
 11 ڪم تون اُو ڪُپتيون نڻه اوڙڪي لڻه،
 ان اُوئون رئي پُونڌائي پڻ زوئي لڻه.
 تون پسڻه اُوئا رو ڏيون اُوئون مانھ ضرور هوڻه.
 12 پي عقل منڪ رڻه عقل واڙو ٿيوو اتوئي ڏورو سڻ،
 زتو جنگلي ڳڏيڙا رڻه منڪ نڻه زلم ڏيوو.

13 او ايوب! توئي پڻ، جي تُون آڀرو من نيك ڪرڻه،
 ان آڀرا هاٿ ايشور هوما اُونسا ڪرين پراڻا ڪرڻه،
 14 ان جي ٿارون هاٿون ۾ پُونڌائي سڻ تون شيتڻه ڦڳور پري!
 ان جي ٿارا گهر موئين انيائي سڻ تون اُوئا نڻه ريو مت ڏڻه!
 15 تئين تُون وڳر ڪيا پيعزتي رڻه اُونسو زوئين وي هيڪيھ

12:11 پي عقل منڪ رڻه عقل واڙو ٿيوو اتوئي ڏورو سڻ، زتو جنگلي ڳڏيڙا رڻه منڪ نڻه زلم ڏيوو. اي آيت ٻي ٻيرون طريقون ٿي پڻ ترجمو ٿي هيڪڻھ. 1. ”پي عقل منڪ رڻه عقل واڙو ٿيوو اتوئي ڏورو سڻ، زتو جنگلي ڳڏيڙا رڻه پارل زناور نڻه زلم ڏيوو.“ 2. ”پي عقل منڪ تئين هَرمو ٿيشي، زئين جنگلي ڳڏيڙو ڪياڪ پارل زناور نڻه زلم ڏڻه.“

ان ڏاڍو اڌڳ ريه ان نئين پيائڻ.

¹⁶ تون آڀرا ڏک ڀولي زائيه،

ان اوتون نئه نڌي را پوڻي را وار ام ياد ريشي، زم او وين متي گيوه.

¹⁷ ٿارئي حياتي پور ٿي پڻ وڌارڻه زبڪشي

ان ٿارو اندارو هوار را سوجهرا را زم ٿي زاشي.

¹⁸ تون نئه پروسو هوشي ڪم تون تون نئه آسريو سئ.

تون همپار ۾ ريه ان پي کٽڪو آروم ڪريه.

¹⁹ تون اونگهائي زائيه ان تون نئه ڪوئي نئين پيوڙاڻه.

ان گهڻون منڪون رئي آس هوشي جي تون اوئون مانه ڏيا رئي نظر ڪرڻ.

²⁰ پڻ پونڌون منڪون نئه ڪئين ڏيڪيام نئين آڻه،

اوئون هارو پاگيا رو رستو پڻ نئين هوڻه

ان اوئون نئه روڳي مريا رئي آسا هوشي.

ايوب صوفر نعماتي نئه وڙندڙي ڏه

ايوب وڙندڙي ڏيڏي ان ام ڪيا ريو:

12

² ”واه ڙي واه! ڏايا منڪ تون روڳا تمي سو نا؟

جي تمي مرشو تون تمون پيڙي عقل پڻ مري ڪي زاشي.

³ مون موئين پڻ هزم سئ، زم تمون ڪن سئ.

هون ڪيا وات ۾ پڻ تمون ٿي گهٽ نٿي.

جيوي واتون تمي ڪروه، ڪوڻ سئ جيا نئه نٿي ڪهر؟

⁴ هون ايوو منڪ سون جيا را دوست پڻ اوئا مانه نٿولي ڪرڻ.

اڳي هون ايوو منڪ هتو، جيا رئي پراٽنا ايشور هومپرتا.

پڻ هوڻ هون هاسو ان پي ڏوهي هوتون پڻ نٿولي رو ڪارڻ ٿي گيوه.

⁵ هڪي منڪ، ڏکي منڪون نئه گهٽ هزمڻه

ان جيون را پڳ لپڪيا وارا سٺ، اُوئون نٽه ڏڪو ڏين پاڙهه-
 6 تياهي ڪريا وازون رون گهرون موئين هڪ شونتئي سٺ-
 ايشور نٽه ڪاوڙ ڏيورايا وارا همپار ۾ سٺ-
 ايشور اُوئون نٽه آپرون هاڻون مانھ اُوپاڙين همپارين راکهه-

7 پڻ تمي مون نٽه ڪوه جي، زناورون ٿي پونس اُوئون نٽه شيڪاڙشي
 ان آڪاش رون پڪيون ٿي پونس ڪر تون اُوئون نٽه وتاڙشي-
 8 ڪا ڌرتي ٿي وات ڪر تون اُوئون نٽه شيڪومڻ ڏيشي،
 ان سمونڊ ري مشي تون نٽه هزماوشي-
 9 ايشور ٻڌون موئين ايوو ڪوڻ سٺه جيا نٽه اي ڪهر نه هوئ
 جي پرميشور آڀرا هات ٿي هائي ٻڌوئي ڪئين نايوه؟
 10 ٻڌون جيو جنتوئون رو هاھ ان ٻڌا منڪ ذات رو جيو،
 اوئا را ئي هات ۾ سٺ-

11 ڪون ويئون نٽه نٽي اوڙڪي ليتا ڪي،
 جي ڪئي وات هاسئي سٺه ان ڪئي ڪوڙئي؟
 جيب ڪاڏا رو هواڏ نٽي اوڙڪي ليتي ڪي،
 جي ڪئي شينه نائوڪي سٺه ان ڪئي پونڌي؟
 12 گهريون منڪون موئين عقل هوئ،
 هوئ، موتي زمار وازون موئين هزم هوئ-

13 عقل ان شڪتي ايشور ڪن سٺ-
 نائوڪي صلاح ان هزم اوئا را پاها ٿي آوئ-
 14 زوئو! اُو جئين پڻ ناش ڪرئ اُو وڙي نٽي نوراتو،
 ان اُو جيا نٽه قيد ڪرئ، اُو وڙي آزاد نٽي ٿيو-
 15 زوئو! اُو مي روڪئ، تون ڌرتي مانھ ڏڪار پڙه-

- ان زئيون او موكل ڏئھ، تون زمي مانھ بوڏ تئھ۔
 16 شڪتئي ان ھاسئي عقل اوٽا پيڙئي سئھ۔
 ڊڳو ڏيڏا واڙو ان ڊڳو کاڏا واڙو ٻي ئي اوٽا را ھات ۾ سئھ۔
 17 او صلاح ڪارون نئھ لازي مارئھ،
 ان قاضيون نئھ ڳونڏا ناوئھ۔
 18 او پادشاهون ٿي اڪتياري کوهي لئھ،
 ان اوئون ري ڪڙيون مانھ ڳلومي ري پوت ٻوندئھ۔
 19 او پوزاريون نئھ لازي مارئھ،
 ان جيا راز ڪرتا آوئھ ربا اوئون نئھ پاڙئھ۔
 20 او اوئون صلاح ڪريا واڙون رو مونيڊو پند ڪرئھ پرو
 جيون مانھ منڪ پروسو ڪرئھ۔
 او گھريون منڪون ري پرڪ ڪريا واڙي نظر پڻ کوهي لئھ۔
 21 او آڳيونون ري پيعزتي ڪرئھ،
 ان ٻلوون منڪون نئھ هيٺا ڪرئھ پرا۔
 22 او اندارام هٿال اونڌي واتون ساوي ڪرئھ،
 ان موت را سونڀيا نئھ سوجهرام لياوئھ۔
 23 او قومون نئھ مھان ناوئھ ان وڙي ناش ڪرئھ۔
 او قومون نئھ وڏاوئھ ان وڙي ٽڙ پڪڙ ڪرئھ۔
 24 او دنيا رون منڪون رون آڳيونون ري هزم ڪتم ڪرئھ،
 ان اوئون نئھ ايوا ويرون علاقا ۾ رلاوئھ، جيئھ ڪوئي رستو نه هوتو۔
 25 او سوجهرا وڳر اندارام ٿاٻا کاتا ڦرئھ،
 ان او اوئون نئھ ايوا ناوئھ پرا جيا موٽالي را زم ٽڙتا وئھ۔
 زوئو! مئين آڀري اونڪيون ٿي ھائي ٻڌوئي ڪئين پاريوھ،
 ان مئين آڀري ڪوني ھائي ٻڌوئي ھومپريوھ ان ھزمي ليڏوھ۔

2 جئين ڪئين ٿي زوڻوھ اُو ھون پڻ زوڻوھ،
 ھون پڻ ڪيا وات ۾ تمون ٿي گھٽ نٿي.
 3 پڻ ھون تون ڪراوون ايشور ٿي وات ڪريھ،
 ان مارئي آشا اي سٺه جي ھون عدالت ۾ ايشور رءُ ڪلاڦ ويون.
 4 پڻ ٿي مُون مانھ رُوگا ڪُوڙا اِلزوم ھٽو،
 ان ٿي ٻڌائي رُوگا نوم را حڪيم سو.
 5 نائوڪو ٿئٽ جي ٿي ماڻ رپوت،
 تون ٿي ھڙمو ڪيورائوت.

6 ھوئہ مارا پاھا ٿي اي وات ھومپرو!
 ان ڏيون ڏيو جي ھون ڪي ڪونھ ريو!
 7 ٿي ايشور ھارو ايوي واتون ڪرشو ڪي جيا ٿي انيائي ٿئہ؟
 ٿي اوئا ھارو ڪُوڙ ٻولشو ڪي؟
 8 ٿي ايشور رو پاھو ليشو ڪي؟
 ايشور را پاھا ٿي ٿي ڪيس وڌشو ڪي؟
 9 جي اُو تمارئي جونچ ڪرئہ تون ھائي تمون ھارو نائوڪو ھوشي ڪي؟
 ان ٿي اوئا نئہ ام ڏگو ڏي ھيڪشو ڪي زم منڪون نئہ ڏيو؟
 10 جي ٿي آپرا مَن موئين پڻ اوئا رو پاھو ليشو،
 تون اُو ضرور تمون نئہ ھاڪل ڪرشي.
 11 اوئا را روپ ٿي تمون نئہ پيڪ نئين لاڳئہ ڪي؟
 ان اوئا رئي پيڪ تمون نئہ ڪائي نئين زائہ ڪي؟
 12 تماري ياڌ ڪرل ڪيتڻي رُوگيئي شيلئي سئہ،
 ان تمارئي ڏي ماتِي را ڪوٽ جيوئي سئہ.
 13 تيام ٿي ماڻ ريو زم ھون ڪئينڪ ٻولي ھيڪون،
 پسئہ پلئہ مُون ٿي جئين ٿئہ، اُو پلئہ ٿئہ!

- 14 هُون تون ڪم آپ نئه ڪترام نوڪيه،
 ان آپرا جيو نئه آپري هتاري مانھ راکيه؟
 15 زوئو! وات ام سئه، اُو مُون نئه پلئه ماري ناکئه،
 ڪم تون مُون نئه ڪئين آش نئي رئي،
 توئي پڻ هُون آپري وات اُوئا هومئي راکيه-
 16 اُوئا هومو زايا ٿي مُون نئه تارڻ زڙشي،
 ڪم تون ڪوئي اڌرمي منڪ اُوئا اڳڙ اُپي نئي هيڪتو-
 17 ماري وات ڏيون ٿي هومپرو!
 ان مارا ڪيڏا مانھ ڪون ڏيو!
 18 زوئو! مئين آپرا نيا هارو پوري تيارئي ڪريھ پرئي
 ان مُون نئه ڪپر سئه جي ڦينصلا ۾ هُون هاسو ٿيھ-
 19 نيا ۾ ڪوئي مُون نئه ڏوهاري ڪروا آوشي ڪي؟
 جي هم ٿيو تون هُون ماڻ ريه ان موت نئه قبول ڪري ليھ-
 20 او ايشور! تمي رُوگي ٻي واتون ماري مونو!
 تون هُون تمون ٿي نئين هتائون-
 21 پيرهي وات، تمارو هات جيو مائه ڪلاق سئه اڙگو ڪرو!
 ان پيزئي وات، روپ ڏيڪاڙين مُون نئه مت پيوڙاوو!
 22 تئين تمي مُون نئه هاڏ ڪريا تون هُون وڙندي ڏيھ،
 ڪا مُون نئه پولوا ڏيا ان تمي وڙندي ڏيا!
 23 ماري پونڌائي ان پاپ ڪتا سئه؟
 مُون نئه مارون ڏوهون ان پاپون را پارام همپرواوو!
 24 تمي آپرو مونيڊو ڪم هتازوه؟

13:15 مُون نئه ڪئين آش نئي رئي عبراني ٻولي پرموئنه ام پڻ ترجمو ٿي هيڪئه، ”مُون نئه اُوئا مانھ اُميد سئه.“

ان مُون نئه آپرو دشمڻ ڪم هڙموه؟

25 هُون تون ڪئين پڻ نٿي، تمِي ڪم مُون لار ٿيوه؟

تمِي ايوا پونڙا نئه ٻيڙاشو ڪِي جِيَا نئه وائِيرو پڻ اُوڏاڙي زائِه؟

ان تمِي ايوا پوه لار ٿيشو ڪِي جِيو پيرهيَن ٿِي هُوڪال پڙيو؟

26 ڪم تون تمِي مارئِه ڪِلَاق ڪنور واتون لڪوه،

ان جوئوڻِي ۾ ڪرل پُونڌاڻِي پاسِيِي مارا حصا ۾ ڏيوه.

27 تمِي مارون پڳون نئه هُونڪڙون ۾ هُونڌوه،

تمِي مارون ٻڌون رستون مانِه نظر راکوه،

ان پڳِيَرِي را زم مارا پڳ ليوه.

28 تِيام هُون ڪِيَاڪ هڙل شينِه را زم ٿِي گِيوه جِيِي ناش ٿِي زائِه.

هُون اُوئا لُوگهڙا را زم ٿِي گِيوه جِيَا نئه ڪونهاري ڪاڻِي زائِه.

منڪ ذات جِيو ناري ٿِي پِيڌا ٿئِه،

14 اُوئا رِيِي حياتِيِي رُوگِيِي چار ڏِيئون رِيِي سئِه ان گِٽِيون ٿِي پِراڻ سئِه.

2 اُو گُل را زم اُوگئِه ان هُوڪاڻِي زائِه،

اُو سونئِيڙا را زم زائِه پرو ان اُوپو نٿِي ريتو.

3 تمِي اِيوون منڪون مانِه نظر راکشو ڪِي؟

ان اِيوون نئه آپ پِيڙا ڌرپار ۾ لي زاشو ڪِي؟

4 اِيڙال شينِهون موئين ٿِي پَوِيتر شينِه ڪُوڻ ڪاڍي هيڪئِه؟

ڪوئي پڻ نئين.

5 منڪ را ڏِي تون راکل سئِه،

مِيئون رِيِي گِٽپ تمون ڪَن ڪرل سئِه.

تمِي اُوئا هَارُو ڌنڳ راکيوه،

ان منڪ اُوئا ڌنڳ نئه پار نٿِي ڪري هيڪتو.

6 تِيام تمِي اُوئا مانِه ٿِي آڀرِيِي نظر ازگِيِي ڪرو!

زم مَزور آپرو ڪوم پُورو ڪرين آروم ڪرئِه

هم او آپري حياتي ۾ ڪئينڪ آروم ڪري هيڪڻه.

7 وڻ رو مثال ليو! اُوئا نئه تون ايئا وات رئي اُميد سئه،

جي اُوئا نئه واڍهه پرو تون او وڙي پونگرشي،

ان اُوئا ري نوي نوي تارڪي نيهرتي ريشي.

8 پسئه پلئه اُوئا وڻ ري پاڙون زمي موئين زوني ٿي زائه،

ڪا اُوئا رو ٿڙ ماڻي ۾ هڙي زائه،

9 توئي پڻ پوڻي ري سڳند اوتو ئي او پونگرشي پرو،

ان واول ٻوتا را زم تارڪي نيهرشي.

10 پڻ منڪ هم نٿي. او مرئه ان پڙيا رئه.

پش! منڪ را هاهه نيهريا رو وار سئه،

پسئه او منڪ ڪيئي نٿي.

11 زم ڍنڍ رو پوڻي ڪنم ٿي زائه،

ان ڌريا رو پوڻي اوتري زائه ان هوڪائي زائه،

12 همرام منڪ سئه. او اُونگهائه ان اوئتا نٿي.

زئيون هوڏي آڪاش ناش نئين ٿئه، تئيون هوڏي او نئين اوئئه،

ان نڪو وڙي او اُونگهه ٿي زاڳشي.

13 نائوڪو ٿئت جي تمي مون نئه پتار موئين هٽاڙي ليوت،

ان زئيون هوڏي تماري رينه گهٽ نه ٿئت

تئيون هوڏي مون نئه اوئئه ڳٽ راکوت،

ان پسئه مون هارو هيڪ توڻو راکوت ان اُوئا پرموئنه مارئي همپار ڪروت.

14 پڻ مون نئه ڪپر سئه جي منڪ مريا ڪيڙ جيو تو نٿي ٿيتو،

توئي پڻ هون ماري مڙوري رون ڏورون ڏيئون ۾ تئيون هوڏي وات زوئيه،

زئيون هوڏي مون نئه آروم نٿي زڙتو.

- 15 پَسَّه تمي مُون نئه تيڙاوشو تون هُون وڙندڙي ڏيهه،
 ان تمي تمارون هاڻون ري ڪاربگري هوما ڏيون ڏيشو.
 16 تئيون تمي ماري وڪ وڪ رو حساب راکشو،
 پڻ مارون ڏوهون مانھ ڏيون نئين ڏيو.
 17 تمي مارون ڏوهون نئه ٿيلا موئين نوڪشو ان پَسَّه ٺپو هڻين ڀنڊ ڪرشو،
 ان ماري پُونڌاڙي نئه ڍونڪشو.

- 18 پڻ زم ڏونگر ڪهڪي زائھ ان ڪتم ٿي زائھ،
 ان موتا موتا پوٽا آڀرا ماڳ ٿي ڪهڪي زائھ،
 19 ان زم پوٽي پوٽا نئه ڳاهئھ پرو،
 ان ٻوڏ رو پوٽي زمي ري ماڻي نئه ٻوٽاري زائھ،
 همرام تمي منڪ ري آش نئه ناش ڪروھ.
 20 تمي هميش ھارو اُٿا نئه قابو ڪري ليوھ ان اُو ڳڙاري زائھ،
 تمي اُٿا رو رُوپ موت ۾ ڀڏلاووه ان شيتئھ ميلوھ پرو.
 21 پَسَّه پلئھ اُٿا را سوڪرا مونَ واڙا ٿي زائھ،
 توئي پڻ اُٿا نئه ڪٻر نٿي پڙتئي،
 ڪا اُو ٻڌائي پيعزتا تئھ پڻ اُٿا نئه ڪئين ڦرڻ نٿي پڙتو.
 22 اُٿا نئه رُوڳو اُٿا را شرير رو ڏوڪ ڏيڪاھ
 ان آڀ ھارو وڙاپ ڪرتو رھ.

پڙي وار وات شيت

اليفز تيماني ري واتون

15 تئين تيمان رو ربا وارو اليفز ٻوليو ان ام ڪياو ريو:
 2 ”هَرمو منڪ ننه اي نٿي شوپتو
 جي ازائي واتون ڪرين وڙندڙي ڏٺه،
 ان او ايوي ڦونڪون هڻه
 زم اوئا موئين اڳوڻيو اُونو وائيو پرل هوئه-
 3 ڪي او آپري وات پيش ڪريا هارو نالئي پحت ڪرئ،
 ان ايوي واتون پڙي ڪرئ جي هاو پيڪار سئ؟
 4 پڻ تئين ايشور رئي پيڪ راکو ساڌي ڏيڏوه،
 ان ايشور هومو ڏيون ڏيڏا ننه پڻ گهٽ هزميوه-
 5 تئين ڏوه ڪريوه، تيام تون ايوي واتون ڪرئ،
 ان تون ننه ڏڳو ڏيڏا وارون رئي ٻولي ٻولو وڻه-
 6 هون نئين پڻ تارو مونڊو آپ تون ننه ڏوهاري ڪرئ،
 ان تارا هوٽ تارئ ڪلاڦ شائيدڙي ڏه-.

7 پيرهيون منڪ تون اُٻن ٿيو تو ڪي؟
 ڪا ڏونڱرون ٿي پيرهين تارو زلم ٿيو تو ڪي؟
 8 ايشور ري آڪاشي منڌري ري واتون تئين هومپري ليڏيه ڪي؟
 ان عقل روڳڻي تئين ڦباوي ليڏيه ڪي؟
 9 تون ايوي ڪي زوڻه جي امي نٿي زوڻتا؟
 تون ۾ ايوي ڪي هَرم سئ جي امون ۾ نٿي؟

10 امارا جيوئي سوچ راکيا وازون ۾ ڏوڙا ماڻا وارا
ان موٽا گهرڊيا پڻ سٺ،
جيا ٿارا ٻاپ ٿي پڻ واڌارڻ موٽي زمار را سٺ.

11 ڪي ايشور را پاها ٿي زڙيا وازو ڏلاسو،
ان ام نرمڙائي ٿي تون ٿي وات ڪروو تون هارو ڪوئي نونئي وات سٺ؟
12 تارو من تون نٺ ڪم توڻي زائھ،
ان تون آڀري اونڪيون ڪم ڪاڏھ.
13 تون ايشور رڻ ڪلاڦ ڪم ٿھ؟
ان آڀرا مونڊا ٿي هيوي واتون ڪم نيهروا ڏھ؟
14 منڪ زات ڪيڏي پوٽر ٿي هيڪھ ڪي؟
هوئھ، جيو ناري ٿي پيدا ٿيو او ڪيڏي هاسو ٿي هيڪھ ڪي؟
15 زوئو! ايشور آڀرون ڏوتون مانھ پڻ پروسو نٽي ڪرتو،
ان صاف آڪاش پڻ اوٽا ري نظر ۾ پوٽر نٽي.
16 تون پسڻھ اوئون منڪون رڻي ڪيوئي وات ڪروو
جيا ڪراپ ان گھنڌ ٿي پيال سٺ،
هوئھ، ايوا منڪ جيا پونڌائي نٺ پوٽي را زم پي زائھ.

17 هون تون نٺ همپراوونھ، تون مارئي هومپڙ!
ان جيئن ڪئين مئين زوبوھ اوٽا را پارام همپراوڀھ.
18 هوئھ، اي اوئون عقل وازون منڪون ري واتون سٺ،
جيو اوئون ري ٻاپ ڏاڏي اوئون نٺ همپراوي تي ان اوئون ٿي نه هٽاڙي.
19 اوئون عقل وازون منڪون هارو هيڪ ڌار ملڪ ڏيڊو گيو تو،
ان ڪوئي پڻ ڌاريو اوئون وسا او زاونو ڪرتو.
20 پونڌو منڪ آڀري ٻڌي حياتي سور ڪاھ،

هوئو، اُوئا ظُلْمِي منک را آيا واڙا ٻڌائي سال ايون ڏکون هارو راکل سئو.
 21 پيئونڪي آوازن اُوئا رون ڪونون ۾ همپرائه،
 اُوئا رون هگار رون ڏيئون ۾ تياهي اُوئا مانه آوي پڙشي.
 22 اُوئا نئو ڪئين اميد نئي جي او اندارا ٿي بارو نيهريشي.
 تروٿار اُوئا رئي وات زوئو رئي.
 23 او روتي هارو ايل اول رلتو ڦرئو جي، 'ڪيه زڙشي؟'
 اُوئا نئو ڪپر سئو جي موت رو ڏي ڏوڪڙو سئو.
 24 ڏورووٽون ان تڪليبون اُوئا نئو پيوڙاوئو
 ان حملو ڪريا واڙا پاڌشا را زم اُوئا نئو قابو ڪري لئو.
 25 هائي ٻڌوئي تيام تئو ڪم تون او ايشور رئو ڪلاڦ ٿيو،
 ان ڪراوون ايشور رئو ڪلاڦ مگرورئي ڪرئو.
 26 او آڪڙ ڪرين آپري ڏاڍي ڍال پيڙي لئو،
 ان ايشور رئو ڪلاڦ ٿيا هارو ڏوڙي آوئو.

27 پلئو اُوئا را ڳال نيهري آيا،
 ان اُوئا رو ڏيل طاقت واڙو هوئو،
 28 توئي پڻ او هونون شهرون ۾ ريشي،
 هوئو، ايون گهرون ۾ جيون ۾ ڪوئي نئي ريتو،
 جيا تياھ ٿيا واڙا سئو.
 29 او ڌنووَن نئين رئو ان نڪو اُوئا ڪن مال ملڳت ريشي،
 ان نڪو هيو منک رو مال ڌرتي مانه وڌشي.
 30 او اندارا ٿي ڪيڏي بارو نئين نيهري هيڪئو،
 او ايو وڻ را زم ٿيشي جيا ري تاري زهراون ٻاڙه پري،
 ان ايشور رئي هيڪ ڦونڪ اُوئا نئو اوڏاڙشي پرو.
 31 او ناش ٿيا واڙي شينهنون مانه پروسو ڪرين آپ نئو ڏڳو نه ڏئو!

ڪم تون آڪر ۾ اُو ناش ٿيا واري شينهنون پاسي نڙشي.
 32 اُو آڀرا ٿوڻا مور هُوكائي زاشي،
 ان اوڻا ري تاري نيلي نئين رءِ.
 33 اُو انگُرون ري ايوي ويل را زم هوشي
 جيا را انگُور پاڪيا ٿي پيرهن ڪري زائھ.
 هوئو، اُو زيتُون را ايوا وڻ را زم ٿيشي جيا را ڦولڙا ڪري زائھ.
 34 ڪم تون اڌرمي منڪون رئي منڌڙئي وونڙئي ريشي،
 ان رشوت لڏا وازون را گهر اڳئي ڪائي زاشي.
 35 اوئون را پيت ۾ رُوڳو واڌ سئھ ان اُو پُونڌائي نئھ زلم ڏئھ.
 اوئون را پيت ۾ نڳئي تيار ٿئھ.

ايوب اليفز تيماني نئھ وڙندڙي ڏئھ

16

ايوب وڙندڙي ڏيڏي ان ام ڪياو ريو:
 2 ”مئين ايوي گهڻي واتون هومپريھ،
 3 تمڀي ٻڌائي جيا مُون نئھ هيئت ڏيوا ڪروھ اُو ڏڪ ڏيڏا وازون رءِ پراپر سو.
 4 تمڀاري نالي واتون ڪيڏي ڪتم ٿيشي، ڪا نا؟
 ڪا ايوو ڪي مسلو سئھ جي تمڀي ماڻ ٿي نٿي ڪرتا؟
 4 جي تمڀي ماري جڳا مانھ هوئوت
 تون هُون پڻ تما را زم ٻولي هيڪٽ،
 هُون پڻ تمارئھ ڪلاق واتون ناوي لئٽ،
 ان تمون مانھ ڪوندو لوڏي لئٽ.
 5 توئي پڻ هُون مارا مونڊا ري واتون ٿي تمون نئھ هيئت ڏئٽ،
 ان مارئھ هوڻ ٻرڀايا ٿي تما را ڏڪ ڪتم ٿي زائٽ.

- 6 هَوَئِه، جي هُون ٻولون توئي پڻ مارو ڏک کتم نٿي ٿيتو،
 ان جي ماڻ ريون توئي اُو مُون ٿي ارڳو نٿي ريتو۔
- 7 پڻ هَوَئِه ايشور مُون نئه ٿڪڙايوه پرو،
 اُوئه مارا ٻڌا گهروڻا نئه تپاه ڪريوه پرو۔
- 8 اُوئه مُون نئه هاو هُوڪڙايوه پرو ان هائي وات مارئي شائيڌ سئ۔
 هوئِه، مارو ڏوهڙو ڏيل مارئه ڪِلاڦ اُونين مارا مونڊا مانه شائيڌئي ڏئ۔
- 9 اُوئا ري ڪاوڙ مُون نئه شيريوه پرو،
 اُو مُون ٿي وير راکئھ۔
- اُو مُون مانه ڏونت گهرڙيا ڪرئھ،
 ان مارو ويرِي ٿين مُون مانه اونڪيون ڪايئھ۔
- 10 منڪ مونڊو ڦاڙي ڦاڙين مُون مانه نٺولي ڪرئھ،
 اُو ميٺا ڏين ڳال مانه ٿيڙ هئئھ،
- ان اُو ٻڌائي مارئه ڪِلاڦ پيڙا پڙي ڳياھ۔
- 11 ايشور مُون نئه ظلمي منڪون رئه حوالئه ڪرئھ،
 اُو مُون نئه پُونڌون منڪون رون هاتون ۾ ڦڳوڙئھ پرو۔
- 12 هُون هڪ ۾ هتو پڻ اُوئه مُون نئه پونگيو پرو،
 اُوئه مُون نئه ڳڙام زهاليو ان مارا ٿڪرا ٿڪرا ڪريا پرا،
 ان اُوئه مُون نئه آڀرو نشونو نايوه۔
- 13 اُوئه زوئئ تير هاڪليا وازون نئه ميليا
 ان مُون نئه چارون پاهون ٿي گهيري ليڌو،
 اُوئه ماري ٻوڪي پڻ ويندي پري ان ماڳي ڏٺيا نٿي ڪرتو،
 اُوئه مارو پتو ڪاڍيو پرو۔
- 14 اُو وار وار حملو ڪرين مُون نئه پونگئھ پرو،
 اُو جنگي جوڌا را زم مُون هومو ڍوڙيو آئھ۔
- 15 مئين آڀرا ڏيل مانه ڪارو کٽو هميش هارو اوڍي ليڌوه،

ان مارو مونَ شونَ ڏوڙ ۾ پوريوھ پرو۔
 16 روئي روئينَ مارو مونڊو هُوزي گيوھ،
 ان ماري اونڪيون مانھ موت رو سونيُو وڙي آيوھ۔
 17 پڻ مارون هاڻون ۾ تون ڪوئي ظلم نٿي،
 نڪو ماري پراڻا ۾ ڪوئي ڏڳو سئھ۔

18 او زمئي، مارو رت مت هٽاڙا!
 مارئي قريادَ هميش هُودي هومپڙيام اوتئي رٽ!
 19 همئڻ پڻ زوئو! مارئي هاڪ پريا واڙو آڪاش مانھ سئھ،
 هوئڻ، مارئي ٿاڻي ڏيڏا واڙو اونسو آڪاش مانھ سئھ۔
 20 مون مانھ نٿولي ڪريا واڙا مارا آپرا دوست سئھ،
 ان هُون ايشور هُومو روئوئھ۔
 21 مونَ ڪوئي مارا پاها ٿي ايشور هُومو ام ويٽھ،
 زم قينصلا ۾ منڪ آپرا دوست هارُو ويٽھ۔
 22 ڪم تون ڪئينڪ سالون ڪيڙ هُون اوئا رستا مانھ زائيه،
 جيئون ڪوئي پاسو نٿي آوي هيڪتو۔

17 مارو جيوَ ناش ٿي گيوھ،
 ان مارا ڏي پورا ٿي گياھ،
 هوئڻ مقوم مون هارُو تيار سئھ۔

2 مارئڻ آهئڻ پاهئڻ رُوگا نٿولي ڪريا واڙا سئھ،
 هُون اُو ٻڌوئي ڪئين زوتو ريوئھ جي اُو مارئڻ ڪلاڦ ڪي ڪي ڪرئھ۔
 3 او ايشور! تمي مارا زومن ٿيو!
 تمون شيوا مارئي زميوارئي ليڏا واڙو پيزو ڪوڻ سئھ؟

16:20 مون مانھ نٿولي ڪريا واڙا مارا آپرا دوست سئھ اي جُملو هزون ٻي طريقون ٿي پڻ ٿي هيڪٽھ۔

1 مارئي ڀارت ڪريا واڙو مارو دوست سئھ۔ 2 مارئي قريادَ (رووو) مارئي ڀارت ڪرشي۔

- 4 ڪم تون ٿمي هَزم نٿه اُٿون ٿي شيتڻه راکڻيه،
 تيام ٿمي اُٿون نٿه جيتوا مت ڏيو!
 5 جيو منڪ آڀرا ڦاٽڻ هارو آڀرا دوست رڻه ڪلاڦ شائڻڻي ڏڻه،
 اُٿا رڻه ٻارون ري اونڪيون ناش ٿي زاشي-.
- 6 ايشور مُون نٿه منڪون هارو هيڪ پُونڌو مثال ٺايوه پرو،
 ان هُون ايوي شينھ را زم ٿي ڳيوھ جيا نٿه ڏيڪين منڪ ٿوڪڻھ-
 7 ڏڪون ري ڪري مارئي نظر گهٽ ٿي ڳڻيه،
 مارا هات پڳ سونڀڙا را زم ڪٽم ٿڻھ ربا-.
- 8 زوڻو تون ڪري! هاسا منڪ مارئي حالت زوئين حيرون ٿڻھ ربا،
 ڌرمي منڪ، اڌرمي منڪون مانھ ڪاوڙ ڪرڻھ ربا-
 9 توئي پڻ هاسا منڪ ست رو مارڳ نئين ساڌڻھ،
 ان پلائي را ڪوم ڪريا واڙا وڌارڻھ ڏاڍا ٿيٽا زائھ-
 10 پلڻھ ٿمي ٻڌائي هيڪ وار وڙي آوو ان وات ڪرو!
 توئي پڻ تمون موئين ٿي هيڪ ئي هَرمو منڪ مُون نٿه نئين زڙڻھ-.
- 11 مارا ڏي ويٽي ڳياھ،
 ماري رڻائون ان مارا مَن ري آشائون ناش ٿي ڳيھ-
 12 مارا دوست رات نٿه ڏي ڪڻھ،
 اُو ام ڪڻھ: 'انڌارا ڪيڙ سوجھرو سڻھ-'
 13 جي هُون آش راکين پتار نٿه مارو گهر ڪون
 ان انڌارام آڀرو وسوڻ ڪرون،
 14 هُون مقوم نٿه ڪون جي، 'تُون مارو ٻاپ سڻھ-'
 ان جيورون نٿه ڪون جي، 'او مارئي مان! او مارئي پين!'
 15 تون پسڻھ هُونھ مارئي آش ڪيھ؟

ان جي آس سٺه تون اُٿا نٿه ڪوڻ ڏيکشي؟
 16 مُون پيڙهي ماري آس پڻ پتار موئين نئين زائو ڪي؟
 امي بي ڏوڙ پيڙا نئين پڙي زائون ڪي؟

بلد سُوخي ري واتون

18 تئين سُوخ رو ريا واڙو بلد ٻوليو ان ام ڪيا ريو:
 2 ”تاري هيوي واتون ڪيڏي کتم ٿيڻي،
 3 توڙو سوچ ويچار ڪر! پسٺه آبي وات ڪري هيڪشون-
 تون ڪم امون نٿه ڏور هڙمڻه؟
 ڪي امي ڳونڌا ڏيکائونھ؟
 4 تون آڀرا ڪروڙ ري ڪري آڀرا آپ نٿه شيرڻه،
 تاري ڪري زميني ويرون ٿي زاشي ڪي؟
 ڪا پسٺه موتا موتا پوٽا آڀرا ماڳ ٿي ڪهڪي زاشي؟

5 هاس ۾ پُونڌون منڪون رو ڏيوو اوزهمائي زاشي،
 اُٿا را جيون رو سوجهرو وڙي نئين زبڪڻه-
 6 اُٿا را گهر رو سوجهرو اندارا ۾ ڀڏلي زاشي،
 اُٿا را گهر رو ڏيوو جيو اونسو راکل سٺه اوزهمائي زاشي-
 7 اُٿا را ٻڙوڪا پڳ وڪ ئي نئين پري هيڪڻه،
 اُٿا ري ڪرل رٿائون اُٿا نٿه نيسو پاڙشي-
 8 ڪم تون او آپ زائين پنجوڙ موئين ڦاڻه،
 ان او ڦرتا ڦرتا رچ هوما زائھ-
 9 گهات اُٿا رون پڳون نٿه ڦاڻو ڪري لئھ،
 ان ڦاهي اُٿا نٿه ڦٽراوي لئھ-

- 10 اُوئا هارو ماتِي موئين رسا هتازل سئه،
ان اُوئا را رستا مانه قاهي هئل سئه.
- 11 پيك اُوئا نئه چارون پاهون تِي پيئازئه،
ان هر توتئه اُوئا نئه پيگزاوتِي رئه.
- 12 آقت پوكِي تين اُوئا رو مونه كاوا كرئه
ان دوروو اُوئا كن تيار اويِي هوشي.
- 13 او اُوئا را هات ان پگ رِي سومبزي كاي زاشي،
ان موت رِي پيماري اُوئا را ذيل نئه گيري زاشي.
- 14 جيا تنبو مانه اُوئا رو پروسو سئه،
اُوئا نئه اُوئا تنبو موئين تِي كايشي پرو،
ان پيك را يادشا كن پوگاژشي پرو.
- 15 اُوئا را تنبو موئين اُوئا رو كوئي نئين رئه،
ان اُوئا را نكوئا مانه گهندك ورهشي.
- 16 نيسا تِي اُوئا ري پاژون هوكاي زاشي،
ان اونساي تِي اُوئا رِي تاركِي بري زاشي.
- 17 اُوئا رِي ياد زمي تِي ذوهرائي زاشي،
ان جگت م كيتئه پئ اُوئا رو نوم نشون نئين رئه.
- 18 او سوجهرا تِي اندارام پيگزاو زاشي،
ان دنيا تِي بارو تگزيو زاشي.
- 19 اُوئا رون منكون موئين تِي نكو اُوئا رو ذيكرو هوشي،
ان نكو اُوئا رِي پيدي هوشي،
ان جيتئه او ريتو اوتئه اُوئا رو كوئي نئين پچئه.
- 20 جئه دي اُوئا نئه سزا زژشي اوئه دي اتوليا منك حيرون تيشي،
ان اگوتليون منكون نئه پيك وكوژي ليشي.
- 21 هاس م پوندون منكون را نكوئا ايوا سئه،

ان جيا ايشور ننه نٿي مونتا اوتون رٿي جڳا ايوئي سئه.

ايوب بلدد سوخي ننه ورندي ڏهه

19

تئين ايوب ورندي ڏيئي ان ام ڪيا ريو:

2 ”تمي ڪتاک ڏي مارو لوئي پيتا ريشو؟

ان آپري واتون ٿي مون ننه پونگتا ريشو؟

3 تمي ڏهه وار مارئي پيعزتتي ڪريه،

ان مون ٿي ايوو سلوک ڪرتون تمون ننه شرم ئي نٿي اوتئي.

4 جي هاس ۾ مون ٿي ڪوئي گلتي ٿي،

تون اوٽا رو پار مون مانھ پڙشي.

5 هاس تون اي سئه جي تمي آپ ننه مون ٿي موتا هزموه،

ان ماري ڏوروئون ننه مارنه ڪلاڻ ٿاپتئي ناوين پيش ڪروه.

6 پڻ اي وات زوٽي ليو جي مون ننه ايشور پاڙيوه،

ان آپرا رچ ۾ قابو ڪري ليدوه.

7 زوٽو! هون ظلم ري ڪري پوڪارونه پڻ ڪوئي هومپرتو ئي نٿي،

هون قرباڌ ڪرونه پڻ نيا زڙتو ئي نٿي.

8 ايشور مارا رستا مانھ ايوئي واڙ هٽيھ جي هون متي نٿي هيڪتو،

ان اوئه مارا مارڳ مانھ اندارو راکيوه.

9 اوئه مون ٿي مارو مون شون ڪوهي ليدوه،

ان مارا ماٿا ٿي مڳت اوتاري ليدوه.

10 اوئه مون ننه چارون پاهون ٿي ڏاهين پاڙيو نو،

ان هون ناش ٿي گيوه،

اوئه ماري آس ننه وڻ ري پاڙ را زم اوکاڙيھ پري.

11 اُوئا رو ڪِرودَ مُون مانھ پڙيوھ،

ان اُو مُون نئہ آڀرا ڏشمڻ را زم ھڙمئھ۔

12 اُوئا رئي قوج پيڙئي تينَ مُون مانھ حملو ڪريا ھارو آوئھ،

ان مارئہ ڪِلاقَ بند پوندئھ،

ان مارا تنہو نئہ چارون پاهون ٿي گھيري لئھ۔

13 ايشورَ مارون پايون نئہ مُون ٿي شيتئہ ڪرياه پرا،

ان ماري اوڙڪوڻ واڙا ھاو ڌاريا ٿي ڳياھ۔

14 مارا مائيت مُون نئہ ساڌي ڳياھ،

ان مارا نائوڪا دوست مُون نئہ ڀولي ڳياھ۔

15 مارا ميمونَ ان نوڪروڻي مُون نئہ ڌاريو ھڙمئھ،

ھون اوتون ري نظر ۾ اشيندو سون۔

16 ھون مارا نوڪر نئہ ھاڏ ڏيونھ ان اُو ڪونَ ٿي نٿي ڏيتو،

اتي ھوڏي جي ھون اُوئا ھومو منٿون ڪرونھ توئي پڻ مارئي نٿي مونتو۔

17 ماري گھر واڙي نئہ مُون ٿي ھوڳ سڙئھ،

ان مارا ھڳا پائي مُون ٿي نڦرت ڪرئھ۔

18 نونا ٻارَ مُون نئہ گھٽ ھڙمئھ،

ان زئيون ھون اوئينَ اوپيا رئي ڪوشش ڪرونھ تون اُو مُون نئہ ڪڪارئھ۔

19 مارا پريمي دوست ٻڌائي مُون ٿي نڦرت ڪرئھ،

ان جيون ٿي ھون پريم راکونھ، اُو ھوئہ مُون ھوما زوتا ٿي نٿي۔

20 مارا ھاڏڪا نيھري آياھ،

ھون مَس مَس زائي پڇيوھ۔

21 او مارون دوستون! ھون تمون ٿي منت ڪرونھ جي مُون مانھ ڏيا ڪرو،

ڪم تون ايشورَ رئہ ڳرئہ ھات مُون نئہ ڏک ڏيتوھ۔

22 ٽمي ڪم ايشور را زم مون لار پڙياھ،
ٽمي مارو مونھ ڪائين پڻ نٿي ڌراپيا ڪي؟

23 ٺاڻوڪو ٿئڻ جي ماري واتون ڪيٽڪ لڪائي زائت،
ٺاڻوڪو ٿئڻ جي او ڪياڪ ڪتاب ۾ آوي زائت.

24 ٺاڻوڪو ٿئڻ جي او سيسي ري تڪتي مانھ،
ڪا چيڻي ٿي شيپر مانھ هيمنس ھارو ڪوترائي زائت.
25 پڻ مون نئھ ڪپر سئھ جي مون نئھ سڏايا وازو جيوتو سئھ،
ان ڌرتي مانھ هيڪ ڏي او مارو پاھو ليڏا ھارو اوئشي.

26 پسئھ پلئھ مارئي سومڙئي ڳري زائھ،
توئي پڻ ھون جيوتو ٿين ايشور نئھ ڏيڪيھ.
27 اوئا نئھ ھون آپ پارِيھ،
ھوئھ، ھون اوئا نئھ اونڪيئي پارِيھ، ھون آپ اوئا رو ڌرشن ڪريھ.
ايئا آس ۾ مارو ھيئو پڙئھ ريو.

28 جي ٽمي ڪوھ، ’امي ڪم ڪرين ايئا نئھ ھٽاپون؟
ڪم تون مسلا رو ڪارڻ اي آپ سئھ.

29 تون پسئھ ٽمي تروٿار ٿي پيئائو!
ڪم تون ايشور رو ڪروڌ تروٿار رئي سزا لياوئھ،
زم تمون نئھ ڪپر پڙئھ جي نيا ضرور ٿيشي.“

صوفر نعماتي ري واتون

تئين نعمات رو ربا وازو صوفر ٻوليو ان ام ڪياو ريو:

2 ”ٿاري ايوي واتون ري ڪري

20

مُون نئه پريشونَ ڪريا واڙا ڪيال جواب ڏيڏا هارو مارو منَ وڌارئھ،
ڪم تون اُو مُون ٿي تڪڙ ڪراوئھ.

³ مئين ايوئي هاكل هومپڙئيه جيا ٿي مارئي پيعرتئي ٿئيه،
تيام هوئھ مارو آتما ماري هُرم پرموئنه وڙندئي ڏئھ.

⁴ ڪي تون شروع ٿي اي وات نٿي زوٽتو؟
اي وات زونا وقت ٿي سئھ زئون ٿي منڪ ذات نئه ڌرتي مانھ راکيو ڳيوھ،
⁵ جي پُونڌون منڪون ري ڪُشي را نارا ڪئينڪ ڏيئون را هوئھ،
ان اڌرمي منڪون رئي ڪُشي پل پر رئي هوئھ.

⁶ پلئھ اُوئا رو مونَ شونَ آڪاش زتو اونسو هوئھ،
ڪا اُوئا رو ماڻو واڌرون نئه زائين لاڳئھ،

⁷ توئي پڻ اُو آپرا حروم را زم ڪنھ ٿي زاشي،
هوئھ، اُو منڪ ام ڳم ٿي زاشي جي زويا واڙا ڪيشي، 'اُو ڪيال ڳيوھ؟'
⁸ اُو هوئيئا را زم ڪنھ ٿي زاشي ان وڙي نئين زڙئھ،
هوئھ، اُو رات را شپنا را زم وڙي ڏيڪيام نئين آئھ.

⁹ جيئھ پڻ اُوئا نئه ڏيڪيوھ اُو اُوئا نئه وڙي ڪيڏي نئين ڏيڪئھ،
ان نڪو وڙي اُوئا رو پڌ اُوئا نئه ڏيڪشي.

¹⁰ اُوئا رئي اولاد ڳريپون رئي موٽاڳ ٿيشي،
جيو مال ملڳت اُوئھ آپري هاڻي پيڙئي ڪري ٿئي،
اُو ٻڌئي پاسي ڏيو پڙشي.

¹¹ اُوئا رون هاڏڪون ۾ طاقت سئھ،
توئي پڻ اُو ماتي پيڙو ٿي زاشي.

¹² پلئھ پُونڌائي اُوئا را مونڊا نئه منئي لاڳئھ،
ڪا اُو اُوئا نئه آپري جيپ هيٺ هٽاڙي لئھ،

13 پلئه اُو اُوئا نئه پچاوين راکئھ ان ساڏوا نٿي ڪرتو،

ان آڀرا مونڊا موئين همپاوين راکئھ،

14 توئي پڻ اُوئا رو کاڌو اونترون موئين زائين ڀڌلي زاشي،

اُو اُوئا موئين زائين ڪاڙا هاپ را جهير جيوو ٿي زاشي-

15 اُو ملڳت ڳيري زائھ پڻ اُو اُلٽي ڪرشي،

هوئھ، ايشور اُوئا ري ڌولت نئه اُوئا را پيت ٿي پاسي ٻاري ڪاڏشي-

16 اُو ڪونپارا هاپ رو جهير پيشي،

ان هم هاپ رو جهير اُوئا نئه ماري نوڪشي-

17 اُو ڌريائون نئه نئين پاڙي هيڪئھ،

هوئھ، مڌ ان مونڪڻ ري وٽي نڌي نئين پاڙھ-

18 جيا هارو اُوئھ مينت ڪري ٿي

اُو ٻڌوئي پاسو ڏيشي، اُو ڪائي نئين هيڪئھ،

ان جي ملڳت اُوئھ ڪاروپار ٿي پيڙي ڪريھ،

اُوئا ملڳت ٿي اُوئا نئه ڪوئي ڪشي نئين زڙھ،

19 ڪم تون اُوئھ ڳريون نئه ڪسريھ ان همرام ڍلا ڪريھ،

اُوئھ پيزا را ناول گهر مانھ قوضو ڪريوھ-

20 اي هاس سئھ جي اُوئا رو پيت ڪيڏي نٿي پراتو،

اُو آڀري آشا ري ڪري ڪئين نٿي پچاوتو-

21 اُوئا را کاڌا هارو ڪئين نٿي پچتو،

تيام اُوئا رئي ڪامپائي گهڻي ڏير هوڏي نئين رئھ-

22 زئيون اُوئا ڪن ٻڌو ڪئين هوشي تئين ڏوروڻ اُوئا نئه زهالي ليشي-

هر هيڪ موئي آقت اُوئا مانھ آوي پڙشي-

23 زئيون اُوئا رو پيت پريا وارو هوشي تون ايشور رو ڪروڌ اُوئا مانھ پڙشي،

ان زئيون اُو کاتو هوشي تون پرتئي رينه، مي را زم اوتا مانه ورهشي-

24 اُو لوهي هتيارون ٿي پچين پاگشي،

پڻ پيتڙ رو تير اوتا ننه ويندشي پرو-

25 اُو تير اوتا را ڏيل هونهر و نيهري،

اوتا رئي زبكتئي چنپ اوتا رو پتو ويندشي پرو-

ان پيڪ اوتا مانه وڙي آوشي-

26 اندارو اوتا ري ملگت ننه گيري زايا هارو هتائين پينوه،

اوتا ري ملگت ننه ايوي اگني کائي زاشي،

جئي ڪياڪ منڪ را پاها ٿي نئين هوئه،

جئن ڪئن اوتا را گهر ۾ پچي گيو اوتا ننه اگني کائي زاشي-

27 آڪاش اوتا رئي پونڌائي ساوئي ڪرشي،

ڌرتئي اوتا رنه ڪلاڪ اونشي-

28 اوتا را گهر رو مال ملگت ڪتم ٿي زاشي،

هوئه، ايشور ري ڪاوڙ رنه ڏي اوتڪا پوڻي را زم وي زاشي-

29 ايشور را پاها ٿي پونڌون منڪون هارو هائي پاڳ سئه،

هوئه، ايشور را پاها ٿي اوتا هارو هايا پاڳ رو ايلون ڪرل سئه-

ايوب صوفر نعماتي ننه وڙندئي ڏهه

ايوب وڙندئي ڏيڏئي ان ام ڪيو مڏيو:

21

2 ”جي تمي مارئي وات ڏيون ٿي هومپڙو،

تون اي تمارا پاها ٿي مون هارو ڏلاسو ڏيڏا رئي وات ٿيشي-

3 تمي صپر ڪرين مارئي هومپڙو! تون هون ڪئينڪ ٻولون-

پيرهين مون ننه مارئي وات پورئي ڪروا ڏيو!

پسئہ پلئہ تمی مُون مانہ ھاھو!

4 کي هُون منکون هوما ڏک روئونھ ريو؟
 نا، هم نٿي، تيام هُون ڪم صير ڪرون؟
 5 تمی مُون مانہ نظر ڪرو!
 ان حيرون تينَ آڀرو ھاٿ آڀرا مونڊا مانہ راکو!
 6 زئيون هُون ھاڻي ويچار ڪرونھ تون هيٺ ھاري زائونھ
 ان مارا ڏيل نئہ پيڪ وڪوڙي لئہ.

7 پُونڌا منک ڪم حياتي رئہ ان موٽي زمار موٽئہ؟
 ان ڪم اُونون رئي طاقت وڌئي زائہ؟
 8 اُونون رو وستار اُونون هومو اڏڳ رئہ
 ان اُونون رو اولاد اُونون ري اونڪيون هومو وڌتو رئہ.
 9 اُونون رون گھرون ۾ هڪ شونتئي سئہ ان ڪئين پيڪ نٿي،
 ان اُونون مانہ ايشور رئي سزا ڏيڏا واڙئي هوٽي نٿي.
 10 اُونون را آکا ڳايون نئہ ڦرئہ ان ڪيڏي نٿي ڳستا
 اُونون ري ڳايون وينئائہ ان ڪيڏي نٿي ترويتي.
 11 او آڀرون ٻارون نئہ رييون را ڌڻ را زم ٻارا ميلئہ،
 اُونون رئي اولاد ڪوڏڪا مارئہ.
 12 او ڌڦ ان تارون وارا ساز وڳاڙين ڳاوئہ
 ان وونھري ري آواز مانہ ڪشي ڪرئہ.
 13 پُونڌون منکون را ڏي هڪ شونتئي ٿي ويتئہ،
 او هڪ ٿي پتاڙ ۾ پڙي زائہ.
 14 او ايشور نئہ ام ڪئہ:
 'امون ٿي ارڳا ٿي زائو!

ڪم تون امون نٿو تمارو مارڳ زوڻيا ۾ ڪئين ڪشي نٿي.

¹⁵ ڪراوون ايشور سٺ ڪوڻ جي امي اوڻا رڻي پڳتئي ڪرون؟
هوئو، امون نٿو ڪي قائيتو سٺ جي امي اوڻا ٿي پرائتا ڪرون؟

¹⁶ زوڻو! اوئون رڻي ڪامياپئي اوئون را هات ۾ نٿي.

هوئو، اوئون رڻي ڪامياپئي ايشور را پاها ۾ سٺ.

تيام هون پوندون منڪون ري رٿائون ٿي شيتنه ياڳونه.

¹⁷ ڪي پوندون منڪون رو ڏيوو ڪيڏي اوزموڻو؟

ڪي اوئون مانھ ڪيڏي ڏوروڻ آوئي؟

ڪي ايشور ڪيڏي ڪاوڙ ۾ اوئون نٿو ڏوروڻ ڏيڏي؟

¹⁸ ڪي اوئون نٿو ڪيڏي واوڙ هوما پوه را زم اوڏاڙيا؟

ڪا او پراڙ را زم ٿياھ جيا نٿو واوڙ اوڏاڙھ پري؟

¹⁹ ٽمي تون ام ڪوه جي،

ايشور اوئون ري پوندائي رڻي سزا اوئون رون ٻارون هارو راکھ.

پڻ هون ام ڪونه جي،

ايشور اوئون رڻي سزا اوئون نٿو ڏئو! زم اوئون نٿو ڪپر پڙئو.

²⁰ او آپ آڀري اونڪيون ٿي آڀري پريڏئي پائو

ان ڪراوون ايشور را ڪروڙ رو پيالو پيئو!

²¹ ڪم تون زئون اوئون را ڏي پورا ٿي زاشي،

تئين اوئون نٿو آڀرا گهر ري ڪشي رڻي ڪئين پروا نئين هوئو.

²² ڪي ڪوئي منڪ ايشور نٿو سڪيا ڏي هيڪھ،

ايشور تون موتي هستيون رو پڻ نيا ڪرھ.

²³ ڪوڪ آڀري پوري حياتي هازو هورو رھ،

ان همروم هڪ شونتي ٿي رين مري زائھ-

24 اُو ڏوڏ پي پين هيٺ پريو رھ،

ان اُوئا رون هاڏڪون ۾ طاقت رھ-

25 پڻ ڪوڪ تون وڙي پوري حياتي ڏوروڻ ۾ ويناوھ،

ان ڪشي زڙيا وڳر مري زائھ-

26 اُو ٻي ئي ماتي پيڙا ٿي زائھ،

ان ڪيڙا اوئون نھ ڏونڪھ پرا-

27 زوئو! هون تمارا ويچار زوئوھ ريو،

ان مون نھ اوئون رٿائون رئي پڻ ڪپر سھ

جي تمي مون نھ ڏک تڪليپ ڏيڏا هارو ناووه ريا-

28 ڪم تون تمي ڪوه جي،

اُوئا مھان منڪ رو گھر ڪيئھ سھ؟

اُو تنبو ڪيئھ سھ جيئھ پونڌا منڪ رھ-

29 تمي ڪيڏي وائڙوئون ٿي پونسو نٿي ڪي؟

تمون نھ اوئون ري ٿايتي ٿي ڪپر نٿي پڙئي ڪي؟

30 جي پونڌا منڪ ڏوروڻ رھ ڏي پچي زائھ،

ان ڪروڌ رھ ڏي اُو همپار ۾ رھ-

31 ڪوڻ اُوئا را مونڊا مانھ اُوئا رون ڪومون را پارام ڪيشي؟

ان ڪوڻ اُوئا نھ اُوئا رون ڪرمون رو پڌلو ڏيشي؟

32 اتي هوڏي جي مريا ڪيڙ اُوئا رو لاش مون شون ۾

مقومون هومو اُپاڙي زائين مقوم موئين راکھ،

ان اُوئا را مقوم مانھ سوڪيڏار راکيو زائھ-

33 نڌي رون ڏڳڙون ٿي ڏونڪل اُو آروم ٿي پڙيو رھ،

اُوئا را لاش مور مور الهائي منڪ وھ،

اُوئا لار ووديا وازا پڻ الهائي زڻا هونءَ.

³⁴تون پسئ ٿمي ڪم مُون نءِ ازاو ڏلاسو ڏيوھ؟
ڪم تون تمارئي ڏيڏل وڙندئي رُوڳو ڪُوڙ سءِ.

ترثمي وار وات شيت

ايفز تيماني ري واتون

22

تئين تيمانَ رو ربا وارو ايفز بوليو ان ام ڪيا مڏيو:

² ”ڪوئي منڪ ايشور نءِ ڦاڻيڏو ڏي هيڪئھ ڪي؟

جي ڪوئي هَرمو سءِ تون او رُوڳو آپ هارو ڦاڻيڏو ليڏا وارو سءِ.

³ جي تون هاسو سءِ تون ايئا ٿي ڪراوون ايشور نءِ ڪيوئي ڪشي ٿيشي؟

جي تون سڏا مارڳ مانھ وئھ تون اوئا نءِ ڪيوو ڦاڻيڏو سءِ؟

⁴ جي تون هاس ۾ ايشور رئي پيڪ راکٽ،

تون ڪي او تون نءِ ڌڙڪا ڏئٽ؟

ڪا تون نءِ عدالت ۾ اُپاڙئٽ؟

⁵ نا هم نٿي، ٿارئي پُونڌائي موٽي سءِ،

ان ٿارون ڏوهون رئي ڪوئي پڇاڙئي نٿي.

⁶ تئين، وڳر ڪيا وات رءِ آڀرون پايون ري شينھون ڳروي راکي،

اٿي هُوڏي جي تئين اوئون را لُوگهڙا پڻ ڪوهي ليڏا.

⁷ تئين ترھون منڪون نءِ پوئي نٿي پيئاريو

ان پوکون نءِ روٽئي نٿي ڪوراوئي.

⁸ تون پُروون هتو تيام تئين پني مانھ قوضو ڪريو،

تون موٽو منڪ هتو تيام اوٽئھ ريو مڏيو.

- 9 تئين رنڊال ڏوڻيون نٽه ٺالي هاڻي پاسي رووني ڪري،
 ان سوربون ٻارون مانھ ظلم ڪريو۔
 10 تيام تارٺه چاري پاھي ڦاھي لاڳل سٺ،
 ان پيڪ تون نٽه اوچتو پيوڙا وٺ۔
 11 تيام تون ايوا اندارا ۾ سٺ جي تون پاڙي نٽي هيڪتو،
 ان ٻوڏ رو پوٽي تون مانھ سڙي آيوھ۔

- 12 ڪي ايشور اونسو آڪاش ۾ نٽي ريتو؟
 تارون نٽه زو! او ڪتا اونس سٺ۔
 13 توئي پڻ تون ڪٺ جي،
 'ايشور نٽه ڪيوئي ڪپر؟'
 ڪي او گهور اندارا موئين زوئين نيا ڪري هيڪشي؟
 14 ڪارا واڌرا اوٽا رٽه چوڌاري رٽه تيام او پاڙي نٽي هيڪتو۔
 او تون پش آڪاش مانھ چاري پاھي ڦيرو ڏيتو رٽه۔

- 15 ڪي تون اوٽا ئي زونا مارڳ مانھ ويتو ريھ،
 جيا مانھ اڳي ڏوھاري منڪ ويتا؟
 16 او تون آڀرا توٽا ٿي پيرھين ليورائي ڳيا،
 ان ڌريا رو پوٽي اوئون رئي پُنياد ٻوٽاري ڳيو۔
 17 او ايشور ٿي ام ڪيتا جي،
 'امون ٿي شيتٽه زائو پرا!'
 ان ام پڻ ڪيتا جي،
 'ڪراوون ايشور امارو ڪي ٻڳاڙي هيڪٺ؟'
 18 توئي پڻ ايشور ئي هتو
 جيو اوئون رون گهرون نٽه نائوڪيون شينھون ٿي پرتو۔

تيام هُون تون پُونڌون منكون ري رِٿائون ٿي شيتڻه پاڳونھ۔
 19 پُونڌون منكون رو نتيجو زوئين ھاسا منڪ ڪُش ٿيشي،
 ھوئ، پي ڏوھي اُون ھاشي ان ام ڪيشي جي،
 20 امارئ ڪلاڦ ٿيا وارا تياھ ٿي ڳياھ،
 ان اُون ري پچل پاڦي شينھون اڳئي ڪائي ڳيھ۔

21 ايشور رئي ھومپر ان اُون ٿي ناھ ڪر!
 تون تون ڪن ٿاڻوڪي ٿاڻوڪي شينھون آوشي۔
 22 ميريونئي ڪرين، اُون رئي شيڪومڻ ڦول ڪر!
 ان اُون ري واتون آڀرا من ۾ راڪ!
 23 جي تون ڪراوون ايشور ڪن پاسو آويھ،
 تون تون وڙي اڳي را زم ھڪي ٿي زائيھ۔
 جي تون آڀرا گھر ٿي انيائي نئ ڙڳو ڪريھ،
 24 جي تون آڀرو ھيم ماڻي ۾ ڦڳاويھ،
 ھوئ، جي اوفير علاقا را ھاسا ھيم نئ نڍي رون پوئون ۾ ڦڳاويھ پرو،
 25 تون ڪراوون ايشور تون ھارو ھاسا ھيم جيوو ڪوم رو ٿيشي،
 ان اُون ٿي تون ھارو قيمتي چونڌي جيوو ڪاس ٿيشي۔
 26 تيون تون ڪراوون ايشور را سنگ ۾ ڪُش ٿيھ،
 ان ايشور ھومو آڀرو مونڊو ڪري ھيڪيھ۔
 27 تون پرائنا ڪريھ ان اُون تارئي ھومپرشي،
 ان تون آڀري منل پاسي پوري ڪريھ۔
 28 ان جيا وات رئي تون رٿا ڪريھ اُون تون ھارو ٿي زاشي،
 ان سوجھرو تارا مارڳ مانھ زبڪاوشي۔
 29 جيون منڪون نئ نيسا پاڙيا ڳياھ،
 جي تون ايشور ٿي اُون ھارو پرائنا ڪريھ جي اُون نئ اُونارڻھ

تون ايشور نرمل منكون نئه پچاوشي.

³⁰ ايشور اوتون نئه پڻ پچاوشي جيا پي ڏوهي نٿي،
هوئ، اُو اوتون نئه تارون ڪرل پوٽر ڪومون ري ڪري سڏاوشي.

ايوب اليفز تيماني نئه وڙندڙي ڏئھ

23

تئين ايوب وڙندڙي ڏيڏڙي ان ام ڪيا مڏيو:

² ”آز پڻ هون همريئم ڳلا ڪرونه ريو ان ڪئين گهٽتائي نٿي،

هون نيهاڪا ليونھ پڻ توڻي ايشور رو هات مون مانھ ڳرو سئھ.

³ جي مون نئه ڪپر هوٽ جي اُو ڪيئته زڙشي

تون هون اوئا را ربا را ماڳ مانھ پوڳي زائت.

⁴ هون مارو مسلو اوئا آڳڙ راکٽ،

هر هيڪ وات اوئا هومئي راکٽ ان مونديو نه زهالئت.

⁵ اوتون رئه وڙندڙي ڏيڏا ٿي مون نئه اوئا را ڪيال رئي ڪپر پڙي زائت،

ان جئين ڪئين اُو مون نئه ڪئت هون هزمي لئت.

⁶ ڪي اُو آپري گهڻي شڪتي ٿي مون ٿي وڏت؟

نا، اُو هم نه ڪرئت پڻ اُو مارئي هومپرئت.

⁷ اوئنه هاسو منڪ اوئا هومو آپري هاسائي راکٽ،

هم هون مارو نيا ڪريا واڙا ايشور را پاها ٿي هميش هارو آڙا ٿي زائت.

⁸ پڻ زوئو! جي هون اوئا نئه ڳوتوا اڳوڻو زائونھ تون اُو اوئنه نٿي،

ان اٿو زائون تون اوئنه اوئا رو ڪوئي نشون پڻ نٿي.

⁹ جي اُو اوتر هومو ڪئينڪ ڪرئھ تون اُو اوئنه مون نئه نٿي ڏيڪاتو،

ان جي اُو ڏڪڻ هومو ڦرئھ تون اوئنه پڻ مون نئه ڪئين ڏيڪيام نٿي آوتو.

¹⁰ پڻ اُو مارو مارڳ زوئنه،

زئيون اُو مارئي پرک کري ليشي تون هُون هاسا هيم را زم نيهرهه-
 11 مارا پڳ اُوئا رون پڳون رون نيشونون وونهز وونهز ويتا رياه،
 هُون اُوئا را ئي مارڳ مانه وُوڊوه ان کيڊي نٿي قريو-
 12 هُون اُوئا رون ڏيڏل حُکم ٿي شيتنه نٿي ٿيو،
 ان مئين اُوئا را مونڊا ري واتون ننه روتي ٿي پڻ وڌارنه هزميهه-

13 پڻ اُو هیکا ۾ ٻي نٿي ٿيتو تون پسنه ڪوڻ اُوئا ننه ڀڏلي هيڪهه؟
 جيو اُوئا رو من پڙهه، اُو ڪرئه-
 14 مون هارو جيا وات رو ايلون ڪريو گيوه اُو اُوئا ننه پورو ڪرئه،
 ان ايوي گهڻي واتون اُوئا را هات ۾ سئه-
 15 تيام هُون اُوئا هومو هيمنت هاري زائونه،
 ان زئيون هُون هائي سوچونه تون پيئائي زائونه-
 16 ڪم تون ايشور مارئي هيمنت ناش ڪريه پري،
 ان ڪراوون ايشور مون ننه پيئاڙيوه پرو-
 17 هُون اندارا ري ڪري ناش نٿي ٿيو،
 ان نڪو اُوئا گهور اندارا ري ڪري جيو ماري چاري پاھي سئه-

ڪراوون ايشور نيا رو توڻو مقرر ڪم نٿي ڪريو؟
 24 ان جيا اُوئا ننه اوڙڪهه اُو نيا را ڏي ننه ڪم نٿي ڏيکتا؟
 2 ڪئينڪ منڪ ڪيتر را راکل ڌنڳ ۾ هير ڦير ڪرئه-

اُو ريڊون ننه ڪوهين لي زائه،
 ان اوئون ننه آپري ڪرين سارئه-
 3 اُو سوربون را ڳڏيڙا زوري هاڪلي زائه،
 اُو رنڌال ڏوشي ننه قرض ڏهه ان ڀڌلام اُوئا رو ٻڙهه آپ ڪن راکهه پرو-
 4 اُو موٽاڳون ننه رستا ٿي ارڳا ڪرئه،
 ان ڏنيا را ٻڌائي ڳريب اوئون ٿي هٽائي زائه-

5 زوئو! ګرېب جهنگلي ګډيڙا را زم رڼ ۾ آږا کوم مانه زائ،
 او گهڻي مینت کړين آږو کاډو ګوتئ،
 ان هونا علاقا ټي اوئون رون ٻارون هارو کاډو زڙئ.
 6 او پرائي کيترون ټي تيلو تيلو پېږو کړئ،
 ان پوندون منکون رون ډراکون ري واږي ټي کرل انگور ويئئ.
 7 اوئون کن لوگهڙا نټي هوتا ان او امرام اونگهائي زائ،
 ان شيئازام اوئون کن اوډيا هارو کئين پڼ نټي هوتو.
 8 او ډونگرون را گهاتا مي ۾ پلږي زائ،
 ان پناه نه هویا ري کري پوئون نيسا هتائي زائ.

9 پوندًا منک سوريون نئ مان را کوزا ټي کوهي لئ،
 ان گريبون رون ٻارون نئ زومن هارو آپ کن راکئ.
 10 گريپ لوگهڙون وگر امرام قرتا رئ،
 او کک را پوزا اوپاڙئ پڼ آپ پوکي مرتا هوئ.
 11 او وئون ري قطارون وسا زيتون رو تيل کاډئ،
 ان ډراک رس کاډيا را گهوټا ۾ انگور قيهلئ پڼ آپ ترهي مرتا هوئ.
 12 شهر موئين ټي منکون را رويا رو آواز اوئ،
 گهائيل منکون رو جيو مدت هارو پوکارئ،
 پڼ توئي ايشور ايوا زلم مانه کيا نئ ډوهاري نټي کرتو.

13 او منک جيا سوجهرا رئ کلاق سئ،
 او سوجهرا را شيرڙا نئ نټي اوږکتا،
 ان نکو اوئا را مارگون مانه اډگ رئ.
 14 کوني منک اندارام اوئئ،
 ان سوجهرو ټيا مور گريبون ان موټاگون نئ ماري نوکئ،

ان رات را اُو سور را زم سئە.

15 پُوندَو کوم کريا وازون منکون ري اونکيون ڏي آتيا رئي وات زوئە،
اُو ام سوچئە جي، 'کوي امون نئە پاڙي نہ لئە.'
تيام اُو آڀرو مونيڊو هٽاڙين راکئە.

16 سور منک اندارام گهرون ۾ کات هئئە،

ان ڏي رئە توئئە هٽائي زائە،
اُو سوجهرا نئە نٿي اوڙکتا.

17 ايون منکون نئە گهور اندارو هوار را سوجهرا جيوو نائوڪو لاڳئە،
کم تون اوئون نئە گهور اندارا رئي دھشت گهٽي وئئە.

18 تمي تون کوه جي،

'پُوندَو منکون نئە پوئي توئي زائە،
اوئون رو پاڳ زمي مانھ پتل سئە،

ان کوي پڻ اوئون ري ڌراکون ري واڙي هومو مونيڊو نٿي ڪرتو.

19 زم ترهئي زمي ان گرمي ڀڙق را پوئي ري نڌيون نئە هوڪڙاوه پري،
همروم پتار پڻ ڏوهاريون نئە کتم ڪرئە پرا.

20 اوئون نئە زلم ڏيڌا واڙي مان اوئون نئە ڀولي زائە،

ڪيڙا اوئون نئە کشي ٿي کائە،

ان اُو ڪيا نئە پڻ ياد نٿي ريتا،

ان پُونڌائي ڪريا وارا وڻ را زم وڌائي زائە.

21 کم تون اُو وونڙي ڏوشيون نئە کائي زائە،

ان رنڌال ڏوشيون ٿي نائوڪو ورتائو نٿي ڪرتا.

22 ايشور آڀري شڪتي ٿي ڀڙوڪون منکون نئە توئي زائە،

اُو اوئە ان ڪيا نئە آڀرا جيو مانھ پروسو نٿي ريتو.

23 ايشور اوئون رئي همپار ڪرئە،

ان اُوئون نٺ سهارو ڏٺو،
 پڻ اُو اُوئون رون مارڳون مانھ هر وڪت نظر راکڻھ.
 24 اُو ڪامياب ٿئھ پڻ ٿوڙي ڏير ھارو،
 پسئھ اُو نيسا پاڙيا زائھ،
 اُو ٻڌون منڪون را زم مرين ماڻي ۾ پيڙا ٿئھ،
 زم ڪڻڪ را ھرا وادين پيڙا ڪريا زائھ.

25 جي ھم نٿي ٿيتو،
 تون پسئھ ڪوڻ مُون نٺ ڪوڙو ٿايت ڪرشي؟
 ان ماري واتون نٺ ازائي ڪيشي؟

بلد سُوخي ري واتون

25 تئينون بلد سُوخي ٻوليو ان ام ڪيو مڏيو:
 2 ”اڪتیار ان روپ ایشور را سئ،
 اُو اُونسا آڪاش مانھ شونتئي اڏڳ راکڻھ.
 3 ڪوئي اُوئا ري قوج نٺ ڳڻي ھيڪڻھ ڪي؟
 ان ڪوئي ايوو سئ جيا مانھ اُوئا رو سوجھرو نٿي پڙتو؟
 4 تون پسئھ ڪم ڪرين منڪ ایشور ھومو ھاسو ٿي ھيڪڻھ؟
 ان جيو ناري ٿي پيدا ٿيو اُو ڪم ڪرين پويتر ٿي ھيڪڻھ؟
 5 زوئو! ایشور ري نظر ۾ چنڊ رئي چانڊوڪئي پڻ ڪئين نٿي،
 ان زبڪتا تارا پڻ زونڪا سئ.
 6 تون پسئھ منڪ جيوڙا را زم سئ.
 ھوئھ، منڪ ذات ڪيڙي را زم سئ.“

ايوب بلدد سُوخي نئه وِزندِي دئه

26 ايوب وِزندِي دِيَدِي ان ام كيوا مَدِيو:
2 "واھ واھ!

تُون تون مُون دُوبِرا منک رِي مدت کري کرين اونتو وِزي گيوھ،
ان جيا پِروکا نتي اُوتَا نئه تون رُوگو تُون همپارئھ.
3 مُون پي عقل نئه رُوگو تُون عقل دئه،
ان هاسي عقل ري موئي موئي واتون کرئھ.
4 تُون هائي واتون کيئون لايوھ؟
تُون تون ام بولئھ زم پيزا کياک رو آتما تُون موئين سئھ.

ايشور مهان سئھ

5 مرل منکون ري آتمائون پڻ ڏکئھ پري،
هوئھ، اُو ٻڌائي ڏکئھ جيا پوئي هيٺ پتار ۾ رئھ.
6 ايشور هومو پتار پڻ پاڌرو سئھ،
ان نرگ پڻ هٽال نتي.
7 اُوئھ آکاش نئه اُونسا نالا ماگ مانھ پکيڙيوھ،
ان ڌرتي نئه وگر کيا ٿمپ رئھ امرئيم ٿيراوئي.
8 اُو آپرون واڌرون نئه پوئي ٿي پريئھ،
ان واڌرا اُوتَا پوئي را پار ٿي ڦاٽنا نتي.

26:7 آکاش اصل عبراني ٻولي ۾ "آکاش" نتي پڻ صفون ويٺ سئھ. صفون هيڪ ماگ رو نوم سئھ اوئون ڏيئون ۾ منک ام هزمتا جي اوئھ ڏيو رئھ. تيا شيوا اُو اوتر نئه پڻ صفون کئھ.

- 9 اُو چوڏيهن را چنڊ ننه پڻ ڊونڪه پرو،
ان اُوئا مانھ آڀرا واڌرا توڻي لئه۔
- 10 اُوئه سُمونڊ را پوڻي هارُو اُوئا ماڳ مانھ ڌنگ راکيوھ،
جيئنھ سوجهرو ان اندارو پڀوا تئھ۔
- 11 آڪاش را ٽمپ ڏڪي زائھ،
اُوئا ري هاكل ٿي اُو پيئائي زائھ۔
- 12 اُو آڀرا ٻر ٿي سُمونڊ ننه اوٽل پاٽل ڪرئھ،
ان آڀري هَزم ٿي سُمونڊ را موٽا زناور را ٽڪرا ٽڪرا ڪرئھ پرا۔
- 13 اُو آڀري ڦونڪ ٿي آڪاش صاف ڪرئھ،
ان ٽڪا پاڳيا واڌا پورنگ هاپ ننه ويندئھ پرو۔
- 14 زوئو! اي تون اُوئا ري ڪاربگري رو هيڪ نونو نمونو سئھ،
آپي تون روڳو اُوئا رو ڏيمو هاڏ هومپرونھ،
تون پسئھ آڀي اُوئا را ڪرا واڌا ڳاز ننه ڪم ڪرين هَزمي هيڪونھ؟”

ايوب آڀري وات مانھ اڏڳ رئھ

- 27 ايوب وڙي وات شروع ڪري ان ام ڪيوا مڏيو:
2 ”جيوتا ايشور رو هون جيئنھ مارو نيا نٿي ڪريو!
هوئھ، ڪراوون ايشور رو هون جيئنھ مارا جيو ننه ڏک ڏيڏاھ!
3 زئيون هُودِي مُون موئين جيو سئھ،
ان ايشور رو هاھ ماري ڦرڻيون م سئھ،
4 تئيون هُودِي مارا هوٽ انيائي ري واتون نئين ڪرئھ،
ان مارئي زبون ڪوڙ نئين ٻولئھ،

26:9 چوڏيهن را چنڊ اصل عبراني ٻولي ۾ ايتئھ جيو ويڻ واپرايو ايئن ننه ٻي طريقون ٿي هَزمئھ۔ 1۔
گهاڏئي، 2۔ چوڏيهن رو چنڊ۔ 26:12 سُمونڊ را موٽا زناور زوئو ايوب 9: 13

⁵ تمون دوستون نټه هُون كِيډي هاسا نئين مونون،
 زئيون هُوډي هُون جِيوتو سون، هُون ست ټي پاسو نئين پټون-
⁶ هُون هاس نټه ډاډو زهالي راكښه ان كِيډي نئين ساډون،
 هم ماري حياتي رون ډيئون مـ مارو مـ مُون نټه كِيډي ميټو نئين ډټه-.

⁷ مارا ډشمڻ را هار پُونډا منک جيو تټه!
 هووټه، مارټه کِلَاق تيا واړا را هار کراب منک را زم تټه!
⁸ زئيون اډرمي منک رڼي حياتي ناش ټيشي،
 زئيون ايشور اوټا رو جيو ليشي رو،
 اوټه توټه اوټا کن کيوټي آش ريشي؟
⁹ زئيون اوټا مانډ ډورووټون آوشي
 تون کي ايشور اوټا ري رڙيون هومپږشي؟
¹⁰ کي او کراوون ايشور را سنگ ټي کش ټيشي؟
 ان هر توټه ايشور ټي پراتنا کرشي؟

¹¹ هُون تمون نټه ايشور ري شکتي را پارام شيکاږيه
 ان کراوون ايشور کن جئين کئين سټه او همپراويه ان نئين هتاڙون-
¹² زوټو! تمې ټډي هائي آپ پارېو
 تون پسټه تمې کم ازاي واون کروه؟

¹³ ايشور را پاها ټي پُونډون منکون هارو هائي پاگ سټه،
 هووټه، کراوون ايشور را پاها ټي
 زلمي منکون نټه رُوگڼي هائي ابوزو زږشي-
¹⁴ پلټه اوټون را گهټا ډيکرا تټه پڻ ترُوټار اوټون نټه کائي زاشي،
 ان اوټون رڼي نسل روټي هارو هکتڼي ريشي-.

- 15 اُوئون را پچل منک موت ري پيماري ۾ مرينَ ماتي پيرا ٿي زاشي،
ان اُوئون ري ڏوشي وڙاپ پڻ نئين ڪري هيڪڻه.
- 16 پلئڻه اُو ماتي را زم چونڌي پيڙئي ڪري لئڻ،
ڪا پسڻه ماتي را ڍڳلا را زم لوگهڙون را ڍڳ ڪري لئڻ،
- 17 پڻ اُوئون رون لوگهڙون را ڍڳ هاسا منک پيرشي،
ان اُوئون رئي پيڙئي ڪرل چونڌي پي ڏوهي منک آيت ۾ وراوي ليشي.
- 18 پُونڌون منڪون را ناوَل گهر گوارينا ري ڍاڀي جيو ڪمزور سئڻ،
ڪا اُوئا ڍاريا جيو سئڻ جيو سوڪئي ڏيڏا هارو ناوَل سئڻ.
- 19 ايوا منک اُونگهايا رڻه توتڻه تون شائوڪار هوشي
پڻ هيو وڙي نئين رڻه،
اُو آڀري اونڪيون ڪولشي ان ڪئين پڻ نئين پچل هوئڻ.
- 20 پيڪ پوڻي را زم اُوئون مانھ سڙي آوشي،
ان رات رو ڏوقون اُوئون نئڻه ٻوئاري زاشي.
- 21 اڳوڻليو وائيو اُوئون نئڻه اُوٻاڙي زاشي ان اُو زاتا ريشي،
اُو وائيو اُوئون نئڻه اُوئا ماڳ ٿي اوڏاڙشي پرا.
- 22 اُو وائيرا ري طاقت ٿي پاڳيا رئي گهڻي ڪوشيت ڪرشي،
پڻ اُو اُوئون نئڻه ايوا ڦڳورشي جي ڪئين پڻ نئين پچڻه.
- 23 وائيو اُوئون مانھ هاهو ڪرشي ان تاري پاڙشي
ان آڀرا ماڳ ٿي سِيٽي پاڙين نئولي ڪرشي.

عقل رو ڳيٽ راز

28 چونڌي رئي ڪوڻ هوئڻ،
ان هيم نئڻه نج نايا هارو ماڳ هوئڻ.

² زمي ٿي لوھ ڪاڍڻ،

- ان پوٽا ڳاڙوِينَ ترونپو پيڙو ڪرڻهـ.
- ³ منڪ اندارا را تر هُوڏي زائھ ان آڪري ڌنگ هُوڏي پُوڳڻھ،
 اُو اندارا گھُش ۾ ان موت را سونئيا ۾ قيمتي پوٽا ڳوٽھـ.
- ⁴ اُو منڪون ٿي شيتھ ايوا ماڳ مانھ پونئيرا ٺاوئھ،
 جيئھ ڪيئھ ڪيڏي پڳ پڻ نٿي راکيو،
 اُو ٽينڳاتا ان هيٺستا هيٺستا زمي هيٺ زائھـ.
- ⁵ زمي مانھ ڌونَ تئھ،
 پڻ زمي هيٺ ايوئي اُوٿل پاٿل تئھ رئي زم پاهيـ.
- ⁶ اُوئھ ماڳ پوٽون موئين ٿي نيلم هيرا نيهرئھ،
 ان ماڻي موئين هيم را ڪڻـ.
- ⁷ اُوٽا ڪزونا را مارڳ رئي شڪاري پڪي نئھ پڻ ڪبر نٿي،
 ان نڪو وڙي پاڙ ري اونڪ اُوٽا ماڳ نئھ ڏيڪيوھـ.
- ⁸ نڪو ٻڙوڪئھ زناور اُوٽئھ پڳ راکيوھ،
 ان نڪو ڪوئي شينھ اُوٽون مٽيوھـ.
- ⁹ منڪ آپرا هاٿ ڏاڍون پوٽون هوما وڌاوئھ،
 ان پسئھ ڏونڳرون نئھ پاڙ ٿي اُوڪاڙئھ پراـ.
- ¹⁰ اُو تيڪريون ۾ پوٽا ٽڪين آر پار پونئيرا ٺاوئھ،
 ان اُوٽا رئي اونڪ هر قيمتي شينھ نئھ زوئي لئھـ.
- ¹¹ اُو زمي موئين پوٽي رون ماڳون هُوڏي پُوڳڻھ،
 ان هٿال شينھون نئھ سوجھرام ٻاري لياوئھـ.

¹² پڻ عقل ڪيئھ زڙئھ؟

ان هَزم رو ٺڪوٽو ڪيئھ سئھ؟

¹³ منڪ اي زوٽو ئي نٿي جي عقل ڪٿي امولڪ سئھ،

ان نڪو اُو جيوٽون را جڳت موئين زڙئھـ.

- 14 اُونْدو پوڻي ڪُئھ، ”هائي مُون موئين نٿي.“
 ان سُمونڊ ڪُئھ، ”مُون ڪن پڻ نٿي.“
 15 اُو نڪو چونڌڻي ڏين ليورائي هيڪُئھ،
 ان نڪو وڙي هيم رڻه پڌلڻه زڙي هيڪُئھ.
 16 اوفير رو هاسو هيم پڻ اُوڻا رو مُول نٿي پري هيڪتو،
 ان نڪو عقيق نومي هيرا ٿي ان نيلم نومي هيرا ٿي.
 17 هيم ان قيمتي ڪاس اُوڻا رڻي پراپرڻي نٿي ڪري هيڪتا،
 ان نڪو هاسا هيم را ناوَل هُوَت اُوڻا را پڌلام ڏيورائي هيڪُئھ.
 18 اُوڻا هومي سُمونڊ ري ڪيشوني
 ان چلڪيا وازون پوڻون رڻي همپرومڻي پڻ نئين ٿڻه،
 ڪم تون عقل رڻي قيمت موتيون ٿي گهڻي وڌارڻه سڻه.
 19 ڪُوش را پُڪراج هيرا اُوڻا رڻي پراپرڻي نٿي ڪري هيڪتا،
 ان هاسا هيم ٿي پڻ اُوڻا رڻي قيمت نٿي پري هيڪتا.
 20 عقل ڪيئون آوئھ؟
 ان هُزم رو نڪوڻو ڪيئن سڻه؟
 21 اُو ٻڌون جيوون ري اونڪيون ٿي ڳپت سڻه،
 ان آڪاش رون پڪيون ٿي پڻ هتال سڻه.
 22 نرڳ ان موت ام ڪُئھ:
 ”امي آپرون ڪونون ٿي اُوڻا را پارام هومپريوه.“

- 23 اُوڻا مارڳ رڻي رُوڳئي ايشور نڻه ڪپر سڻه،
 ان اُوڻا نڻه اُوڻا ماڳ رڻي زوڻ سڻه،
 24 ڪم تون اُو ڌرتي را ڌنگ هُوڌي نظر راکُئھ،
 ان آڪاش هيٺ ٻڌيون شينهنون نڻه زوئھ.

25 زئيون ايشور شروع ۾ وائيرا رو وزن راڪيو تو،
 ان پوڻي نئه مائي مابين ورايو تو،
 26 زئيون اوئه مي هارو نيئم نايو تو
 ان ڏوقون را گاز رو مارڳ تيار ڪريو تو،
 27 هائي ٻڌوئي ڪئين ايشور عقل پرموئه نايو تو-
 اوئه توئه ايشور رو ڌيون عقل مانه هتو
 ان اوئه عقل را پارام هزمائو،
 اوئه عقل نئه اڌڳ راڪئي ان اوئا رئي پرڪ ڪري-
 28 اوئه منڪ ذات نئه ام ڪيڌو:
 ”پرميشور رئي پيڪ راڪوو عقل سئه،
 ان پونڌائي ٿي ارڳو ريوو هزم سئه.“

ايوب آڪري وار وڙاپ ڪرئ

ايوب آپرا ويتل توئا نئه ياد ڪرئ

ايوب وڙي وات شروع ڪري ان ام ڪيوا مڏيو:
 2 ”ڪاش هون وڙي همروم ٿي زائون

29

جيوو ڪئينڪ مئينا پيرهيڻ هتو،
 هوئه، اوئون ڏيئون را زم زئيون ايشور مارئي همپاڙ ڪرتو-
 3 زئيون اوئا رو ڏيوو مون مانه سوجهرو ڪرتو،
 ان هون اندارام پڻ اوئا را سوجهرا ري مدت ٿي مٽي زاتو-
 4 اوئون ڏيئون ۾ هون ايوو هتو
 جيوو ڪوئي لٻارا رون ڏيئون ۾ ڪش ٿئه،
 ان ايشور مارا پريوار رو بيلي هتو-

5 اُوئون ڏيئون ۾ ڪراوون ايشور مُون پيڙو هتو
 ان هزون مُون ٿي ڌار نٿو ٿيو،
 ان مارا ٻار مُون ڪن هتا.
 6 اُوئون ڏيئون ۾ مارا پڳ ڏوڏ ٿي ڏورايَا زاتا،
 ان ٽيڪري ٿي مُون هارو تيل ري نڌي ويتي.

7 زئيون هُون شهر را پاڳر مانھ زاتو،
 ان اُوئڻه ميدون ۾ نيا ڪريا هارو بيهتو.
 8 جوئوڻ مُون نڻه زوئين پاسا هتي زاتا،
 ان گهرڍا منڪ اُپيا ٿي زاتا.
 9 اُگيوون ٻولو پند ڪرتا،
 ان آڀرا مونڊا مانھ هات راڪي ليتا.
 10 اُگيوونئي ڪريا وازون رو ٻولو پند ٿي زاتو،
 ان اُوئون رئي جيب تاروئام سونتي زاتئي.
 11 جيو پڻ آڀرا ڪون ٿي مارئي هومپرتو اُو مُون نڻه ڏنڪار ڪيتو،
 ان جيو ڪوئي آڀري اونڪ ٿي مُون نڻه زوتو اُو مارئي هاڪ ڀرتو.
 12 ڪم تون هُون گريبون نڻه اُوئون رئي پوڪار هومپرين پچاوتو،
 ان اُوئون سوريون نڻه پڻ پچاوتو جيون رئي مدت ڪريا وازو ڪوئي نٿو.
 13 پرياد ٿيا وارا پچي زاتا ان مُون نڻه آشيرواڏ ڏيتا،
 ماري مدت ٿي رنڌال ڏوشي ڪشي را نارا هڻتي.
 14 ست مارو پيرڻ هتو،
 ان اُو مُون نڻه ڍونڪين راکتو،
 نيا مُون هارو گهنگها ان پتڪا جيوو هتو.
 15 هُون اونڌون هارو اونڪيون هتو،

29:6 ٽيڪري ٿي ايٿا رو پيڙو مطلب ”گهرتي رو پڙ، ڪا گهوڻو“ ٿي هيڪڻه.

ان پونگرا هارو پڳ.

- 16 موٽاڳون هارو هون باپ را زم هتو،
 ان اوئون منكون هارو پڻ ٻولتو جيا نئه هون اوڙڪتو ئي نتو.
 17 هون پوندون منكون رئي طاقت ڪتم ڪرتو پرئي،
 ان شڪار ٿيا وازون نئه اوئون را مونڊا ٿي پڇاوي ليتو.

- 18 تئيون هون ام سوچتو،
 هون آپري گهري شونتي ٿي مريه،
 ان هون سمونڊ ري واري را زم گهڻا ڏي حياتي ريه.
 19 ماري پاڙون پڪڙين پوئي هوڏي زائي پوگشي،
 ان ماري تارڪيون مانھ رات ٻڏي نار پڙتو ريشي.
 20 مارو مون شون وڌتو زاشي،
 ان مارو ڏنور مارا هات ۾ ڏاڍو ٿيتو زاشي.

- 21 منڪ مارئي هومپڙتا ان آسريو ڪرتا،
 ان مارئي صلاح هومپڙيا هارو او ماٺ ٿي زاتا.
 22 مارا ٻوليا ڪيڙ او ڪئين نتا ٻولتا،
 ان ماري واتون اوئون هارو مي رون سونتيون جيوي هتي.
 23 زم ڪوئي مي رئي وات زوئھ همرام منڪ مارئي وات زوتا،
 او مون هارو ايوي سڪ راکتا
 زم هون قصل پاڪيا ٿي مور نائوڪو مي هوئون.
 24 زئيون هون ڪشي ٿي اوئون رو سات ڏيتو
 تون اوئون نئه هائي وات مونيا جيوي نئي لاڳئي،
 ان مارا مونڊا مانھ ڪشي اوئون رئي هيٺ وڌاوتئي پرئي.
 25 هون اوئون نئه مارڳ ڏيڪارتو،

ان هُون اُوئون رئي اُڳيونئي ڪرتو،
هُون اُوئون هارُو ايوو هتو زم قوج رو يادشا،
ان وڙاپ ڪريا وازون هارُو ڌلاسو ڏيڏا وازو.

ايوب آپري حالت را پارام همپراوئھ

30 هَوئھ تون اُو منڪ پڻ مُون مانھ ھاهئھ
جيا مُون ٿي زمار ۾ نونا سئھ،

هُون تون اُوئون رون ٻاپ ڏاڏون نئھ مارا مال رئي همپار ڪريا وازون
ڪُوترون پيڙا پڻ ڪوم مانھ راڪيا رئھ لائيڻ نٿو هُزمتو.

2 اُوئون رون هائون رو ٻڙ مارا ڪيوا ڪوم رو؟

اُوئون رئي طاقت تون پيرھين ڪتم ٿي ڳئي ٿئي.

3 اُو ڳرٻت ان ڀوک ري ڪري ڏوڀرا هتا،

اُو هُونواڙ ۾ ان رڻ پٽ ۾ رات را هُوكي پاڙون ڳوتين ڪاتا.

4 اُو ڪنڊيرون موئين ٿي لوڻا پتين ڪاتا،

ان اُوئون رو ڪاڌو ڦوڳڙا ري پاڙون هتي.

5 اُو نات ٻارا ڪرل هتا،

منڪ اُوئون نئھ ڏيڪين ام ھاڪلون ڪرتا زم سور نئھ ڏيڪين ڪرئھ.

6 اُو ڏونگهرون ري ڳاترون ۾ ريتا،

تريڙون ان زمي رون ڪاڏون موئين ريتا.

7 اُو ڪنڊيرون موئين ٿي اُونارون ڏيتا،

ان ڪونٽاري ويلڙي هيٺ پيڙا ٿيتا.

8 اُو ايوئي مُورڪ نسل سئھ،

جيون رئي ڪوئي پاڙ نٿي ان ڏيھ ٿي ڪاڍل هتا.

⁹ هَوَّئِه اِي مُونَ مانِه نُنولِي كَرِيا رَا كِيتَ ناوَّئِه،
هووئِه، هُون اُوئونَ هَارُو پَدَنومِي رُو مِثالَ تِي كِيوِه-

¹⁰ اُوئونَ نَئِه مُونَ تِي هُوگَ سَرَّئِه،

ان شِيَتِي اُوپَا رَئِه،

ان مارَا مونِدا مانِه تُوكِيا وِگَر هَكُئا نَتِي رِيتَا-

¹¹ كَم تون اِيشورَ مارَا دَنوژَ رَئِي دُورِئِي كُولِئِيه پَرِئِي،

ان مُونَ نَئِه كَمزورَ كَرِيوِه پَرُو،

تِيامَ اُو مُونَ هوما شَرَم سَاڏِيَن اَپَرِي مَرَضِي پَرموئَه وَّئِه-

¹² اُوئونَ رُو موَتو تُولو پِپَرُو تِيَن مُونَ مانِه حَمَلو كَرِيا هَارُو آوَّئِه،

ان مارَئِه كِلَاقَ بَندَ پوندَئِه،

ان مُونَ نَئِه چَارونَ پاھونَ تِي گَھِيرِي لَئِه-

¹³ اُو مارَا مارِگَ مانِه آڏوونَ كَرَّئِه،

ان مارِي دُوروونَ موئِيَن وڌَارو كَرِتا رَئِه،

اُو وِگَر كِيا رِي مَدَتَ رَئِه هَم كَرَّئِه-

¹⁴ اُو موئِي كَاتَ هُئِيَن موئِيَن پِيھِي آوَّئِه،

اُو پِنڱالَ پِنَتونَ تِي سَرِئِيَن دُوژِي آوَّئِه-

¹⁵ پِيكَ مُونَ مانِه وِژِي آوَّئِه،

ان وائِيرا رَا زَم مارُو موَن اُوڌاژِي زائِه،

مارِئِي هَكَ شونَتِييَ واڌَا رَا زَم گِمايِي زائِه-

¹⁶ هَوَّئِه تون مارُو جِيَوَ مُونَ موئِيَن گَھٹو ڏَكِي سَئِه،

دُوروونَ رَا ڏِي مُونَ نَئِه قَابُو كَرِي لَئِه-

¹⁷ رَاتَ رَا مارَا هاڏَا كَرَّئِه،

ڏوڪَ مُونَ نَئِه ٻَتِكا پَرَّئِه ان گَھٹَ نَتِي تِيتو-

¹⁸ اِيشورَ اَپَرَا گَھٹَا ٻِڙ تِي مُونَ نَئِه ام زهالَّئِه

زم ڪوئي ٺوگهڙا نٿه زهالڻ،
 اُو مُون نٿه ام وينتوڙه زم ڪوئي ڳرام ٺوگهڙا وينتوڙه-
 19 اُوڻه مُون نٿه ڳارا موئين پاڙيوه ٺو،
 هُون ماڻي ان شيلي را زم ٿي ڳيوه-

20 او ايشور! هُون تمون نٿه پوکارونھ پڻ ٿمي وڙندڙي نٿي ڏيتا،
 هُون پراڻا ڪريا هارو اُوپو ٿيونھ تون ٿمي ڏيون نٿي ڏيتا-
 21 ٿمي پڌلي ڳياھ تيام مُون مانھ زلم ڪروھ،
 ان آڀرا شڪتيون هات ٿي مُون نٿه تڪليپ ڏيوھ-
 22 ٿمي مُون نٿه وائيرا ۾ اونسو اُوپاڙوھ ان ايل اول لين ڦروھ،
 ان پسڻه مُون نٿه ڏوقون موئين پيرووھ پرو-
 23 ڪم تون مُون نٿه ڪبر سڻه جي ٿمي مُون نٿه موت هُوڏي لي زاشو،
 هوڻه، اُوڻا گهر هُوڏي جيو ٻڌون جيو تون هارو راکل سڻه-
 24 تون پسڻه ڪي ڪوئي تياھي رڻه توڻه
 مدت هارو آڀرو هات اونسو نئين ڪرڻه؟
 ان ڏوروڻ موئين نئين پوکارڻه؟

25 ڪي هُون ڏوروڻ موئين ڦاٿل منڪون هارو نٿي ريو؟
 ڪا مارو جيو موڻاڳ منڪون هارو ڏکي نٿي ٿيو؟
 26 ڪم تون زئون مئين پلائي رئي وات زوئي تون مُون ٿي پونڌو ٿيو،
 زئون مئين سوجھرا رئي وات زوئي تون گهور اندارو آيو رو-
 27 هُون موئين ٿي ٻڙونھ ريو ان هڪ نٿي زڙتو،
 ان ڏوروڻ را ڏي مُون هوما سڻه-
 28 مُون هارو اندارو گھش سڻه، مُون هارو ڪوئي سوجھرو نٿي-
 هُون منڌري هومو اُوپين مدت هارو پوکارونھ-

29 هُون زوئته شينئارون رو پائي
 ان اُت پڪيون رو ساڻي ٿي ڳيوھ،
 ڪم تون هُون پڻ اُوئون را زم اُونائونھ۔
 30 مارئي سومهڙي ڪاڙي ٿي ڳيھ،
 ان مارا هاڏڪا تاو ري ڪري ٻڙي ڳياھ۔
 31 تيام مارو ڪماسو وڙاپ را راڳ ڪايھ،
 ان ماري وونهڙي رو آواز زوئته رُونڳا رو آواز هوئ۔

ايوب آڀرا آپ نئه هاسو ڏيڪاريا رئي ڪوشيت ڪرئھ

31 مئين آڀري اونڪيون ٿي وسن ٻونڌيوھ،
 تون پسئ هُون ڪم ڪرين

ڪياڪ سوڪري هومو پُونڌي نظر راڪي هيڪون؟
 2 هم ڪريا وازون نئه اُونسو ايشور را پاها ٿي ڪيوو پاڳ سئھ؟
 ان آڪاش ٿي ڪراوون ايشور را پاها ٿي ڪيوو ايوزو زڙشي؟
 3 ڪي پُونڌون منڪون هارو ڏورووڻ،
 ان ڪراپ ڪوم ڪريا وازون هارو پريادئي نئي؟
 4 ڪي ايشور مارا شيرڙا نئه نئي زوتو؟
 ان ماري وڪ وڪ رو حساب نئي راڪتو؟

5 جي هُون ڪپتيون را زم وُوڊو هوئون،
 ان مارا پڳ ڏڳو ڏيڏا هارو تڪڙا ٿيا هوئ،
 6 تون ايشور مُون نئه ست ري تراڪڙي ۾ توڙئ،
 زم اُوئا نئه مارا هاسا ربا رئي ڪٻر پڙي زائھ۔
 7 جي مارا پڳ مارڳ ٿي پتڪي ڳيا هوئ،

ڪا مارو مَنَ ماري اونڪيون ري آس مانھ وُڍو هوئ،
 ڪا مارا هات ٿي ڪئينڪ ڪراپ ڪوم ٿيو هوئ،
 8 تون پسئ هُون پوکون ان پيزو ڪائ،
 مارو قصل پاڙون هُڏو ڪاڍيو زائ!

9 جي مارا مَنَ ۾ پيزي اشيترِي هارُو پُونڌو ڪيال آيو هوئ،
 ڪا مئين مارا پاڙوشي را ڌر مانھ
 پُونڌو ڪوم ڪريا هارُو هتائين وات زوئي هوئ،
 10 تون مارئي گهر واري پرائي آڌمي هارُو روتي گهڙئ،
 ان پيزا آڌمي اُٿا پيزا هُئ۔
 11 ڪم تون اي الهائي نيچ ڪوم سئ،
 ان ايٺا پُونڌائي رئي سزا قاضي مُون نئ ڏئ۔
 12 ڪم تون او ايوي پرتي پاهي سئ
 جيو ٻڌوي ڪئين ڪائي زائ ان نرگ هُڏي پُوڳاڙئ،
 ان ماري ٻڌي ڪمائي نئ پاڙون ٿي ڪاڍئ۔

13 جي مئين مارا نوڪر ڪا نوڪروڙي ٿي ڪوئي ناحقئي ڪري هوئ،
 ان جي مئين اُٿون رئي وات هومپريا ٿي انڪار ڪريو هوئ،
 14 تون زئيون ايشور نيا ڪرشي هُون ڪي ڪرون؟
 ان زئيون او آوشي تون هُون ڪي وڙندئي ڏيون؟
 15 جيئئ مُون نئ نايوه اوئ نوڪرون نئ پڻ نئي نيا ڪي؟
 ڪي امون پئيون نئ مان را پيت ۾ رُوپ ڏيڏا وازو هيڪ ئي نئي؟

16 جي هُون ڪياڪ گربپ ري ڪُشي رئ آڏو آيو هوئون،
 ڪا ماري ڪري ڪياڪ رنڌال ڏوشي رئي

- مدت رئي آش ڪتم ٿي ڳئي هوءَ،
 17 جي مئين رُوڳو آڀرو پيٽ ڀريو هوءَ،
 ان سوريون ٻارون نئه ڪاڌو نه ڏيڌو هوءَ، تون پلئه مُون نئه سزا زڙئه!
 18 پڻ مئين تون آڀري جوئوڻي ٿي اوئون نئه ٻاپ را زم همپاڙياھ،
 ان زلم ٿي ئي اوئون رئي آڳيوونئي ڪريھ۔
 19 جي ماري اونڪيون هومو ڪوئي وڳر لوگهڙون رئه مريو هوءَ،
 ڪا پسئ ماري نظر هومو ڪياڪ موٽاڳ ڪن اوييا هارو ڪئين نه هوءَ،
 20 جي او ماري ريون ري اُون ٿي ٿاڍ ٿي نه ڀچيا هوءَ،
 ان اوئي مُون نئه آشيرواڏ نه ڏيڌو هوءَ،
 21 جي مئين ڪياڪ سوريا مانھ هات اوڀاڙيو هوءَ،
 ڪم تون شهر را پاڳر ڪن پنچائيت ۾ مارو سات ڏيڌا واڙا هتا،
 22 جي هم ٿيو هوءَ، تون مارو هات ڪوا ٿي اوتري زائ،
 ان مارو هات ڪوئي ٿي پنڳائي زائ!
 23 پڻ مُون نئه ايشور را پاها ٿي آيا واڙي ڏورووڻ رئي پيڪ هتئي،
 ان اوئا را اڪتيار ري ڪري مئين ايوو ڪئين نه ڪريو۔
 24 جي مئين هيم مانھ آسريو ڪريو هوءَ،
 ان نڃ هيم ٿي ڪيڌو هوءَ جي مارو پروسو تُون مانھ سئ۔
 25 جي هُون ايئا وات مانھ ڪُش ٿيو هئون
 جي مُون ڪن گهڻي ملڳت سئ،
 ان مئين آڀرا هات ۾ گهڻو ڪئين پيرو ڪري ليڌوه۔
 26 جي هُورز رو سوجهرو ڏيڪين،
 ان چنڊ رئي چانڊوڪئي زوئين،
 27 جي مارو مَن هَتائين اوئون وونهڙ وويو پرو هوءَ،
 ان آڀرون هاتون نئه بوسڪا لين اوئون رئي پوزا ڪري هوءَ،

²⁸تون ايٺا پُونڌائي رڻي سزا قاضي مُون نٿو ڏٺت،
 ڪم تون هم ڪريا ٿي هُون اُوڻا ايشور رو انڪار ڪرڻت
 جيو اُونسو آڪاش مانھ رھو۔

²⁹جي هُون ايٺا وات ٿي ڪُش ٿيو هوئون
 جي مُون ٿي وير راکيا وازون مانھ ڏورووڻ آوئيھ،
 تون پلئھ مُون نٿو سزا زڙئھ!
 ڪا ڪيڏي ايٺا وات رڻي ڪُشي ڪرڻي هوئھ
 جي اُوئون مانھ آقت آوئيھ،
 تون پلئھ مُون نٿو سزا زڙئھ!
³⁰پڻ مٿين تون آپرا مونڊا نٿو اتو پڻ ڏوھ نٿي ڪروا ڏيڏو،
 جي اُوئون ري حياتي نٿو هراپ ڏئھ۔
³¹مُون پپرا ربا واري جي ڪيڏي ام نه ڪيڏو هوئھ،
 ’ايو ڪوڻ سئھ

جيو ايوب ري گهري ٺاڻوڪو توم کاڌا وگر پاسو آيو هوئھ،
 تون پلئھ مُون نٿو سزا زڙئھ!

³²پڻ پرڏيشي منڪ ڪيڏي ٻارا پونا موئين نٿي ربا،
 ان مارا گهر را ڌروازا مُساقرون هارو هميش ڪُلا هئا۔
³³جي مٿين پيزون منڪون را زم آپرا ڏوھ

آپ موئين هٿاڙين آپري ڳلتيون مانھ پرڌو نوڪيو هوئھ،
 تون پلئھ مُون نٿو سزا زڙئھ!

³⁴پڻ مٿين تون ايو ڪوئي ڪوم نٿي ڪريو،
 جي هُون منڪون رون ان مارا ڪُٽم وازون رون ميئون ٿي پيئائون،
 ان ماڻ رين گهري پيهون۔

35 پڻ ماري ڪوڻ هومپرشي؟
 هون ماري ڪيڏل وات مان ه سڀي ڏيونه ڪم تون اي هاس سٺه.
 هوئه ڪراوون ايشور مون نئه وڙندي ڏئه!
 جي مائه ڪلاڦ ٿيا واڙا ڪن مائه ڪلاڦ ڪئينڪ ليڪت ۾ سٺه
 تون لي آوئه!

36 جي ايوو ڪوئي ڪاڳر هوئ
 تون هون اوئا نئه ڪوندا مان ه لين ڦرئ،
 ان مڳت را زم آپرا ماڻا مان ه راکٽ.
 37 هون راز ڪونئر را زم ايشور هومو زائت
 ان اوئا نئه ماري وڪ وڪ رو حساب ڏئ.

38 جي ماري زمي مائه ڪلاڦ ڦرياء ڪري هوئه،
 ڪا ٻڌي اوڙون پيڙي ٿين روئي هوئه،
 39 جي مئين پئھيا ڏيڏا وگر زمي رئي پيڏاوار ڪاڏئي هوئه،
 ڪا مئين هاريون نئه پوکي ماريا هوئه،
 40 تون ڪڪ رئه ڀڏلئ ڪنڊيرا،
 ان زوون رئه ڀڏلئ لونپ اوڳئه!
 هم ڪين ايوب آپري وات پوري ڪري.

اليهو رئي وات شيت

اليهو ايوب ان ترڻ دوستون مان ه ڪاوڙ ڪرئ

تيام ترڻي دوستي ايوب نئه جواب ڏيوو ساڏي ڏيڏو، ڪم تون ايوب آپري
 نظر ۾ هاسو هتو. 2 تئيون بوز را وستار ۾ رام ري اڪائي ٿي براڪيل

را ڏيکرا اِيهوَ نئه اِيُوب مانھ ڪاوڙ سڙئي، ڪم تون اِيُوب ايشور نئه نئين پڻ آڀرا
آپ نئه هاسو مونيُو۔³ تيا شوا اِيهوَ اُوئون ترڻيون ڏوستون مانھ پڻ رينشي ٻريو ڪم
تون اُوئون نئه ڪوئي سهي جواب تون نه هُوزيو توئي اُوئي اِيُوب نئه ڏوهاري مونيُو۔
4 اِيهوَ اِيُوب ٿي وات ڪريا رئي وات زوتو تو ڪم تون ٻيرون رئي زمار موٽي
هتئي۔⁵ زئيون اِيهوَ زويو جي اُوئون ترڻيون ڪن اِيُوب ري واتون رئي ڪئين وڙندي
نٿي تون اُوئا نئه رينه سڙئي۔

6 تيام بوز را وستار موئين ٿي براڪيل رو ڏيکرو اِيهوَ ٻوليو ان ام ڪيا مڏيو:
”مارئي زمار نونئي سئه ان تمي موٽي زمار را سو،
تيام هُون پيئوڻو ان آڀرو ڪيال نه همپرايو۔

7 مئين آڀرا من ۾ ويچار ڪريو جي،
پيرهين اُو ٻولئه جيا موٽي زمار را سئه
ان اُو عقل ري واتون شيڪاڙه
جيون ڪن گهڻون سالون رئي زوڻ سئه۔
8 پڻ منڪ موئين جيو آتما سئه،
اُو ڪراوون ايشور رو ڦونڪل هاه سئه،
ان اُو ئي منڪ نئه هزم ڏئه۔

9 رُوڳا اُو عقل واڙا نٿي جيون ڪن گهڻون سالون رو تجريو سئه،
سهي ان ڳلت نئه هزميا واڙا رُوڳا گهردا نٿي۔
10 تيام هُون ڪونه مارئي هومپرو!
ڪم تون هُون پڻ مارو ڪيال همپرايوه۔

11 زوئو! زئيون هُوڏي تماري واتون پوري نه ٿي
تئين هُوڏي هُون وات زوتو ريو،
هُون تمارا موندا ٿي هزم ري واتون هومپرو ڪرتو تو
تيام مئين ڪون ڏيتو،

ان تتيون پڻ وات زوئي زئيون تمي ويئون رئي ڳوت ڪرتا تا-
 12 اتي هُڏي جي مارو پورو ڏيون تمون مانھ لاڳل هتو،
 پڻ زوئو! تمون موئين ايوو ڪوئي نٿو
 جيو ايوب ننه ڳلت ثابت ڪري هيڪئ،
 ان نڪو اوتڻا ري واتون رو سهي جواب ڏي هيڪئ-
 13 تيام تمون موئين ٿي ڪوئي ام نه ڪئ جي،
 'امون ڪن عقل سئ ان امي هزمي ڳياھ،
 ايشور ئي ايوب ننه جواب ڏئ، منڪ نئين!'
 14 زوئو! هون نڪو ايوب ري واتون رو نشونو هتو،
 ان نڪو هون اوتڻا ننه تمارا زم جواب ڏيه-

15 او ايوب! اي هيمنت هاري ڳياھ-
 ايئون ڪن ڪئين وڙندئي نٿي،
 ان ايئون ننه تون ٿي وات ڪريا را ويڻ ئي نٿي زڙتا-
 16 اي سونا ماڻ اوڀا،
 اي نڪو ٻولئھ، نڪو ڪئين جواب ڏئھ،
 تون ڪي هون هزون ايئون رئي وات زوئون؟
 17 هون مارئي وات ڪريھ،
 هوئھ، هون پڻ مارو ڪيال همپراويھ-
 18 ڪم تون هون واتون ٿي پرال سون،
 ان مارئي آتما انڌر ٿي مون ننه ٻوليام مڃپور ڪرھ رئي-
 19 زوئو! مارو پيت اوڪرتا ڌارو را مت را زم ٿي ڳيوھ،
 هون نوا ڌراڪ رس ٿي پرال هنڌاري را زم ڦوتيا وارو سون-
 20 تيام مارئھ ٻولوو زم مون ننه آروم زڙئھ-
 هون مارو مونديو ڪوليھ ان وڙندئي ڏيه-

21 هُونُ ڪيا منڪ رو پاھو نئين ليون،
 ان نڪو آڀرا ڦائڻدا هارو مِني مِني واتون ڪريھ۔
 22 ڪم تون مُون نئہ آڀرا ڦائڻدا هارو
 مِني مِني واتون ڪروا آوتِي ئي نٿي،
 توئي پڻ جي هُون هم ڪرون
 تون مُون نئہ ڪلڪيا وڙو اوئہ توئہ مُون نئہ اُڀاڙي لئہ!

اِيھو اِيوب هومو ايشور رِي هاڪ ڀرئھ

33 تيام او اِيوب، مارِي هومپرو!
 ان مارِي ٻڌي واتون مانھ ڪوڻ ڏيو!
 2 زوئو! مئين مارو مونڊو ڪوليوھ،
 ان مارِي جِيپ مارا مونڊا ٿي ٻوليا هارو تيار سئہ۔
 3 مارِي واتون مارا مَن رِي هاسائي ڏيڪاڙشي،
 ان مارا هوٺ ڀيڙوون وڳر، او ٻڌي واتون همپراوشي جي او زوئئہ۔
 4 ايشور ري آتما مُون نئہ ٺايوھ،
 ان ڪڙاوون ايشور رو ڦونڪل هاھ مُون نئہ حياتِي ڏئھ۔

5 جي تمِي مُون نئہ وڙندِي ڏي هيڪوھ تون ڏيو!
 ان پوري تِياري ٿي مُون هوما اُڀو!
 6 زوئو! ايشور هومو هُون پڻ تمارئہ پراپر سون،
 ان هُون پڻ ماڻي رو ٺاول سون۔
 7 زوئو! مارو روپ تمون نئہ ٻيوڙايا رو ڪارڻ نئين هوئہ،
 ان مارو هاٿ تمون مانھ پار نئين نوڪئہ۔

8 ٽمي مُون هُومو هم ڪيڏوھ،
 مئين تماري واتون آڀري ڪوني هومپريھ۔
 9 ٽمي ام ڪوھ جي،
 'هُون هاوَ هاسو سون ان مُون موئين ڪئين ڳلتئي نٿي!
 هُون پي ڏوهي سون ان مُون موئين ڪئين ڏوھ نٿي!
 10 ايشور مارئہ ڪِلاڦ موقعو ڳوٺئہ،
 ان مُون نئہ آڀرو ڏشمڻ هزمئہ۔
 11 اُو مارون پڳون نئہ هونڪرون ۾ پوندئہ،
 ان مارون ٻڌون شيرزون مانھ نظر راکئہ۔'

12 مارئي وات ڪونَ ڏينَ هومپرو!
 ايئا وات موئين ٽمي صحيح نٿي،
 ڪم تون ايشور منڪ ٿي موٽو سئہ۔
 13 ڪي ٽمي اُوئا ٿي تيام جهيڙو ڪروھ،
 جي اُو آڀرا ڪيا پڻ ڪوم رو ڪئين جواب نٿي ڏيتو؟
 14 پڻ هاس تون اي سئہ جي،
 ايشور وات ڪرئہ ان هيڪ وار نئين پڻ وار وار!
 پڻ منڪ اُوئا مانھ ڏيونَ نٿي ڏيتا!
 15 ڪيڏي هوئيئا ۾، رات رءُ توئئہ شينون ۾،
 گهڙي اُونگھ ۾، وسوڻ مانھ هُوتا رءُ توئئہ
 16 اُو منڪ را ڪونَ ۾ سونئي وات ڪرئہ،
 ان ڌمڪي ڏينَ پيئارئہ
 17 زم منڪ نئہ اُوئا را ڳلت ڪومون ٿي روڪئہ،
 ان منڪ موئين ٿي وڌائي نئہ ڪتم ڪرئہ۔
 18 هم اُو منڪ را جيوَ نئہ موت را مونڊا موئين پڙبا ٿي پچاوئہ،

ان اُوتا ري حياتي ننه تروٺار را گها ٿي پڇاوين همپارڻه.

19 ڪيڏي منڪ پيمار ٿين کاتلو زهالڻه ان ڏوڪ پرڏاشت ڪرڻه،

ان اُوتا رون هاڏڪون موئين هميش گهڻي تڪليب ٿيتي ره،

20 اتي هوڏي جي اُوتا رو جيو روٽي ٿي

ان اُوتا رو من نائوڪون تومون ٿي هوڳ ڪروا مڏڻه.

21 اُوتا رو مونھ ايوو ڪتم ٿڻه جي ڏيڪيام نٿي آوتو،

ان اُوتا را هاڏا جيا پيرھين نٿا ڏيڪاتا اُو ڏيڪاوا لاڳڻه.

22 ان اُوتا رو جيو موت را مونڊام آوڻه،

ان اُوتا رڻي حياتي ايٿا ننه تپاھ ڪريا وازون هوڏي زائي پوڳڻه.

23 جي اُوڻه توڻه اُوتا منڪ رو سات ڏيڏا هارو

هزارون ڏوتون موئين ٿي ڪوئي هيڪ اُوتا هارو اُوڻه هوڻه،

ان اُوتا ننه همپراوڻه جي اُوتا هارو ڪي سهي سڻه،

24 ان اُوتا مانھ ڏٿيا ڪرين ايشور ننه ام ڪڻه،

ايٿا ننه موت را مونڊا ٿي پڇاوي ليو!

ايٿا رو ايوزو ڏيورائي گيوھ.

25 تتيون اُوتا رو ڏيل نونا ٻار را ڏيل را زم نرم ٿي زاشي،

ان اُوتا را جوئوڻي را ڏي پاسا آوشي را.

26 اُو ايشور ٿي پراٽنا ڪرشي،

ايشور اُوتا رڻي پراٽنا هومپري ليشي ان اُو ڪشي ٿي نارا هڻشي،

ان ايشور اُوتا ننه هازو هورو ڪرين

وڙي هاسا مارڳ مانھ ويراوين اڏڳ ڪرشي.

27 اُو منڪون هومو ايشور را ڳڻ ڳاوي ڳاوين ام ڪيشي جي،

مئين ڏوه ڪريو ان هاسو مارڳ ساڏين اوڙو اوڙو وويو،

پڻ مُون نئه ايتا پرموئڻه سزا نٿي زڙئي.
 28 ايشور ماري حياتي نئه موت را موندا موئين ٿي پڇاوي ليدئيھ،
 هوئہ مارو جيو سوجھرو ڏيکشي.

29 زوئو! ايشور اي ٻڌوئي ڪئين منڪ هارو ڪرھ،
 هيڪ ٻي وار نئين پڻ وار وار،
 30 زم اوئا را جيو نئه موت را موندا موئين ٿي پاسو لياوئہ،
 ان اوئا نئه حياتي را سوجھرا ٿي زبڪاوئہ.
 31 او ايوب! ڏيون ڏيو ان مارئي هومپرو!
 ماڻ ريو ڪم تون هون ٻوليھ.
 32 جي تمون ڪن ڪوئي وات سئہ
 تون همپراو ان مون نئه وڙندئي ڏيو!
 ٻولو! ڪم تون هون پڻ تمون نئه هاسو مونوا ڪرونھ.
 33 جي نئين ٻولو، تون مارئي هومپرو!
 تمي ماڻ ريو ڪم تون هون تمون نئه عقل رئي سڪيا ڏيھ.

اليهو ايوب نئه ايشور رو نيا هزماوئہ

34 اليهو وڙي ٻوليو ان ام ڪيو مڏيو:
 2 ”او عقل واڙون! مارئي وات هومپرو!
 او علم واڙون! مون هوما ڪون ڏيو!
 3 ڪم تون زم جيپ نئه روئي را هواڏ رئي ڪٻر پڙي زائھ،
 همرام ڪون ويئون نئه اوڙڪي لئھ.
 4 تيام ليو! آبي پيڙا ٿين وات ڪرون جي نيا ڪي سئہ،
 ان زوئي ليون جي ناڻوڪو ڪي سئہ.

5 ڪم تون اِيُوب ڪِڏو،

‘هُون هاسو سون توئي پڻ ايشور مارو نيا نٿي ڪريو-

6 مارو نيا ڪريا رڻه پڌلئ مُون نئه ڪوڙو ڪِڏوه-

مُون موئين ڪئين ڳلتئي نٿي،

توئي مُون نئه ايوو تير لاڳيا جيون رو ڪوئي ايلاز نٿي-

7 اِيُوب جيوو ڪوڻ ٿي هيڪه؟

اُوئا هارو نٿولي ڪروو ام سئه زم پوئي پيوو-

8 اُو ڪراپ ڪوم ڪريا وارون ري سنگت م اُوئو بيهه،

ان پُونڌون منڪون پيوو ڦرئ-

9 اُو ام ڪه، اِيئا رو ڪئين ڦاڻيڏو نٿي

جي منڪ ايشور ري ڪشي پرموئو وئ-

10 تيام او هَرَمُو منڪون! مارئي هومپرو!

ڪم تون اي ڪيڏي ٿي نٿي هيڪتو جي، ايشور پُونڌائي ڪرئ،

ان ڪراوون ايشور انيائي ڪرئ-

11 اُو منڪ نئه اُوئا رون ڪومون پرموئو پڌلو ڏيشي،

تيام منڪ جيوو پوکشي هيوو لشي-

12 هاس تون اي سئه جي ايشور ڪيڏي پُونڌائي نئين ڪرئ،

ان ڪراوون ايشور نيا م هير ڦير نئين ڪرئ-

13 ڌرتي مانھ ايشور رو اڪتيار سئه،

اي اڪتيار اُوئا نئه پيزا ڪياڪ ٿي نٿي زڙيو-

پورو سنسار اُوئا رو سئه، پيزه ڪيٽڪ اُوئا نئه نٿي ڏيڏو-

14 اُو ايوو ارادو ڪرئ جي،

آپرو آتما ان آپرو ڦونڪل هاھ پاسو لئ رو،

15 تو ٻڌائي منڪ مري زاشي،
ان پاسا ماڻي پيرا پڙي زاشي-

16 تيام او ايوب! جي تمون موئين هُرم سئو تون هومپڙي ليو!
ان ماري واتون مانھ ڪون ڏيو!

17 ڪي نيا ٿي نفرت ڪريا وڙو راز ڪري هيڪئ؟
ڪي تمي هاسا ان پڙوڪا ايشور نئو ڏوهاري ڪي هيڪو؟
18 او تون پاڌشاهون نئو پڻ ڪئھ، 'تمي پونڌا سو!'

ان موتون منڪون نئو ڪئھ، 'تمي ڪراپ سو!'
19 او آڳيوونون رو پاھو نٿي لیتو،

ان شائوڪار نئو ڳريپ ٿي وڌارئو مون نٿي ڏيتو،
ڪم تون او ٻڌائي اوئا را هات رئي ڪاريڳري سئو-
20 او آڏي رات را اوچتا مري زائھ،

منڪون نئو ڏڪڻي سڙئھ ان ڳزاري زائھ،
ان پلوون پڻ وڳر ڪياڪ رئو هاتون رئو امهي اوپڙي زائھ-
21 ڪم تون ايشور ري اونڪيون منڪ را مارڳ مانھ رئو،
ان او منڪ ري وڪ وڪ مانھ نظر راکئھ-

22 نڪو ايوو ڪوئي اندارو سئو ان نڪو وڙي اندارو گھش،
جيئئھ ڪراپ ڪوم ڪريا واڙا هٽائي هيڪئھ-

23 ڪم تون ايشور نئو ڪپ نٿي جي او منڪ رئي وڙي جونچ ڪرئ،
جي او ايشور هومو نيا هارو پيش ٿئھ-

24 او جونچ ڪريا وڳر پڙوڪون منڪون را ٽڪرا ٽڪرا ڪرئ پرا،
ان اوئون را ماڳ مانھ پيزون نئو لي آوئھ-

25 ڪم تون اوئا نئو اوئون را اوئيا پينا رئي ڪپر سئو،
تيام رات رئو توئئھ او اوئون نئو ايوو اٿلاوئھ

جي اُو تڪرا تڪرا ٿي زائھ۔
 26 اُو اُوئون نئھ منڪون ھوم ھوما
 اُوئون ري پُونڌائي ري ڪري مارئھ،
 27 ڪم تون اُوئي ايشور لار ويو ساڌي ڏيڌو تو،
 ان اُوئا را ڏيڪاڙل مارڳ رئي ڪئين پروا نہ ڪري۔
 28 ھم اُوئون ري ڪري ڳريپ رڙيون ڪرئھ،
 ان اُوئون رئي پوڪار ايشور ھوڏي پوڳئھ،
 ان اُو ڏڪيون رئي قرياءَ ھومپڙئھ۔
 29 پڻ جي ايشور ڪئين نہ ٻولئھ
 تون ڪوڻ اُوئا نئھ ڏوھاري ڪي ھيڪئھ؟
 ان جي اُو آپرو مونيڊو ھتاڙئھ تون ڪوڻ اُوئا نئھ ڏيڪي ھيڪئھ؟
 توئي پڻ اُو ھر ھيڪ قوم ان ھر ھيڪ منڪ مانھ راز ڪرئھ،
 30 زم اڌرمي منڪ نئھ راز پات ٿي،
 ان منڪون نئھ ڦنڌ ۾ ڦاٿيا ٿي ارڳا راکئھ۔

31 ڪي ڪيڏي ام ٿيو؟ جي ڪيئڪ ايشور ٿي ڪيڏو ھوئھ جي،
 'مُون نئھ سزا زڙي ڳيھ،
 ھوئھ ھون وڙي ڳلتئي نئين ڪرون۔
 32 جيئن پڻ ھون زوئي نئي ھيڪتو اُو مون نئھ شيڪاڙو!
 جي مون ٿي ڪوئي ڏوھ ٿي ڳيو ھوئھ تون وڙي ھون ھيوو نئين ڪرون۔'

33 او ايوب! تمي تون نيا ٿي انڪار ڪروھ۔
 ڪي ايشور تمون نئھ تماري مرضي پرموئئھ ڀڏلو ڏئھ؟
 ھوئھ ڦينصلو تمون نئھ ڪروو، مون نئھ نئين،
 تيام جيئن پڻ تمي زوئوھ اُو ھمپڙاوو پرو!

34 هَرمو منڪ مُون نئه ڪيشي،

ان جيو عقل واڙو ماري وات هومپڙهه، مُون ٿي ڪيشي جي،

35 اُيُوب مُورڪائي واڙي واتون ڪرڻه،

ان اُوتا ري واتون ۾ عقل واڙي ڪوئي وات نٿي.

36 نائوڪو تون اي سئه جي،

ايُوب مانھ ايوآ آزمتا آوڻه جي ڪتم ئي نه ٿئ،

ڪم تون اُو پُونڌون منڪون را زم وڙندڙي ڏئ.

37 اُو ڏوه ڪرڻه ان ايشور رڻه ڪلاق ٿئ.

اُو امون وسا بيهين ايشور مانھ نٺولي ڪرڻه،

ان ايشور رڻه ڪلاق گهڻي واتون ڪرڻه.

اليهو وڌارڻه بوليو ان ام ڪيوآ مڏيو:

2 ”تمارڻه ام سوچوو ٿيڪ سئه ڪي؟

تمي تون ڪوه، ’هُون ايشور هومو هاسو سون!‘

3 توڻي پڻ تمي ايشور ٿي ام ڪوه،

’جي هُون ڏوه نه ڪرون تون تمون نئه ڪي زڙت؟‘

ڪا ايتا ٿي مُون نئه ڪيوو ڦاڻيدو؟‘

4 هَوڻه هُون تمون نئه ان تمون پيڙو تمارون بيليون نئه وڙندڙي ڏيه.

5 آڪاش هومئي نظر ڪرو ان زوڻو!

واڏرون مانھ ڏيون ڏيو جيا تمون ٿي گهڻا اُونسا سئه.

6 جي تمي ڏوه ڪرڻو تون ايشور رو ڪي ٻڳاڙي هيڪشو؟

ان جي تمي وار وار ڪراپ ڪوم ڪرڻو

تون ايتا ٿي ايشور نئه ڪيوو ڦرق پڙشي؟

7 ان جي تمي هاسا سو تون تمي اُوتا مانھ ڪيوو ٿورو ڪروه؟

ڪا پسئ تمارا هاٿ ٿي اُوتا نئه ڪي زڙشي؟

8 تمارا پُونڌائي را ڪوم رُوڳو تمون جيون منڪون نئه نُقصون ڏيشي،
ان تمارا هاسائي را ڪوم رُوڳا منڪ ذات نئه ڦاڻيڏو ڏيشي.

9 گهڻا زُلم ري ڪري منڪ روئ،
ان اُو موتون منڪون را زُلمي هات ري ڪري مدت هارُو پُوڪارئ.
10 پڻ ڪوئي ام نٿي ڪيتو جي،
'مُون نئه ڪلڪيا وازو ايشور ڪيئنه سئ؟

جيو رات رءُ توتئ ڏڪون ۾ پڻ ڪشي رو پزن ڏئ،
11 جيو ڌرتي رون زناورون ٿي وڌارئ اپون نئه شيڪومڻ ڏئ،
ان جيو آڪاش رون پڪيون ٿي پڻ وڌارئ اپون نئه عقل ڏئ.
12 ايشور اوتون منڪون رءُ روبا رئي ڪئين وڙندئي نٿي ڏيتو،
ان اُو پُونڌون منڪون ري وڌائي ري ڪري هم ڪرئ.
13 هاس تون اي سئ جي ايشور ازائي پوڪار نٿي هومپرتو،
ان نڪو ڪراوون ايشور اوتئا مانھ ڏيون ڏئ.

14 تون پسئ او ايوب! اُو ڪم ڪرين تماري هومپرتي؟
ڪم تون تمڻي ڪوه جي،

ايشور تمون نئه ڏيڪيام نٿي آوتو،
اوتئا هومئي تماري وات راکل سئ،
ان تمڻي رُوڳئي اوتئا رئي وات زوئوھ ربا.
15 پڻ هوءَ تماري سوچ اي سئ جي،
ايشور آپري رينھ ۾ سزا نٿي ڏيتو،
ان نڪو اُو پُونڌائي مانھ اتو ڏيون ڏئ.

16 تيام ايوب ازايو آپرو مونڊو ڪولئ،
ان زوڻيا وڳر ٻولتو رئ.

اليهو ايشور رون كومون را پارام همپراوئ

36

اليهو ايوب نئه وڌارئه ام كيوا مڌيو:

² ”توڙي ڌير صير ڪرين ماري وات هومپرو!

ايشور را پاها ٿي مون ڪن هزون ڪئينڪ واتون سئ

جي تمون ٿي ڪروو-

³ هون الهائي شيتا ٿي علم لي آويه،

ان آڀرا ڪلڪيا وارا نئه هاسو ٿايت ڪريه-

⁴ هاس تون اي سئ جي ماري واتون ڪوڙي نٿي،

هوئو زوئو! هون تمون هومو اوپو ان مارا علم ۾ ڪوئي ڪوت نٿي-

⁵ زوئو! ايشور ڪرا وارو سئ، توئي پڻ او ڪيا نئه نٿي ناڪارتو-

او پڻ ان هزم ۾ ڪرا وارو سئ-

⁶ او پونڌون منڪون نئه جيوتا نٿي ربوا ڏيتو،

ان ڏکي منڪون رو نيا ڪرئ-

⁷ او هاسون منڪون ٿي اونڪيون نٿي ڦيروتو،

او تون اوئون نئه پادشائون پيرا گهاڏي مانه هميش هارو بيهارئ،

ان هم اوئون منڪون رو مون وڌارئ-

⁸ جي اوئون منڪون نئه هٽڪڙي هٽي زائ،

ان ڏورووڻ را رونيڏوڙا اوئون نئه قابو ڪري لئ،

⁹ تون ايشور اوئون مانه اوئون را ڪرل ڪوم ان ڏوه ساوا ڪرئ،

جي او مڳروڙي ڪرئ ربا-

¹⁰ او اوئون نئه شيڪومڻ ڏيڏا هارو اوئون را ڪون ڪولئ،

ان پونڌائي ٿي پاھو ڪريا رو حڪم ڏئ-

¹¹ جي او اوئا رئي هومپڙشي ان اوئا رئي پڳٽئي ڪرشي،

تون اُوئون را ڏي آڪر هُوڏي هڪي ريشي،
 ان اُوئون را سال کُشي ٿي ويتشي-
 12 پڻ جي اُو اُوئا رئي نه هومپرئه،
 تون اُو تروئار ٿي ماريا زاشي،
 ان اُو ناش ٿي زاشي ڪم تون اُو زوٽا نٿي-
 13 پڻ جيا من را اڌرمي سئه اُو ايشور ٿي رينه راکهه،
 زئون ايشور اُوئون نئه سزا ڏيڏا هارو قابو ڪرئه،
 تون اُو سزا رئه توئه پڻ مدت هارو ايشور نئه نٿي پوڪارتا-
 14 اُو جوئي مري زائه،
 اُوئون رئي حياتي ڏيون رون منڌرون م
 پونڌا ڪوم ڪريا وازون منڪون پيڙئي ناش ٿي زائه-

15 ايشور منڪون نئه ڏڪون ٿي هزماوئه،
 ان پسئه ڏڪي منڪون نئه اُوئون رون ڏڪون ٿي سوڙاوئه،
 ان اُوئون مانه ٿيا وارا زلم ري ڪري اُوئون نئه تيار ڪرئه
 زم اُو ڪون ڏين اُوئا رئي هومپرئه-
 16 همروم ايشور تمون نئه پڻ
 ڏوروون موئين ٿي ٻارا ڪاڍوا ڪرئه ريو،
 ان ويڪرا ماڳ مانه لي زاشي جيئنه ڪئين هوڙون نٿي،
 ان تمارئه پوئه پينا رو ماڳ نائوڪا نائوڪا تومون ٿي پيال هوشي-

17 پڻ تمي مانه هائي سزا پڙي آوئيه جي پونڌون منڪون هارو سئه،
 هوئه سزا ان نيا ٿي تمي پچي نئين هيڪو-
 18 تيام هوشيار ريو! دولت تمون نئه نه ڦيروئه،
 ان گهٽي رشوت تمون نئه نه پولاوئه-

19 ڪي تماري دولت ان تماري پوري طاقت
 تمون نه ڏوروڻ ٿي پڇاوي هيڪه؟
 20 اوتا رات رئي آس مت ڪرو،
 جيا ۾ قومون آڀرا ماڳ ٿي اُڀاڙي زائھ-
 21 هوشيار ٿيو ان پونڌائي هومو مونڊو مت ڪرو!
 ڪم تون تمون نه ڏوروڻ ٿي وڌارن پونڌائي وٺھ-

22 زوئو! ايشور ڀرم شڪتيون سھ-
 اوتا جيوو ڳرو ڪوڻ سھ؟
 23 ڪوئي سھ جيو ايشور نه ڪي هيڪه
 جي اوتا رن ڪيا مارڳ مانھ ويو؟
 ڪا ڪوئي ڪي هيڪه جي، 'تئين ڳلت ڪريوھ-'
 24 اوتا را ڪرل ڪوم رئي مھما ڪرو مت ڀولو!
 جيا را پارام منڪ ڳاوتا ريتا-
 25 ٻڌي منڪي اوتا را ڪوم ڏيڪياھ،
 هوئھ، پلھ شيئا ٿي زوياھ پڻ زويا تون سھ-

26 زوئو! ايشور مھان سھ- آڀي اوتا نه نٿي زوئي هيڪتا،
 ان نڪو وڙي ڳئي هيڪونه جي او ڪتون سالون ٿي سھ-
 27 ڪم تون او پوئي نه ٻاڦ ناوين اونسو اُڀاڙھ،
 جيو نار ان مي تين نيسو پڙھ-
 28 پسھ واڌرا اوئون نه نيسا ورھاوھ،
 ان او منڪون مانھ گھڻو ورھھ-

29 ڪوئي هڙمي هيڪه، جي هاڻي واڌرا ڪم ڪرين پڪڙھ،
 ڪا آڪاش مانھ ڳاز ڪم ڪرين تھ جيئھ ايشور رو واهو سھ؟

- ³⁰ زوئو! ايشور آڀرو سوجهرو چاري پاهڻه پڪيڙه،
 ان سُمونڊ نڻه تر هُودِي ڏونڪه پرو-
³¹ ڪم تون ايشور هيونئ نمونئ قومون رو نيا ڪرئ،
 ان اوئون نڻه گهڻو ڪاڌو ڏئ-
³² او ويڙي نڻه آڀرون هاڻون ۾ زهالئ،
 ان اوئا نڻه حُڪم ڏين آڀرا نيشون مانھ پاڙئ-
³³ ويڙي رو ڳاز ڏوقون رِي ڪبر ڏئ،
 ان زناورون نڻه پڻ ڪبر پڙي زائھ جي ڏوقون آيا وازو سئ-

اليهو ايشور ري مھان ڪرا را پارام همپراوئھ

- 37** ايوبون واتون ري ڪري مارو من ڦٽڪي زائھ،
 اتي هُودِي جي مارو هيئو ڦاڻي زائھ-
² ڏيون ٿي ايشور رو آواز هومپرو!
 هوئ، اوئا پڙوڪا ڳاز نڻه جيو اوئا را مونڊا ٿي نيهرئ-
³ او ويڙي نڻه آڪاش هيٺ هر ماڳ مانھ پوڳاڙئ،
 ان ويڙي رو سوجهرو ڌرتي را ڌنگ هُودِي پڪيڙئ-
⁴ تيا ڪيڙ اوئا رو آواز شينھ ري هونگر را زم آوئ،
 ان او آڀرا روپ واڙا آواز ۾ ڳاڙئ،
 زئيون او ٻولئھ تون ڳاز ٿئھ ان او ويڙيون نڻه روڪتو نٿي-
⁵ ايشور آڀرا حيرون ڪريا واڙا آواز ٿي ڳاڙئ،
 او ايوا موتا موتا ڪوم ڪرئ جيا آڀي هزم ٿي ٻارا سئ-
⁶ ڪم تون او ڀرڦ نڻه پڻ ام ڪئھ جي،
 تون زمي مانھ پڙا!
 همروم مي ري سونتيون نڻه ڪئھ جي،

'آپرا پُورا ٻڙ ٿي گهڻي ورهوا!
 7 هم اُو هر منڪ رون هائون ننه ڪوم ڪريا ٿي روڪڻه پرا،
 زم ٻڌائي منڪ اُوئا را ڪوم زوڻي هيڪڻه.
 8 تنيون جنگلي زناور پونئرون موئين هٽائي زائڻه،
 ان آپرا آپرا ماڳ مانھ پڙيا رڻه.
 9 ڏڪڻ ٿي ڏوقون آوڻه،
 ان اوتر ٿي ٿاڍ آوڻه.
 10 ايشور ري قونڪ ٿي ڀرڻ ڄمي زائڻه،
 ان پڪڙل پوڻي پڻ ڄمي زائڻه.
 11 اُو واڏزون ننه پوڻي ٿي پڙه پرا،
 ان ويزري وازون واڏزون ننه شيتڻه شيتڻه پڪيڙڻه.
 12 اُوئا ري آڳيون ٿي واڏڙا چاري پاھڻه گھمڻه ڦرڻه،
 زم اُو پورا جڳت ۾ ٻڌي ڌرتي مانھ ٻڌوئي ڪئين ڪرڻه،
 جيو ايشور اُوئون ننه ڪريا رو حڪم ڏڻه.
 13 هوڻه، ايشور اُوئون واڏزون ننه شيڪومڻ هارو،
 ڌرتي را ڦاٽڻا هارو،
 ڪا پسڻه اُوئا رو پريم ڏيڪاڙيا هارو آوڻا ڏڻه.

14 او ايوب، هوڻه اي وات هومپرو!
 ماڻ ريو ان ايشور را حيرون ڪريا وازون ڪومون مانھ ڏيون ڏيو!
 15 ڪي تمون ننه ڪپر سڻه
 جي ايشور واڏزون ننه ڪم ڪرين ويراوڻه،
 ان ڪم ڪرين اُو واڏزون ٿي ويزڙي زبڪاوڻه؟
 16 ڪي تم زوڻوھ جي واڏڙا آڪاش مانھ ڪم ڪرين اُپيا رڻه؟
 ايشور، جيا ڪن ٻڌي زوڻ سڻه،

ڪي تمڻي اُٿا رن حرون ڪريا واڙون ڪومون را پارام زوڻوھ؟
 17 زئيون ڏڪڻ ري لُو ري ڪري ڌرتي مانھ مانو ٿو ماڻ ٿي زائھ،
 تئيون تمون نئھ رُوڳو اٿئي ڪپر هوئھ جي تمارا لُوگھڙا ڳرم ٿي ڳياھ۔
 18 ڪي تمڻي ايشور را زم آڪاش نئھ پڪيڙي هيڪوھ؟
 ڪا پسئھ پيٽر ري گھڙل تڪ جيوو ڏاڍو ڪري هيڪوھ؟
 19 امون نئھ همپڙاوو جي امي ايشور ٿي ڪي ڪون؟
 ڪم تون امارا من را انڌارا ري ڪري
 امي آپري واتون رئي تيارئي نٿي ڪري هيڪتا۔
 20 ڪي هُون ايشور نئھ اُو ٻڌوئي ڪئين ڪي هيڪونه
 جيو هُون ڪيوا ڪرونھ؟
 نا! ڪم تون ڪوئي پڻ ڳرڪ ٿيوا نٿي ڪرتو۔

21 هوئھ ڪوئي پڻ اُٿا ڏي را سوجھرا نئھ نٿي ڏيڪتو
 جيو آڪاش مانھ زبڪئھ
 زئيون وائرو واڙون نئھ اُوڏاڙين آسمون نئھ صاف ڪرئھ پرو۔
 22 ايشور اوتر ٿي زبڪتا هيم را زم آوئھ،
 ان اُٿا رو پيرڻ پرتاڀي ان مون شون واڙو سئھ۔
 23 اُو ڪراوون ايشور سئھ۔ آڀي اُٿا ڪن پُوڳي نٿي هيڪتا،
 اُو ٻڙ ۾ مھان ان نيا ڪريا واڙو سئھ۔ اُو ھاسائي ٿي پرال سئھ۔
 اُو ڪيڏي زلم نٿي ڪرتو۔
 24 تيام منڪ اُٿا رئي پيڪ راکئھ۔
 پڻ اُو ٻڌائي جيا آڀرا من ۾ آپ نئھ گھڻا عقل واڙا ھزمئھ،
 ايشور اوئون رو ڪئين ڪيال نئين ڪرئھ۔“

پرمیشور ایوب ٿي وات ڪرڻ

38 تئيون پرمیشور ایوب نٿو وونتوڙيا موئين ٿي ام وڙندڙي ڏيڏي ان ڪیدو:
² ”اي ڪوڻ سٺ

جيو وڳر علم رٿ ناليون واتون ٿي ماري رٿا نٿو اڌروڪئي ڪڻه؟
³ هوئ مٿس ٿين آڀرو سنڌرو ٻونڌي لٽ،
 ڪم تون هون تون ٿي سوئال ڪريه ان تون مون نٿو هڙماو!

⁴ جي تون موئين اٿئي هڙم سٺ تون همپراو!
 تون ڪيئن هتو زئون مئين ڌرتي رئي پُنياد راکئي؟
⁵ ڪي تون نٿو ڪهر سٺ جي ڪيئن اُئا رئي ماپ ڪري؟
 ان ڪيئن هرڪو ڪريا واري ڌوري ٿي هرڪئي ڪري؟
⁶ اُئا رئي پُنياد ڪيا مانھ راکل سٺ؟
 ڪا پسٺ ڪيئن اُئا ري پُنياد رو ڪاس پوڻو راکيو؟
⁷ زئون اي ٿيو تئيون هوار را تارا پيرا ٿين ڳاوتا تا،
 ان آڪاشي ڏوت ڪشي را نارا هٿتا تا.

⁸ زئون سمنڊ پيت ٿي ٻارو پڙيو،
 تون ڪيئن ڌر هٿين اُئا نٿو قابو ڪريو؟
⁹ اُوئ توتڻ مئين واڌرون نٿو اُئا رو پيرڻ نايو،
 ان گهور انڌارا ٿي اُئا نٿو وينتوڙيو.
¹⁰ مئين اُئا رو ڌنگ راکيو،
 مئين ڌروازا ان تارا هٿيا.

38:7 آڪاشي ڏوت عبراني ٻولي ۾ ايشور را ڏيڪرا. ايئن اُئا رو مطلب آڪاشي ڏوت سٺ. زوئو

ايوب 1: 6

11 ان اُونا نٺه ڪيڏو جي،

‘تُون اتي هُڏي آوي پڻ ايٺا ٿي اڳڙ نئين!
ان اتي هُڏي ٿاري اُڀڙتي چولي اُڀي رٺه!’

12 ڪي تنين آڀري حياتي ۾ ڪيڏي هوار نٺه حُڪم ڏيڏو؟

ڪا وڙي ڪيڏي هوار رٺه توڻه سوجهرا نٺه اُونا رٺي جڳا ڏيڪاڙئي؟

13 زم او زمي را چيڙا زهالي لئه،

ان پُونڌون منڪون نٺه اُوئون چنڊهه پرا.

14 زمئي سوجهرا ري ڪري ام پڌلئھ زم نڀا هيٺ شينڪڻي ماتي،

ان ٻڌوئي ڪئين رنگ رنگيلا لُوگهڙون جيوو ڏيڪيام آهه.

15 پُونڌون منڪون ٿي اُوئون رو اندارو ليڏو زائھ

جيا نٺه او سوجهرو هُزمهه،

ان زلم هارو اُڀڙل هات پونگيو زائھ.

16 ڪي تُون سُمونيد رون وبتون نيرون هُڏي پُوگيوه؟

ڪا اُونڌا پوڻي را تر هُڏي وُڍوه؟

17 ڪا موت را ڌروازا تُون مانھ ساوا ٿياھ؟

ڪا تنين موت را سونڀيا را ڌروازا ڏيڪياھ؟

18 ڪي تنين اي ڪبر پاڙي ليڏيھ جي ڌرتئي ڪٽي ويڪري سئھ؟

جي تُون نٺه هائي ٻڌوئي ڪئين ڪبر سئھ تون همپڙاو!

19 او مارڳ ڪيٽه سئھ جيٽه سوجهرو رٺھ؟

ان اندارا رو گهر ڪيا پاهئھ سئھ؟

20 ڪي تُون اُوئون نٺه اُوئون را ماڳ مانھ پُوگاڙئھ؟

ڪي تُون نٺه اُوئون را گهر را مارڳ رٺي ڪبر سئھ؟

21 تُون نئه تون کپر هوشي
 کم تون جگت نهيا رئه توئته تارو زلم تون اگي ٿي گيو تو،
 ان همئته تون تاري زمار را ڏي الاهي گهئا هوشي.

22 ڪي تون پرڦ رون گهوڌومون موئين گيوه؟
 ڪا پسئ تهين ڪرون را گهوڌوم زوئي ليڏاه؟
 23 جيا نئه مئين ڏوروون را ڏي هارو،
 هوئ، اوئون نئه مئين وڍ ويڙه ان جنگ رون ڏيئون هارو راکياھ.
 24 ڪا پسئ او مارڳ ڪيئته سئ جيئون ويڙي رو سوجھرو پڪڙئھ؟
 ڪا ڪيئون اڳوڻو وائرو ورائين زمي مانھ وئھ؟

25 گھاتا مي هارو مارڳ ڪيئته نايوھ؟
 ڪا وڙي او ڪوڻ سئ جيئھ ويڙي را ڳاز هارو شيرڙو تيار ڪريوھ؟
 26 زم مي نئه ايوا علاقا ۾ ميلئھ جيئھ ڪوئي منڪ نٿي،
 ڪا ايوا رڻ مانھ ورهاوئھ جيئھ ڪوئي منڪ ذات نٿي،
 27 ان هم ويرون ان هُونئي زمئي پوئي ٿي تر تئھ،
 ان اوئته نيلو ڪڙ اوڳئھ.

28 ڪي مي رو ڪوئي ٻاپ سئھ؟
 ڪا نار نئه ڪيئھ زلم ڏيڏو؟
 29 پرڦ ڪيا را پيت ٿي نيھريئھ؟
 ان آڪاش ٿي ڪريا واڙا پارا نئه ڪيئھ پيڏا ڪريو؟
 30 جيا ٿي پوئي پوئا را زم ڏاڍو ٿي زائھ،
 ان اونڌا پوئي مانھ پرڦ تر را زم ڄمي زائھ.

31 ڪي تون آڪاش را هاتيرا ٻوندي هيڪڻه؟
 ڪا پسڻه هرڻي را ٻنڌڻ ڪولي هيڪڻه؟
 32 ڪي تون تارون ٿي نرايا واڙون نيشونون نڻه
 اوئون را توڻا مانه اوڳاوي هيڪڻه؟
 ڪا آڪاش ۾ ڪات ان اوڻا پيرا پيرا
 پيزون تارون رڻي آڳيونئي ڪري هيڪڻه؟
 33 ڪي تون آڪاش را نيڻم زوڻه؟
 ڪي تون اوئون نڻه واپراوين دنيا مانه راز ڪري هيڪڻه؟

34 ڪي تون آڀرو هاڏ اونسو ڪرين واڙون نڻه حڪم ڏي هيڪڻه؟
 جي او ابوو مي ورهاوڻه جي ٻوڏ رو پوڻي تون مانه سڙي آوڻه.
 35 ڪي تون ويڙڙي نڻه ميلي هيڪڻه زم او زائڻ،
 ان او تون نڻه ڪڻه جي، هون حاضر سون؟
 36 سوچ تو سهي! منڪون موئين عقل ڪيڻه راڪيڻه؟
 ان ڪياڪ را من نڻه هزم ڪيڻه ڏيڏيڻه؟
 37 ڪي ڪوئي آڀري عقل ٿي واڙون نڻه گڻي هيڪڻه؟
 ڪا ڪوئي آڪاش ري هنڌاريون نڻه نيسي ڍوڙي هيڪڻه؟
 38 زئون ماتئي رڙين پيڙي ٿڻه ان گنڊا ٿي زائڻ،
 ان ڏڳڙا آيت ۾ پري زائڻه.

31:38 هاتيرا ان هرڻي اي آڪاش ۾ ڏيڪايا واڙون تارون را ڳروپ سڻه. اي ٻي ڳروپ آڪاش ۾ وس
 ۾ ڏيڪاڻه. پيرهيون هات تارون واڙو ڳروپ سڻه ان پيزو ڳروپ يوناني وارتا پرموڻه شڪاري جيوو
 ڏيڪاڻه. 32:38 ڪات ان اوڻا پيرا پيرا پيزون تارون عبراني ٻولي ۾ ايئون تارون نڻه رچ ان اوڻا را ٻار
 ڪيتا. 36:38 سوچ تو سهي! منڪون موئين عقل ڪيڻه راڪيڻه؟ ان ڪياڪ را من نڻه هزم ڪيڻه
 ڏيڏيڻه؟ ايڏا آيت رو ترجمو ام پڻ ٿي هيڪڻه: مصري ڪرونج ۾ عقل ڪيڻه راڪيڻه جي ٻوڏ ڪيون
 ٿيشي؟ ان ڪوڪڙا نڻه هزم ڪيڻه ڏيڏيڻه جي مي ڪيون ورهشي؟

39 ڪي تون شينهن ھارو شڪار ڪري هيڪيه؟

ڪا پڙوڪون شينهنون رو پيت پري هيڪه

40 زئيون او نيسا پيهين تاڪ ۾ پينا هوئه،

ان گهات هٿين هٿائين پينا هوئه؟

41 هاڏون ننه روئي ڪون ڏهه،

زئيون اوئا را پشيئا ايشور هوما وينتي ڪرئ،

ان پوک ري ڪري رلتا ڪرئ؟

39 او ايوب! ڪي تون ننه ڪبر سئ

جي جاپلو پاڪري ڪيئه توئه وينتاهه؟

ڪا ڪيڏي تنين هرئي ننه وينتاتون پارئي هوئه، تون همپراو!

2 ڪي تون ايئون زناورون را مئينا گئي هيڪه

جي او ڪيئون پورا ٿيشي؟

ان ڪي تون ننه ڪبر سئ جي او ڪيا توئه وينتاشي؟

3 او وينتايا هارو نمئه ان اوئون را ڪر تئھ.

او آڀرا ايوا ڏوڪ ٿي سوئھ.

4 اوئون را ڪر پڙوڪا تئھ ان ڪلا ميدون ۾ موتا ٿيتا زائھ،

او ٻارا زائھ پرا ان پاسا وڙين اوئون ڪن ڪيڏي نٿي آوتا.

5 جنگلي ڪڏيڙا ننه ڪيئه ڪلو ڍلو ڪريو؟

ان ڪيئه ايوا ڪڏيڙا رو رنڊوڙو ڪوليو؟

6 مئين رڻ ننه اوئا رو گهر نايو،

ان ڪلر واري زمئي ننه اوئا را ريا رو ماڳ نايو.

7 او شهر را ڳوڙ مانھ ھاهئھ،

ان ھاڪليا وارا ري ھاڪل مانھ ڪون نٿي ڏيتو.

8 او ڏونگرون مانھ ڳمئھ ڪرئھ ان او ڏونگر اوئا رئي شيم سئ،

ان او آهڻه پاهڻه ڦرينَ نِيلڪوڻ ڳوتي لئھ۔

- 9 جنگلي آکا ٿارئي شيوا ڪريا هارو راضي ٿيشي ڪي؟
 ان او رات ٻڌي ٿارا واڙا ڪنَ ٿوڙي ڌير پڻ ٽڪشي ڪي؟
 10 ڪي تون جنگلي آکا ننه نٽ نوڪينَ اوڙون ۾ ويراوي هيڪيھ؟
 ڪي او ڳاتر موئين تون هارو هر توڻشي؟
 11 ڪي تون اوئا را گهڻا ٻر ري ڪري اوئا مانھ پروسو ڪريھ؟
 ان آڀرا ٻڌائي ڏورا ڪوم اوئا رڻه آسرڻه ساڏيھ پرا؟
 12 ڪي تون اوئا مانھ وشواس راڪيھ جي او ڏونَ لينَ پاسو آوشي؟
 ان تون هارو ڏونَ را پوڙا اوپاڙينَ ڪرا ڪنَ پيرا ڪرشي؟

- 13 اُن پڪي ڪشي ٿي آڀري پونڪون ڦڙ ڦڙاڻھ،
 پڻ توئي اوئا را پينڪڙا ان پونڪون ڪرونج را زم ڪوم نٿي ڪرتا،
 14 ڪم تون اُن پڪي تون آڀرا ايندا زمي مانھ ساڏي زائھ،
 ان زمي ٿي اوئون ايندون ننه ڳرمي زڙھ۔
 15 اوئا ننه ياد نٿي ريتو
 جي اوئا را ايندا ڪياڪ را پڳون هيٺ آوي هيڪھ،
 ڪا ڪوئي جنگلي زناور اوئون ننه لتاڙي هيڪھ۔
 16 او آڀرون ٻسون ٿي ايوئي سڪتي ڪرھ زم او اوئا را نه هوئھ،
 اوئا ننه ڪئين پروا نٿي جي اوئھ ڪتي تڪليپ ٿي اي ايندا ڏيڏا تا۔
 17 هم تيام سھ،
 ڪم تون نڪو مئين اوئا ننه عقل ڏيڏيھ ان نڪو هزم ڏيڏيھ۔
 18 پڻ زئون او ڏوڙيا هارو اونھ،

13:39 اصل عبراني ٻولي ۾ اي حصو صاف نٿي، ايئا جُملا ننه ام پڻ ڪري هيڪڻه جي پڻ ڪي ايئا ۾ ڪئينڪ پريم ڏيڪاھ؟

تئين اُو گهوڙا مانھ ان گهوڙو هاڪليا وارا مانھ نٺولي ڪرڻھ۔

19 گهوڙا نٺ ٻر تئين ڏيڏوھ ڪي؟

ان ڪي اُوئا ري ڳت مانھ مٿوٺار تئين راکيا؟

20 ڪي اُوئا نٺ ٿيڏ را زم نينڪڙا ڏيوو تئين شيڪاڙيو؟

اُوئا رئي ڦونڪار رئي آواز روپ واري سٺھ۔

21 اُو ڳاتر ۾ آڀرا ٽاپو هڻي هٿين آڀرا ٻر ٿي ڪُش تھ،

ان مُقاپلا هارو هٿيارون هومو زائين ڏوڙھ۔

22 اُو پيڪ مانھ هاهڻھ ان هيٺ نٿي هارتو،

ان نڪو اُو تروٺار نٺ زوئين پاسو هتھ۔

23 اُوئا مانھ راکل تيرن ٿي پرل پاڙو رو شوشات هومپڙيام آوھ،

اُوئا مانھ چمڪتا پالا ان سرا راکل سٺھ۔

24 اُو ڪاوڙ ان جوش ۾ زمي اُکڙيتو زائھ،

اُو جنگ را رڻ شينگڙا رو آواز هومپڙين اُو ٿوتي پڙھ۔

25 هووئھ، زئين پڻ اُو جنگ رو ايلون هومپڙھ

تون ڪشي ٿي ڦونڪاروا لاڳھ۔

اُو شيتا ٿي جنگ نٺ هونگي لھ،

هووئھ، اُو قوج رون آڳيوئون رو هاڙ ان جنگ را نارا هومپڙي لھ۔

26 تماري هزم ري ڪري پاڙ اُوڏھ ڪي؟

ان تيام اُو آڀري پونڪون ڪولين ڏڪڻ هومو زائھ ڪي؟

27 جاپلو پاڙ نٺ اونسو اُوڏيا هارو،

ان ڏونگر ري سوتي مانھ

آڀرو مارو نايا هارو تارا حڪم رئي ضرورت سٺھ ڪي؟

28 اُو ڏونگر مانھ رھ ان اُوئا نٺ آڀرو نڪوٽو ناوھ،

اُو چُنپون واڙي تیکريون مانھ،

ھوئڻ، ايوا ماڳ مانھ پناھ لئھ جيئڻھ ڪوئي پوڳي نہ ھيڪڻھ۔

29 اُوئون اُو شڪار ري تاڙ ۾ رئھ،

ان اُوئا ري اونکيون شيئا ٿي شڪار نئھ پاڙي لئھ۔

30 اُوئا را ٻسا لوئي پيئھ،

ان جيئڻھ پڻ لاشون ھوشي اوئڻھ اُو ھوشي۔

پرميشور ايوب نئھ وڙي وڙندڙي ڏيڏڙي ان ام ڪيا مڌيا:

2 ”او ايوب! ڪومي ڪاڍيا واڙا!

40

تُون ھزون پڻ مُون ڪڙاوون ايشور ٿي مقابلو ڪروا ڪرئھ ڪي؟

او ايوب، پرميشور ٿي پحت ڪريا واڙا! ھوئڻ مُون نئھ وڙندڙي ڏئھ!

ايوب پرميشور نئھ وڙندڙي ڏئھ

3 تئيون ايوب ٻوليو ان پرميشور نئھ ام ڪيا مڌيو:

4 ”زوئو! تمون ھومو ھون تون ڪئين پڻ نٿي۔

ھون تمون نئھ ڪي وڙندڙي ڏي ھيڪونھ؟

تيام ھون مارا مونڊا مانھ ھات راکونھ۔

5 ھوئڻ ھون ڪئين وڙندڙي نئين ڏيون۔

ھون ھيڪ وار نئين پڻ بي وار ٻوليو پڻ ھوئڻ ھون وڌارڻھ نئين ٻولون۔

پرميشور ايوب ٿي پڙي وار وات ڪرئھ

6 تئيون پرميشور ايوب نئھ وونتوريا موئين ٿي ام وڙندڙي ڏيڏڙي ان ڪيڌو:

7 ”ھوئڻ تون مڙس ٿين آڀرو سنڌرو ٻونڌي لئھ!

ڪم تون ھون تون ٿي سوئال ڪريھ ان تون مُون نئھ ھڙماو!

- 8 تُون مارا قينصلا ٿي انڪار ڪريه ڪي؟
 ان تُون آڀرا آپ نئه هاسو ڏيڪاڙيا هارُو مُون نئه ڏوهاري ڪريه ڪي؟
 9 تارو هات مُون ايشور را هات جيوو پڙوڪو سئه ڪي؟
 ان ڪي تُون ماري آواز را زم ڳازي هيڪئھ؟
 10 جي هم سئه، تون تُون مونَ شونَ ان اڪتیار واڙو پيرڻ پير!
 ان آپ نئه روپ ان مونَ ٿي شڱار!
 11 تارو پڙتو ڪروڌ ورهاو!
 ان هر هيڪ وڏائو منڪ مانھ نظر ڪر ان اُوئون نئه نيسا پاڙ نا!
 12 هوئھ، هر هيڪ وڏائو منڪ مانھ نظر ڪر
 ان اُوئون نئه نيچ ڪر پرا!
 ان پُونڌون منڪون نئه اُوئون را ماڳ مانھ ڦيھل پرا!
 13 اُوئون ٻڌون نئه پيرا ماڻي موئين پور پرا!
 اُوئون نئه ٻوندين پتار موئين ڳيٽ ماڳ مانھ راک پرا!
 14 تئين هُون موني ليه جي تارو زمڻو هات تُون نئه پچاوي هيڪئھ.

ٻڌائي جيو جنڻو پرميشور رئي مهمما ڏيڪاڙئھ

- 15 هَوئھ ڏربائي گهوڙا نئه زو!
 زم مئين تُون نئه ٺايوھ، تم مئين اُوئا نئه پڻ ٺايوھ.
 اُو ٻڙڌ را زم ڪڙ ڪائھ.
 16 زو! اُوئا ري ڪڙيون ۾ ڪٽئي طاقت سئه،
 ان اُوئا را پيٽ ري نارڙيون ۾ ڪتو ٻڙ سئه.

15:40 ڏربائي گهوڙا ايتئھ عبراني ويڻ بهيموت سئه. هزون هُڏي ايتا رئي ڪبر نٿي جي اي ڪيوو زناور سئه. گهڻا ماهيرين ايتا نئه ڏربائي گهوڙا هيپوپوٿومس را جيوو زناور هُڙمئھ پڻ ڪئينڪ ماهرين ايتا نئه ٻيزو ڪوئي موٽو زناور هُڙمئھ.

- 17 اُو آپرا پُونسٽا ننه ڌيال را زم ڏاڍو ناوڻه،
ان اُوئا را پُونون ري ناٿي ڏاڍي جوڙل سڻه.
- 18 اُوئا ري هاڙڪي پيٽر ري ناٿيون را زم سڻه،
اُوئا را پڳ لوھ را ھمار جيوا سڻه.
- 19 مئين ايشور اُوئا ننه نايوھ،
مارون ناوُل زناورون موئين ٿي اُو ٻڌون ٿي جيتي گيوھ.
- ڪوئي منڪ ترورار لين اُوئا ڏوڪڙو زائي نٿي هيڪتو،
رُوگهو هُون، اُوئا ننه نيا واڙو، اُوئا ننه ماري هيڪونه.
- 20 ڏونگرون مانھ ٿيا واڙو ڪڙ اُوئا رو کاڌو سڻه،
جيئن ٻڌائي جنگلي زناور گمھ ڦرھ.
- 21 اُو ڦمرڙي رون پونٿون نيسو اُونگھائھ،
اُو پن ان ڳارا موئين گھڻو آگهو زائين آروم ڪرھ.
- 22 ڦمرڙي را پونٿا اُوئا ننه آپرا سونعيا هيٺ هٽاڙي لئھ،
ان پوڻي ڪن لاڳل توت را وڻ اُوئا ننه گھيري لئھ.
- 23 زو! پلئھ ڌريا اوٿلي زائھ پڻ اُوئا ننه لوڏو ئي نٿي آوتو،
پلئھ يردن ڌريا رو پوڻي اُوئا را مونڊا هوڏي آوي پوگنه پڻ اُو نٿي پيئاتو.
- 24 ڪوئي اُوئا ري اونڪيون ۾ هوئيرو نوڪين
اُوئا ننه زھالي هيڪھ ڪي؟
- ان ڪوئي اُوئا ننه ڦاھي ۾ ڦاڻو ڪرين
اُوئا را ناڪ ننه ويندي هيڪھ ڪي؟
- تُون مڳري ننه ڪنڍي ۾ ڦٽراوين
پوڻي ٿي ٻارئي ڪاڍي هيڪھ ڪي؟
- ان روئيڊوڙا ٿي اُوئا رئي جيپ پوندي هيڪھ ڪي؟
ڪي تُون اُوئا را ناڪ موئين نٿ نوڪي هيڪھ؟
- ڪا اُوئا ري زاڙي ننه ڌڦا ٿي ويندي هيڪھ؟

- 3 ڪي اُو تُون هُومو هات جوڙين ڏٺيا مونگشي؟
 ڪا اُو تُون ٿي مَني مَني واتون ڪرشي؟
- 4 ڪي اُو تُون ٿي وڃن بوندشي
 جي اُو هميش هارُو تارو ڳلوم ٿين ريشي؟
- 5 ڪي تُون اُوئا پيرو ام رمي هيڪيه زم ڪوئي پڪي پيرو رمه؟
 ڪي تُون اُوئا ننه آڀري ٻونيون هارُو اُوئا ننه بوندي هيڪه
 زم اُو پڻ رماڙي هيڪه؟
- 6 ڪاروپاري منڪ اُوئا مانھ ٻولي لڳاوشي ڪي؟
 ان اُوئا را ٽڪرا ڪرين واپاريون ۾ وراوشي ڪي؟
- 7 ڪي تُون اُوئا ري سومڙي مانھ گهڻي وار ڏقا هڻي هيڪه،
 ڪا اُوئا را ماتا مانھ وار وارا ڏقا هڻي هيڪه جي اُو ويندائي زائھ؟
- 8 تُون هيڪ وار رُوڳو اُوئا ننه هات هڻين تون زو!
 تُون ننه اُو وڍ ويڙھ ايوئي ياد ريشي
 جي تُون وڙي ايوو ڪوم نئين ڪرھ.
- 9 زو! اُوئا رو شڪار ڪريا رئي آس ازائي سھ،
 اتي هُودي جي منڪ اُوئا ننه ڀاڙتو ٿي بيڪ ۾ پڙي زاشي.
- 10 ڪوئي پڻ ايوو ڏلير نٿي جيو اُوئا ننه زڳاڙيا رئي هيٺ ڪرھ،
 تون پسھ مُون هُومو ڪُوڻ اُوپي هيڪه؟
- 11 ڪي ڪيئھ مُون ننه ڪئينڪ ڏيڏو
 زم هُون اُوئا ننه پاسو ڏيون پرو؟
 پورا آڪاش هيٺ جئين پڻ سھ اُو مارو سھ.

- 12 هُون ماٺ نئين ريون،
 هُون تُون ننه مڳري را ڏيل رون اُوڙيون را پارام همپراويه،
 هُون تُون ننه اُوئا را ٻڙ ان گهڻا رُوڀاڙا ڏيل را پارام پڻ همپراويه.

- 13 ڪوٺ اُوٽا رڻي ڪل اُوتاري هڪڙه؟
 ان ڪوٺ اُوٽا ننه لڳوم ڏي هڪڙه؟
- 14 اُوٽا ري زارڙي ننه ڪوٺ ڪولي هڪڙه؟
 ڪم تون اُوٽا رڻي زارڙي پيئونڪئون ڏونتون ٿي پرال سئ.
- 15 اُوٽا رڻي پٺ ڏاڍي ڍالون ري قطارون ٿي ڍڪال سئ،
 جي هڪا پيزا ٿي ام جوڙل سئ زم ٺپو هڻين پند ڪرل هوئ.
- 16 هووئ، اُو آپ موئين ايوا هونڌل سئ
 جي وائيو پڻ اُوٽا موئين نٿي مٽي هڪتو.
- 17 اُو آيت موئين سونتل سئ،
 هووئ، اُو هڪا پيزا ٿي ايوي هونڌل سئ جي اُو ڌار نٿي ٿي هڪتي.
- 18 زئيون اُو شينڪه تون هوزاڪو تئ،
 ان اُوٽا ري اونڪيون هوار را هورز را زم زبڪاه.
- 19 اُوٽا را موندا ٿي زوئنه پاهي نيهرئ،
 ان ڏڪتا اُونهڙ ٻارا آوين پڙئ.
- 20 اُوٽا ري ڦريون ٿي ايوو ڏونهڙو نيهرئ،
 زم ڏيڳ ٿي ٻاڦ ان ٻرتون نڙيلون ٿي ڏونهڙو اُوپڙئ.
- 21 اُوٽا ري ڦونڪ ٿي انگارا ڏڪه پرا،
 ان اُوٽا را موندا ٿي ڏيوتا ري زهرازون نيهرئ.
- 22 اُوٽا رڻي ڳت گهڻي طاقت واري سئ،
 اُو جبال جبال زائو اُوٽا رڻي پيڪ اُوٽا مور پوڳي زائ.
- 23 اُوٽا را ڏيل رو مونھ آيت موئين ڏاڍو هونڌل سئ،
 اُو آيت م ايوو ڏاڍو هونڌل سئ جي ڌار نٿي ٿي هڪتو.
- 24 اُوٽا رو هيئو پوٽا جيوو ڏاڍو سئ،
 ان گهرت را نيسليا پڙ را زم سڪت سئ.
- 25 زئيون مڳري اُونين اُوپئھ

تون موتا موتا طاقت واڙا منڪ پڻ پيئائي زائھ،
 ان اُوئا رئي ڪرل تياھي ري ڪري پاسا پڙي زائھ۔
 26 تروٿار رو وار اُوئا مانھ اثر نٿي ڪرتو،
 ان نڪو پالو، تير ان ڏقو۔

27 اُو لوھ نئھ ڪڪ،

ان پيٽر نئھ ھڙل لاڪڙي را زم ھزمئھ۔

28 ھر دنوڙي اُوئا نئھ پڳڙاوي نٿي ھيڪڙي،

ان ڳوڻن را پوٺا اُوئا ھوما پوھ را زم سئھ۔

29 ڏونگ نئھ اُو پراڙ را زم ھزمئھ،

ان ڏقا را شوشات مانھ ھاھئھ۔

30 اُوئا را پيٽ مانھ ٺيڪرڙا لاڳل سئھ،

زئيون اُو ڳارا موئين ٿي مٽھ

تون ايوا نشون نرائي زائھ جي ڪيئھ ھلر ڳاھيو ھوئھ۔

31 اُو سُمونيد ري اُونڌون موئين پوڻي نئھ ايوو اوتل پاتل ڪرئھ

زم ڏيڳ اُوڪڙي ھوئھ،

ان سُمونيد را پوڻي نئھ ڏوڙو ڪرئھ پرو

زم ڪوئي نونڀڙا مڙ ڌوا ھلاوي ھلاوين ٺاھئھ۔

32 زئيون اُو پوڻي موئين وئھ

تون آپ وونھڙ آپرو رستو چلڪڻو ٺاوتو زائھ،

ام لاڳئھ جي سُمونيد را ڏوڙو مٿوڙا ھوئھ۔

33 ڌرتي مانھ اُوئا جيوو ڪوئي نٿي،

اُو ايوو ٺھل سئھ جيا موئين ماڳي پيڪ نٿي۔

34 اُو اُوئون ٻڌون مانھ نظر راکئھ جيا آپ نئھ موتا ھزمئھ،

ھووئھ، اُو ٻڌون وڌائو منڪون رو پاڌشا سئھ۔“

ايوب پرميشور رئي پرم شڪتئي اوڙڪي لئھ ان توہونھ ڪرئھ

42

تئين ايوب پرميشور نئھ وڙندئي ڏيڏئي ان ام ڪيوا مڏيو:

² ”مُون نئھ ڪُپر سئھ جي تمِي ٻڌوئي ڪئين ڪري هيڪوھ،

ان تمارئي ڪرل ڪوئي پڻ رڻا اڏروڪئي نئي ريتئي۔

³ تمِي ڪيڏو تو جي، اي ڪوڻ سئھ جيو وڳر علم رئھ

ناليون واتون ٿي ماري رڻا نئھ اڏروڪئي ڪئھ؟

اُو هُون هتو، مئين اُو وات ڪريي جيا رئي مُون نئھ هزم نٿئي،

جي مُون هارُو حيرون ڪريا جيوي هتي

ان جيا را پارام هُون زوڻتو پڻ نتو۔

⁴ تمِي ڪيڏو تو جي، ’مارئي هومپڙ! هُون بوليھ۔

هُون تُون ٿي سوڻال ڪريھ ان تُون مُون نئھ هزماو!‘

⁵ پيرھين مئين تمارا پارام رُوڳو ڪنون ٿي هومپڙيو تو،

پڻ هَوئھ مئين تمون نئھ اونڪيئي پاڙي ليڏاھ۔

⁶ مُون نئھ آڀرا آڀ ٿي هُوڳ سئھ،

ان هُون آڀ مانھ ڏوڙ ان شيليئي نوڪين توہونھ ڪرونھ۔“

پرميشور ايوب نئھ هاسو ڏيڪاڙئھ

⁷ پسئھ ام ٿيو جي، زئين پرميشور هائي واتون ايوب ٿي ڪري ريو تئين پرميشور

تيمان را ربا واڙا اليفز نئھ ڪيڏو: ”مارئي رينھ تُون مانھ ان ٿارون ٻي دوستون مانھ

سئھ، ڪم تون مارئھ شيواڌاري ايوب تون مارا پارام اُو وات ڪريي جئي سھي هتئي

پڻ تمِي هم نہ ڪريو۔⁸ تيام تمِي هَوئھ آڀ هارُو هات ٻڙه ان هات گھيتا ليو ان مارا

شيواڌاري ايوب ڪن زائو ان آڀري ڳلتي ري ماڻي هارُو مارا نوم مانھ هازا مال رو

ڏوڻپ سڙاوو۔ ايوب تمون هارُو پراڻا ڪرشي ان هُون ايوب رئي پراڻا هومپڙيھ، زم

تمون ٿي تمارا ڏوهون ڀرموڻه تمون ٿي ورتائو نه ڪرون، ڪم تون مارڻه شيواڌاري
 ائوب تون مارا پارام او وات ڪري جي سهي هٿي پڻ تمي هم نه ڪريو.
 9 تئيون تيمان رڻه ريا وائڻه اليفز، سوخ رڻه ريا وائڻه بلدد ان نعمات رڻه ريا
 وائڻه صوفر زائين همروم ڪريو زم ڀرميشور ڪيڏو تو، ڀرميشور ائوب رڻي پراٿنا
 هومپڙي.

ڀرميشور ائوب نڻه وڙي آشيرواد ڏهه

10 زئيون ائوب آڀرون دوستون هارو پراٿنا ڪري تون ڀرميشور ائوب را حالات
 پڌليا پرا ان زتو اوڻا ڪن پيرهن هتو اوڻا ٿي پيڻو ڏيڏو. 11 تئيون اوڻا را ٻڌائي پائي،
 بينون ان اوڻا را زونا اوڙڪيا وارا ٻڌائي اوڻا ڪن آيا ان اوڻا ري گهري پيڙي ٿين روڻي
 ڪاڌي. اوڻي ائوب ري اوڻون ڏورووڻون مانھ اقسوس ڪريو جي ڀرميشور اوڻا مانھ
 ميلي تي ان هم اوڻا نڻه هيٺ ڏيڏي. آيا واري ٻڌي هيڪوڪو چونڌي رو سڪو ان
 هيڪوڪي هيم رڻي وازڪي ڏيڏي.

12 هم ڀرميشور ائوب رون آڪري ڏيئون ۾ اوڻا نڻه پيرهن ٿي وڌارڻه آشيرواد ڏيڏو.
 اوڻا ڪن سڏوڻه هزار ريڊيون، سو هزار اونٺ، هيڪ هزار ٻڙڏون ري جوڙي ان هيڪ
 هزار ڳڏيڙي ٿي ڳي. 13 اوڻا را هات ڏيڪرا ان ترڻ ڏيڪري پڻ ٿي. 14 اوڻا ري موڻي
 ڏيڪري رو نوم يميما، پيڙي رو قصيعاه ان ترڻي رو قرن هپوڪ راڪيو. 15 اوڻا پورا
 ملڪ ۾ ائوب ري ڏيڪريون جيوي روپاري پيڙي ڪوئي نتي. ائوب آڀرون ڏيڪرون
 پيڙو پيڙو ڏيڪريون نڻه پڻ وراثت ۾ پاڳ ڏيڏو.

16 تيا ڪيڙ ائوب هيڪ هو چاليھ ورهون هوڏي حياتي ريو، اوڻه آڀرون ڏيڪرون را
 ڏيڪرا ان اوڻون رڻي اولاد پڻ ڏيڪي. 17 پسڻه ائوب موڻي زمار موڻين هاو گهريو
 ٿين ڳڙاري ڳيو.